

Giới thiệu Tổng Mạn Vô SongSong Convert

“Từ từ..... Tuyệt Tuyệt ngại rớt cuộc muốn làm gì?”

“Đâu ~ Âu ni tương, tuyệt tuyệt, tuyệt tuyệt đã chờ không kịp.”

“Sao lại có thể..... Nghịch đây gì đó....”

Ngụy trạch điệp tiêu phong lưu thể giới giả tưởng không gian. Thuần vô số mỹ nữ. Người thể ngự ty loli nữ vương công chúa..... Chân heo gì đó chết một bên đi thôi. (bốn chuyện xưa cập nhân vật chỉ do hư cấu, như có tương đồng, chỉ do trùng hợp, chứ bắt chước.)

Đã có 21456765 người đọc quá tổng mạn vô song tiểu thuyết

Đã viết 853007Tự...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô SongSong Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 1: Điều ngoa tiểu công chúa Sở Huân Y

2013 năm 7 nguyệt, một gian xa hoa phòng bệnh trung, chúng ta chân heo Diệp Tiêu đang lờm một đôi xích hồng sắc con thỏ mắt gấu gao mà nhìn chăm chăm trước mặt laptop, hai tay bùm bùm gõ cái không ngừng.

Nhưng vào lúc này, phòng bệnh môn “Kèo kẹt” một tiếng mở ra. Diệp Tiêu trong mắt hiện lên một tia hoảng loạn, lập tức đem máy tính tàng nhập chân bên trong, hai chỉ bàn tay to còn làm bộ làm tịch mà xoa xoa đôi mắt lấy biểu hiện chính mình vừa mới mới vừa tỉnh ngủ bộ dáng, hiện tại chẳng qua ngồi dậy nghỉ ngơi một chút.

Mà vào môn nữ hộ sĩ mí mắt không cảm nhảy dựng, ám đạo, tiểu tử này còn tưởng rằng lão nương mù sao? Chân nơi đó lớn như vậy một khối trướng lên địa phương, khẳng định lại là tàng máy tính. Nghĩ đến Diệp Tiêu thích chơi máy tính thói quen, trung niên nữ hộ sĩ bắt đầu đi thờ dài, ngay sau đó đi đến Diệp Tiêu trước mặt nói: “Tiểu Diệp Tử, dừng lại chơi máy tính, ngại phải biết rằng này đối với ngại thân thể khôi phục thập phần bất lợi, chính ngại thân thể tuyệt đối phải hảo hảo bảo hộ biết sao? Chẳng lẽ ngại đã quên ngại là như thế nào tiến bệnh viện sao?”

Nguyên lai trung niên hộ sĩ là Diệp Tiêu mẫu thân cao trung khi đồng học, hiện tại Diệp Tiêu xảy ra chuyện, thân là hân a di nữ hộ sĩ không thể không hảo hảo chiếu cố Diệp Tiêu.

“Diệp Tử Dương, đương nhiên đã biết..... Điện giật?!” Diệp Tiêu tay run lên, trên mặt hiện lên một tia hoảng sợ, run run trả lời.

“Biết liền hảo, nột, hiện tại hảo hảo nghỉ ngơi đi! Lại chơi máy tính a di liền phải sinh khí a! Mẫu thân ngại chính là đem ngại toàn quyền giao cho ta, ta trước đảo lút nước cho ngại uống đi.” Nói xong, trung niên nữ hộ sĩ liền xoay qua vòng eo mại hướng giường bệnh bên ngăn tủ, lấy khỏi bình thủy đổ điểm trà. Sau đó mỉm cười về phía Diệp Tiêu chỉ chỉ nước trà liền ra khỏi phòng.

Nhìn hộ sĩ rời đi bóng dáng, Diệp Tiêu không khỏi bắt đầu đi thờ dài, nhớ tới chính mình cứ việc là SH thị đệ nhất tập đoàn chủ tịch công tử thân phận, chính là lại chưa từng đến quá nửa điểm thân tình. Không sai, Diệp Tiêu cha mẹ là danh xướng với thực công tác cuồng. Phụ thân là thiên duyệt tập đoàn chủ tịch, mẫu thân càng là SH thị phó thị trưởng, nhưng là ở như thế thâm hậu bối cảnh dưới, Diệp Tiêu đánh mất một cái bình thường hài tử ứng có thân tình, này không thể không nói là cái bi ai.

Chưa xót dưới, Diệp Tiêu đem chính mình oán niệm đầu nhập trò chơi bên trong. Máy này ngày trung, hân mê thượng đại hình võng du 《đôi 》, ở chỗ này chỉ cần ngại có tổ quốc điểm số là có thể đổi chính mình muốn hết thảy.

Bất quá liền ở 3 ngày trước, Diệp Tiêu chính hưng phấn chơi 《đôi 》 khi, máy tính phía dưới dây điện đột nhiên rò điện, thiếu chút nữa điện chết hân, may mắn bị hân ty ty Diệp Thiển đứng lúc phát hiện cũng đưa đến bệnh viện, lúc này mới bảo trụ hân một cái mạng nhỏ.

Nghĩ chính mình bị kịch sử, Diệp Tiêu không cảm lại lần nữa thờ dài, cảm lấy bên cạnh trà xanh quên bên miệng đưa. Bất quá, ra về hân đã quên thủy vừa mới mới vừa đảo.....

“A, năng năng bỏng chết ta!” Diệp Tiêu quý kêu một tiếng, theo bản năng đem thủy ném ra tay. Đại khái là bị kịch nữ thần lọt mắt xanh hân đi! Nước ấm hảo từ bắt từ mà vừa lúc tưới đến nơi nào đó cổ trướng trướng địa phương. Kết quả là, một đoạn càng vì thể thâm tiếng kêu vang vọng lên

“A a ~” lại rò điện, hân!!

----- phân cách tuyến -----

Ma Khí cùng Sinh Thiên Tâm trên đại lục một mảnh nguyên thủy rừng rậm, một người mặc hiện đại bệnh phục tuần tiểu nam tử buông xuống tại đây. Chỉ thấy hần nhắm chặt hai mắt, hơi mỏng môi hơi mở ra, tron bóng cảm hình thành một cái hoàn mỹ đường cong, gian đỉnh mũi sinh gãi đứng chỗ ngựa, đao tước khuôn mặt phát tán ra một cỗ cương nghị khí chất, chỉnh thể thượng xem, là như vậy hoàn mỹ, chỉ có hần trang phục.....

“Ân hừ” nam tử hừ nhẹ một tiếng, sâu kín tình dậy lại đây, nguyên bản nhắm chặt hai mắt chậm rãi mở, tựa hồ là không thích ứng đi, nam tử dùng tay phải ngồi dậy, lắc lắc có điểm phát hồn đến đầu, nghi hoặc thấp giọng nói: “Nơi này..... Là nơi nào a?”

Cao ngất trong mây cổ thụ, nửa người cao cổ đại, không khí thanh tân, Diệp Tiêu dám cam đoan địa cầu tuyệt đối không thể sẽ có như vậy cảnh tượng, không khí là càng không cần phải nói, sớm bị nhân loại làm vẩn đục bất kham.

Diệp Tiêu bình phục một chút kinh hoàng tâm tình, thật sâu mà hít một hơi, bắt đầu đánh giá bốn phía, “Hiện tại xem ra, ta hẳn là xuyên qua, không nghĩ tới ngày thường nhìn như vậy nhiều xuyên qua tiểu thuyết, lúc này rốt cuộc đến phiên chính mình a! Chỉ là không biết ta là linh hồn xuyên qua vẫn là thân thể xuyên qua đâu!”

Tưởng tượng đến nơi đây, Diệp Tiêu một cái cá chép lộn mình đứng dậy, vừa lúc nhìn đến cách đó không xa có một chỗ hồ nước, trong lòng không ngọn nguồn vui vẻ, lập tức chạy như điên qua đi, muốn nhìn một chút chính mình lúc này bộ dáng.

Mới vừa đi đến bên hồ, Diệp Tiêu nâng lên hồ nước hương trên mặt một bát, mát lạnh hồ nước cho Diệp Tiêu khác thường kích thích. Đãi hần từ hồ nước trông được đến vẫn là chính mình kia trương khuôn mặt tuần tú khi, hần rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng đại thạch đầu cũng thả xuống dưới. Rốt cuộc vô luận là ai, phát hiện làm bạn chính mình mười mấy năm thân thể đột nhiên biến thành người khác, luôn là sẽ cảm thấy khó có thể tiếp thu.

Đột nhiên, một trận dòng nước rơi xuống nước thanh từ Diệp Tiêu phía trước truyền đến, hần Trâu mi suy tư một phen, kinh ngạc nghĩ đến “Chẳng lẽ có người ở chỗ này tắm rửa?, Hắc hắc, có thể hay không giống câu huyết tiểu thuyết như vậy là cái đại mỹ nữ, sau đó chính mình nhìn lên bị mỹ nữ phát hiện, tiếp theo..... Thẹn thùng dưới lấy thân bảo đáp?”

Nghĩ nghĩ, Diệp Tiêu không khỏi tâm động lên, đang chuẩn bị đẩy ra phía trước cổ lau nhìn lên một chút “Không được, vạn nhất là một cái đáng khinh đại thúc, ta nhìn chẳng phải là sẽ đau mắt hột.....” Diệp Tiêu tựa hồ đã nhìn đến một cái đáng khinh đại thúc cảm một khối khăn lông xoa tẩy tự mình đến thân thể, sau đó hắc hắc đối chính mình cười.

Nôn ~~ nôn khan vài cái, Diệp Tiêu dùng tay bưng kín miệng mình, rất sợ chính mình bị phát hiện. Mà cổ nén nôn mửa cảm giác thực sự khó chịu, Diệp Tiêu cơ hồ đều phải trợn trắng mắt, dạ dày bộ cũng không ngừng quay cuồng trung ~

“Ai? Là ai? Ra tới!” Đúng lúc này, một tiếng thanh thúy giống như chim hoàng oanh ngâm khẽ quát lạnh thanh đột nhiên vang lên, cũng đúng là này nói thanh âm đánh gãy Diệp Tiêu phán đoán.

Cùng lúc đó, Diệp Tiêu không cảm có điểm hối hận “Sớm biết rằng là cái nữ nhân ta nên nhìn lên một chút nghe thanh âm như vậy động lòng người, lớn lên hẳn là không sẽ không thực xin lỗi người xem đi! Ai, đen đui a” hoài loại này tâm tình Diệp Tiêu đang muốn ra tiếng trả lời nữ tử, chính là một cái trầm trọng nam âm ngưng hần hần hành vi.

“Cô nương, tại hạ cũng không phải sắc lang, đừng đồ từ linh tinh.” Liễu Nguyệt Sanh thanh âm có vẻ thập phần hoảng loạn, chính mình bắt quá là muốn nhìn một chút phía trước phát ra thanh âm là thứ gì phát ra, nguyên bản còn tưởng rằng là cái gì ma thú, đang định làm thịt nó đâu, không nghĩ tới cứ như vậy bị phát hiện. Hơn nữa, hồ nước trung đều không phải là ma thú, lại là là cái nữ tử.

Đương nhiên Liễu Nguyệt Sanh không biết hần trên thực tế không bị phát hiện, bị phát hiện kỳ thật là Diệp Tiêu, bởi vì lúc trước Diệp Tiêu chính là nôn khan vài thanh, ở cái này vô giả khắp nơi đi đại lục, không bị phát hiện khả năng tính cơ hồ bằng không, Diệp Tiêu tác không có tu luyện quá, bị phát hiện chỉ do bình thường.

Đang ở trong nước Sở Huân Y sừng sốt, ngay sau đó mắng: “Chết SL”. Dưới tình thế cấp bách, Sở Huân Y vận khởi trong cơ thể chân khí đem quần áo lẳng không hút lại đây, bắt quá ngay lập tức chi gian, liền cảm quần áo ăn mặc hảo, một cái thả người nhảy đến trên bờ, sau đó về mặt cảnh giác hướng đi phát ra âm thanh Liễu Nguyệt Sanh chỗ đi đến.

Có lẽ là Liễu Nguyệt Sanh biết chính mình vận mệnh đi, liền ở liễu huân y đang chuẩn bị đẩy ra trước người cổ lau khi, chỉ thấy hần đôi tay trình hồ đảo trang, phi thân hướng Sở Huân Y đánh tới.

Cách đó không xa Diệp Tiêu sừng sốt, thực rõ ràng không nghĩ tới người nam nhân này thế nhưng trực tiếp công kích nữ tử, trong đầu chỉ nhảy ra hai chữ “Tập ngực!!”

Dựa, như vậy điệu, không hồ là lang trung sắc hữu a, thật là chúng ta chi điển phạm a.

“Xử hồn đản, chết bại hoại” Sở Huân Y ngượng ngùng mà mắng một tiếng, trên thế giới như thế nào sẽ có loại này đại selang đâu, thật là vô sỉ, bản công chúa nhất định phải giết hần. Hừ hừ hừ.....

Hoảng sợ ngượng ngập dưới, Sở Huân Y lập tức trở tay một chưởng phách về phía Liễu Nguyệt Sanh. “Bang” hai chưởng tương giao, từng đạo chưởng phong từ giao hợp chỗ tiết đi ra ngoài, thổi bay Liễu Nguyệt Sanh hai tán sợi tóc, chỉ thấy Liễu Nguyệt Sanh đáng khinh cười, dư lại một bàn tay hướng Sở Huân Y vô cùng mịn màng khuôn mặt nhỏ chộp tới.

“A” Sở Huân Y kêu sợ hãi một tiếng, chân khí cũng đúng lúc này từng xuống dưới, nhưng là Liễu Nguyệt Sanh dư lực không giảm trực tiếp đem nàng

đánh bay đi ra ngoài, rơi xuống cách đó không xa cỏ xanh trên mặt đất, nếu không phải Liễu Nguyệt Sanh không đành lòng phá hư nàng kia trương tuyệt mỹ khuôn mặt, Sở Huân Y vừa mới đã có thể sẽ không đơn giản như vậy bay ra đi.

“Hào tử bắt tử, Sở Huân Y “Chạm đất” địa phương vừa lúc là Diệp Tiêu ẩn thân chỗ, “Ngạch.....” Theo bản năng, Diệp Tiêu máy móc tính trang quá mức đi vọng Sở Huân Y.

Mà Sở Huân Y cũng thấy được Diệp Tiêu, nàng biến sắc, hiển nhiên không nghĩ tới, nơi này còn cất giấu cá nhân. Bốn mắt nhìn nhau chính chỗ xấu hổ là lúc, Diệp Tiêu dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc.

“Thời tiết thật tốt a! Ta, ta chỉ là ra tới tản bộ, a, là lưu câu, đi, ta câu đâu? Kia chính là thuần chủng nước Đức hắc bối câu a, không được ta đi trước tìm xem, ha ha, tái kiến.....” Nói xong, Diệp Tiêu liền bước ra đi nhanh tùy tiện tìm cái phương hướng đi đến, giả bộ một bộ bình tĩnh thái độ, chỉ là kia run run đuôi lại bán đứng hân. Nói giỡn, liền tính chính mình lại không hiểu cái gì tu luyện a, võ đạo gì đó, nhưng từ vừa mới hai người đối chiêu trông được ra nữ nhân này không dễ chọc. Ba mươi sáu kế, đi vì thượng.

“Tiểu công chúa điện hạ, đã xảy ra sự tình gì?” Nhưng vào lúc này, một người cường tráng nam tử cầm trong tay một thanh thật lớn lưỡi búa to xuất hiện ở Diệp Tiêu chính phía trước. Phía sau còn đi theo hơn hai mươi danh. Chiến sĩ cùng ma pháp sư trang điểm người.

Vừa thấy đến xuất hiện một đại đội người, Sở Huân Y mỹ lệ trông mắt hiện lên một tia vui sướng, bất quá thực mau đã bị che dấu đi lên, “Mã Thụy Ân Đặc, mau bắt lấy người trước người nam nhân kia, còn có cô lau kia đầu đáng khinh nam.” Mang theo mệnh lệnh ngữ khí Sở Huân Y đối với Mã Thụy Ân Đặc nói.

“Là” Mã Thụy Ân Đặc vươn tay phải đối với phía sau mọi người chỉ chỉ Liễu Nguyệt Sanh ẩn thân chỗ, phía sau người trung toại tức đi ra ba cái chiến sĩ nhắm phía Liễu Nguyệt Sanh. Lấy hân nhị giai Phá Thân cảnh giới phát hiện một cái mới nhất giai Bạch Hồn Liễu Nguyệt Sanh chính là thập phần chuyện đơn giản.

Mà Diệp Tiêu còn lại là bị giống xách tiểu kê từ đường như đưa tới Sở Huân Y trước mặt.....

Ho

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Không thấy người tắm rửa, ta vô tội a

2

“Hi hi” Sở Huân Y đôi tay lẫn nhau căng, giả khôi tinh xảo đầu nhỏ, đôi mắt chỗ sâu trong xẹt qua một tia trên cột cùng giáo hoạt, đối với Diệp Tiêu hỏi, “Người là ai?”

“Diệp Tiêu.” Không có biện pháp, hình thức so người cường, Diệp Tiêu không thể không đứng sự thật trả lời, nếu không quý biết Sở Huân Y sẽ như thế nào tra tấn hân.

“Như vậy người đâu? Đại biến thái!” Đột nhiên, Sở Huân Y đem đầu chuyển tới Diệp Tiêu bên trái.

Theo bản năng mà, Diệp Tiêu đem đầu chuyển qua, tập trung nhìn vào, nguyên lai là Liễu Nguyệt Sanh bị kia ba cái chiến sĩ bắt được, trên người còn giúp màu đỏ thấm đầy thùng. Ngoài miệng còn muốn cái này..... Ngạch, vớ thú.

Căn căn gân xanh từ Liễu Nguyệt Sanh trên trán bạo xuất, xem ra vị kia nhân huynh thảm hại hơn a, nhìn hân đôi mắt, đều mau trắng dã, thực rõ ràng là mau bị huân đến không được. Vô tình chi gian Diệp Tiêu đột nhiên nhìn đến cột lấy Liễu Nguyệt Sanh lại đây người bên trong có một cái chỉ còn lại có một con vớ

.Biết Liễu Nguyệt Sanh trong miệng vớ là người nọ, Diệp Tiêu không cảm âm thầm may mắn, còn hảo tự mình không đã chịu loại này tổng thống cấp đãi ngộ.

“Ngô..... Ngô!” Còn bị trói người nào đó nghiêng người kêu lên, bất quá miệng bị lấp kín, căn bản nghe không rõ. Hào tâm dưới, Diệp Tiêu vươn tay trái rút ra Liễu Nguyệt Sanh khẩu thượng vớ thú.

“A, hô hô ~~~ cảm ơn, này vớ, quá vị.” Mới vừa một thoát khỏi ngoài miệng trói buộc, Liễu Nguyệt Sanh liền không ngừng mà từng ngậm từng ngậm thờ

đốc.

“Uy, chết SL hỏi người lời nói đâu? Nhanh lên nói cho ta biết tên của người a?” Thực rõ ràng bị làm lơ Sở Huân Y thập phần sinh khí chỉ thấy nàng nhăn chặt mày, vươn ngón tay ngọc chỉ vào Liễu Nguyệt Sanh tức muốn học máu nói.

“Nghe hảo a, ta chính là Liễu Nguyệt Sanh, tương lai đại lục người mạnh nhất. Hừ!” Liễu Nguyệt Sanh ngẩng cao đầu một bộ “Cao thủ” khí phách, đương nhiên trên người đầy thùng ngoại trừ.....

“Nga ~~~ nguyên lai kêu bại hoại a!” Trả thù, hồng quả quả trả thù. Làm lơ Liễu Nguyệt Sanh nói.

“Uy, người từ nào nghe ta là bại hoại a! Ta là Liễu Nguyệt Sanh, liễu đại hiệp! Người cái này biến thái xú thí vô sỉ công chúa!” Thăm thăm có thể nhẫn, thúc thúc không thể nhẫn, Liễu Nguyệt Sanh rút cuộc bạo phát.

“Người nói cái gì? Hồn dân, người mới biến thái, người mới xú thí, người mới vô sỉ, người cái này bại hoại, sống trên đời lãng phí lương thực, chết ở ngầm hấp thu hơi nước. Bị người đào ra thì thể sau người còn phải bị quất xác 10000 biên.”

“Người người người, ta không phải bại hoại, người vừa mới hình dung chính mình còn rất giống a!”

“Là người, là người, chính là người, hừ?”

.....

Quá lời người, không nghĩ tới dĩ thể còn có như vậy kinh điển quốc mắng. Diệp Tiêu rút cuộc thạch hóa

Ai! Nghĩ chính mình xuyên qua dĩ thể, Diệp Tiêu không biết là bị hảo, vẫn là yêu thích. Rút cuộc tại đây loại thể giới thực dễ dàng chết, chẳng lẽ là Jehovah cái này điều nhân liên thông nước Mỹ cái kia quần lót ngoại xuyên SB cùng nhau chinh ta? Ai chẳng biết nói loạn nhập dĩ thể lại không có dựa vào thống khổ. Liên tính ta có điều gọi xuyên qua bàn tay vàng, nhưng là nếu không cho ta trưởng thành cơ hội, còn không phải từ lộ một cái, như vậy ta không phải thực mau liền đi tìm Ấn Độ cái kia trên đầu tất cả đều là bao bao biến thái nói chuyện phiếm a!

“Thiết, bản công chúa nói người là bại hoại, người chính là bại hoại, hừ, Diệp Tiêu người hiện tại đi đánh bại loại một cái tát” rút cuộc đình chỉ cãi nhau a, bất quá Sở Huân Y trong mắt hiện lên hài hước là chuyện như thế nào?

“Không làm, loại này có tổn hại người khác nhân cách sự tình ta sẽ không làm, vô luận người là ai, cho dù là công chúa cũng giống nhau”

Cảm động! Liễu Nguyệt Sanh vừa nghe cảm động đến rồi tỉnh rồi mù, về mặt “Thâm tình” đối với Diệp Tiêu ni non: “Người tốt, đây mới là người tốt nột!”

Dựa, lão từ bị phát thể người tốt, Liễu Nguyệt Sanh người nha không biết đến bị phát thể người tốt tìm không thấy lão bà sao? Ở Liễu Nguyệt Sanh câu nói kia dẫn đường dưới, Diệp Tiêu một quyền đánh vào Liễu Nguyệt Sanh hàm dưới chỗ, chỉ thấy một cái kỳ quái áo xám “Sinh vật” ở không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường parabol, sau đó tuần hoàn này khách quan quy luật rơi xuống ở một trạng có hơn.

“Người mẹ nó mới là người tốt, người cả nhà đều là người tốt?”

Nhìn hắc hóa Diệp Tiêu, Sở Huân Y không cầm đánh một cái rùng mình, âm thầm quyết định không bao giờ chọc Diệp Tiêu, “Lần sau vẫn là không gọi điệp

Tiêu người tốt hảo, ân ân, hẳn là người xấu. Vạn nhất ta mặt cũng tới một chút, chẳng phải là hủy dung? Buổi tối chinh trước chinh cái kia bại hoại.

Kỳ thật nàng cũng không biết, nếu là mỹ nữ nói như vậy hẳn chính là sẽ không làm như vậy, hướng chỉ vẫn là Sở Huân Y loại này lớn lên hại nước hại dân mỹ nữ.

Mà lúc này, bị Diệp Tiêu một quyền đánh đến chính phiên xem thường Liễu Nguyệt Sanh còn không biết hẳn về sau liền bị kịch.

A! Nguyên thượng đế phù hộ hần, thiện tai thiện tai! Di, giống như có cái gì kỳ quái đồ vật trà trộn vào đi.

“Mã thuy ân đặc, đem Diệp Tiêu cùng bại hoại mang lên, chúng ta tiếp tục tìm thiên tâm tiên liên.” Sở Huân Y nhàn nhạt nói.

“Là” trả lời một tiếng lúc sau, hẳn cũng không cho Diệp Tiêu cùng Liễu Nguyệt Sanh phản kháng cơ hội, trực tiếp một tay khiêng lên một cái hướng tới Sở Huân Y đi đến.

Mà đối diện Sở Huân Y tắc vui mừng cười, tay phải bày một cái đi tới tư thế liền đi đầu về phía trước đi rồi.....

Người tẩy người tẩm, ta gì cũng chưa nhìn đến a, ta vô tội a.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Song Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Quân tử thân

<

Ba ngày, suốt đi qua ba ngày, đồng thời Liễu Nguyệt Sanh cũng bị tra tấn ba ngày. Mà Diệp Tiêu hình như là bị người nào đó cố ý quên đi giống nhau, Sở Huân Y riêng không đi tìm hân phiến toái.

Ngày đầu tiên cùng ngày hôm sau còn hảo, Sở Huân Y còn biết “Tuần tự tiệm tiến”, đối với Liễu Nguyệt Sanh là “Ôn nhu chi đến”.

Chẳng qua..... Ngày thứ ba buổi tối liền bị kịch.

“Bại hoại, nói đi! Lần này ngươi muốn chết như thế nào, bản công chúa chính là thập phần chờ mong nga. Ban đêm mỗi một chỗ lều trại trung, Sở Huân Y chính cầm trong tay một thanh ba thước thanh phong bảo kiếm, hướng bị trời cùng cái bánh chưng dường như Liễu Nguyệt Sanh khoa tay múa chân, “Là dùng kiếm đem người thịt từng khối cắt ra đâu? Vẫn là.....” Nói, Sở Huân Y không có hảo ý mà đem tâm mắt đầu hướng về phía Liễu Nguyệt Sanh đương bộ.

Theo bản năng mà, Liễu Nguyệt Sanh cung đứng dậy, tựa hồ là rất sợ Sở Huân Y, bị dọa có điểm biến thành màu đen trên mặt chính là bài trừ vẻ tươi cười, “Bắt tử có thể hay không!? Còn có ta cũng không muốn làm một cái không hoàn chỉnh nam nhân?”

“Không được! Ngươi hành vi đã sớm không tính cái nam nhân, hừ!” Sở Huân Y sắc mặt lạnh lùng, nhắc tới kiếm thứ hướng về phía Liễu Nguyệt Sanh hạ, thế.

“A.....” Liễu Nguyệt Sanh kêu sợ hãi một tiếng, hai mắt nhắm nghiền, thực rõ ràng là không đành lòng nhìn đến chính mình hạ thân chia lìa thê thảm cảnh tượng.

Ba giây..... Năm giây..... Mười giây đi qua, nhưng là trong tưởng tượng thống khổ vẫn chưa truyền đến, Liễu Nguyệt Sanh chậm rãi mở hai mắt xuống phía dưới vừa thấy, không nhìn đến đùng lo, nhưng này vừa thấy, nhưng thiếu chút nữa đem hân sợ tới mức hôn mê bất tỉnh.

Chỉ thấy trường kiếm nghiêng người ChaRu mặt đất, mũi kiếm đối diện Liễu Nguyệt Sanh phía dưới nào đó bộ vị, mọc mọc quần dài đã cắt qua cái đương khâu, chỉ còn lại có cô độc lỗ, nhị ở không trung đung đưa lay động mà.

Thật ứng câu nói kia: Quân tử thân trướng trướng, tiểu nhân tàng J, J. Hiển nhiên, Liễu Nguyệt Sanh đương một hồi “Quân tử”.

“A!” Sở Huân Y ngưng ngưng một kêu, rốt cuộc nàng mới mười bốn tuổi, không rành thể sự, tượng trưng cho nam nhân cái kia bộ vị tuy rằng nghe trong cung cung nữ nói qua, nhưng là nàng nhưng không chính mắt gặp qua a!

“Chết bại hoại, ngươi vô sỉ, hạ lưu.”

Nghe xong lời này, Liễu Nguyệt Sanh không cảm một trận vô ngữ cùng với nghĩ mà sợ, “Dựa, đại tiểu thư a! Căn bản là là ngươi trước cắt đứt nơi đó, đâu có chuyện gì liên quan tới ta a! Ngươi cho ta tưởng a! Ta nhưng không có lừa bôn sở thích. Còn có, ngươi trước đó sẽ không căn bản không nghĩ tới có phải hay không thật sẽ... Thiến ta đi?” Vừa nói đến này, hân trên đầu toát ra tầng lớn mồ hôi lạnh.

“Ta như thế nào biết, cái loại này xấu xí đó vậy nên cắt rớt, hừ, lưu trữ cũng vô dụng!” Khẩn che lại một đôi động lòng người đôi mắt Sở Huân Y vừa nghe Liễu Nguyệt Sanh chỉ nhất lời nói, lập tức triều Liễu Nguyệt Sanh quát.

Dựa, ngươi cho rằng đây là súng lục a! Nói cướp cò liền cướp cò? Khoảng cách hai người mười thước có hơn Diệp Tiêu thấp giọng thờ dài, không cảm ở trong lòng phun tào nói.

“Lộc cộc” Liễu Nguyệt Sanh gian nan mà nuốt một ngụm nước miếng, hoảng sợ mà nhìn phía Sở Huân Y. Đồng thời mộng còn không ngừng mà tả hữu đong đưa, đem thân thể của mình tận lực về phía lui về phía sau đi, muốn rời xa khủng bố Sở Huân Y.

Quả nhiên là ác ma công chúa a. Thật muốn mệnh!

Nhưng vào lúc này, trướng ngoại đột nhiên truyền đến từng trận tiếng sói tru, thanh âm thực sự làm cho người ta sợ hãi, tại đây loại yên tĩnh ban đêm bên trong, lang không thể nghi ngờ là nhất lệnh người phiền chán. Mà trong trướng ngọn đèn dầu lúc sáng lúc tối, giống như tùy thời đều khả năng sẽ tắt rớt giống nhau.

Mã Thụy Ân Đặc trầm trọng thanh âm đột nhiên từ bên ngoài truyền tiến vào, “Tiêu công chúa điện hạ, là thảo nguyên thượng quần cư ma thú - ảnh lang tiếng kêu, nghe thanh âm tới xem, chỉ sợ số lượng không ngừng trăm đếm”

“Khai cái gì vui đùa? Ảnh lang? Phiền toái, tuy rằng ảnh lang bắt quả mới là nhất giai ma thú, nhưng là bọn họ luôn là kết bè kết đội,

Không đạt tới mục đích là tuyệt không sẽ lùi bước, trừ phi là siêu cấp cường giả mới có thể mạnh mẽ bức lui bọn họ, không chỉ như thế, mỗi trăm chỉ ảnh lang bên trong nhất định sẽ ra một con nhị giai ảnh lang vệ! Mười chỉ ảnh lang vệ tất nhiên sẽ ra một con thực lực gần như tam giai tả hữu ảnh Lang Vương.” Niệm cập tại đây, Sở Huân Y lúc trước kia phân thông dong, kia phân trâu đùa nháy mắt tan rã, chỉ chứa vô tận lo lắng.

Nàng biết ảnh lang dù cho thực lực không cường, nhưng là, chỉ cần là đi ra ngoài, ảnh lang đại bộ phận là mấy trăm mấy chồng chất hiện, chỉ có số rất ít tình huống mới có ngoại lệ. Hơn nữa hiện tại bên ngoài ảnh lang ít nhất có 800 chỉ, có lẽ không có giống thường lui tới như vậy tới nay chính là ngàn chỉ trở lên, nhưng là nói ảnh Lang Vương vẫn là có khả năng ở, nếu là không ở còn hao chút. Một khi tồn tại nói, Sở Huân Y đã có thể không thể cam đoan chính mình có thể tồn tại đi ra nơi này. Ở chỗ này mạnh nhất Mã Thụy Ân Đặc bắt quả mới nhị giai đỉnh chỉ cảnh.

Khẩn trương! Sở Huân Y vội vàng cất bước đi ra lều trại chuẩn bị cùng Mã Thụy Ân Đặc thương lượng đối sách. Tựa hồ là không yên tâm Diệp Tiêu cùng Liễu Nguyệt Sanh đi! Ở nàng một chân đã bước ra thời điểm, nàng lại chuyển qua tình xảo đầu nhỏ, giả bộ một bộ muốn ăn thịt người bộ dáng, hung tợn mà đối với Diệp Tiêu cùng Liễu Nguyệt Sanh hai người nói. Bắt quả trong mắt một tia hoảng loạn cùng bất đắc dĩ vẫn là tránh không khỏi Diệp Tiêu đôi mắt.

Nói đến cùng vẫn là cái tiểu nha đầu, đối người vẫn là không đành lòng sao!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Ảnh Lang đột kích

Sở Huân Y vừa đi, Diệp Tiêu liền đứng dậy nhẹ nhàng mà vỗ vỗ trên người tro bụi. Đi đến Liễu Nguyệt Sanh trước mặt hỏi: “Bại hoại huynh vừa mới kia phiên tư vị nhưng sáng?”. Có lẽ là bởi vì nhìn ra Diệp Tiêu chỉ là cái người thường, xúc không dậy nổi cái gì đại sóng gió, lại hoặc là hắc hóa Diệp Tiêu một quyền đánh bay Liễu Nguyệt Sanh trường hợp quá kích thích người, Sở Huân Y cũng không có đem hân cùng Liễu Nguyệt Sanh giống nhau buộc chặt lên, đây chính là làm kia tiểu tử oán giận thật lâu.

“Ngạch, Diệp Tiêu huynh đệ cùng là thiên nhai lưu lạc người, tội gì giẫm cọt tại hạ đâu? Như vậy đi, người trước giúp ta đem dây thừng cởi bỏ, ta mang người chạy trốn thế nào? Chẳng lẽ người tưởng bị cái kia ác ma công chúa đùa chết? Lại hoặc là người tưởng trở thành bên ngoài đám kia “Dâm” lang “Hoàng kim”?”

Quả nhiên, bại hoại Liễu Nguyệt Sanh biểu hiện ra hân muốn chạy trốn dụng tâm hiểm ác. Bất quá, Diệp Tiêu cũng mặc kệ ba bảy hai mốt, nghe kia tiểu công chúa theo như lời nói bên ngoài giống như rất nguy hiểm. Rốt cuộc chính mình chỉ là cái người thường, chỉ dựa vào chính mình nói phòng chừng sống không được, nhưng là nếu hơn nữa trước mặt cái này không tính cao thủ Liễu Nguyệt Sanh, như vậy mạng sống tỷ lệ chính là đại đại tăng lên. Cho nên nói chỉ có thể trước cùng trước mặt vị này đánh hao quan hệ. Diệp Tiêu mang theo vẻ mặt khinh bỉ ánh mắt chậm rãi đi hướng Liễu Nguyệt Sanh.

Bất quá một phân nhiều chung, dây thừng đã bị Diệp Tiêu nhanh nhẹn giải khai. “Hô hô hô ~~~ cảm tạ a Diệp Tiêu huynh đệ, này tiểu ác ma thật là quá đáng giận a, tính, chúng ta nhân thoại cũng không nói nhiều, hiện tại đào mệnh mới là quan trọng nhất sự, chúng ta chạy mau” Liễu Nguyệt Sanh trên người một nhẹ, biết trên người dây thừng bị giải khai, vì thế hân chạy nhanh dùng tay xoa xoa bị dây thừng hệ đến đồ bưng bả vai, vẻ mặt phần nộ.

Nghe vậy, Diệp Tiêu tán đồng gật gật đầu, nhưng là trong lòng lại nhắc mãi “TMD, đây là địa phương nào sao! Tất cả đều là một đám biến thái, ra về trừ bỏ ta, xem như cao thủ, ai.....

Nhìn đến Diệp Tiêu vẻ mặt tán đồng, Liễu Nguyệt Sanh sắc mặt vui vẻ, không khỏi phân trần mà hân thân hình chợt lóe, chỉ thấy một đạo tàn ảnh xuất hiện ở Liễu Nguyệt Sanh nguyên bản đứng thẳng chỗ, mà lều trại mảnh khảnh chỗ lại nhiều cái thân ảnh -- Liễu Nguyệt Sanh.

Diệp Tiêu sửng sốt, ai, này thế đạo cao thủ nhiều đi, làm không hảo tới cái mua đồ ăn lão nhân cũng biến thành cao thủ.....

Không để ý tới Diệp Tiêu phun tào, mới vừa tìm tòi xuất đầu chuẩn bị xem xét tình huống Liễu Nguyệt Sanh lập tức đã bị trước mắt tình cảnh chấn trụ. Chấn động, thập phần chấn động, tuyệt đối chấn động.....

Phóng nhãn nhìn lại, lều trại ngoại 50 mét tả hữu địa phương, ngồi xổm đầy hung ác Ảnh Lang. Không chỉ như thế, càng là có mấy chục chỉ hàng phía trước Ảnh Lang đang ở cùng Sở Huân Y hộ vệ đội giao thủ, bất quá Ảnh Lang đích xác không có “Cô phụ” nhất giai yếu nhất danh hào, chỉ là chặn đơn phương diện tàn sát.

Hoa mỹ ma pháp, buh hân đầu khí, thần bí chân khí ở trên bầu trời khắp nơi vút sải. Mà doanh trường phía trước Ảnh Lang cho dù bị đồng đảo hộ vệ

chém giết, phía sau Ảnh Lang cũng lập tức xông lên tiến đến hỗ trợ, thậm chí Ảnh Lang tham dự chiến đấu số lượng càng ngày càng nhiều, cái này làm cho nguyên bản nhẹ nhàng mọi người cảm thấy áp lực bất đầu đại đại gia tăng rồi.

“Bại hoại huynh làm sao vậy? Ngươi như thế nào vẫn không nhúc nhích a?” Diệp Tiêu nhìn đến Liễu Nguyệt Sanh cứ như vậy ở đứng ở trường khẩu vẫn không nhúc nhích, trong lòng nhin không được lòng hiếu kỳ dự hoặc, hẳn liền hướng Liễu Nguyệt Sanh đã đi tới.

Nghe được Diệp Tiêu nghi vấn nói, Liễu Nguyệt Sanh bắt đầu nói “Chính ngươi xem đi!”

Theo Liễu Nguyệt Sanh nói Diệp Tiêu cũng mặt hướng bên ngoài nhìn lại.

Như vậy dọa người sao? Diệp Tiêu cũng thăm dò nhìn nhìn, nhưng cũng bị này huyết tình hình ảnh chấn động ở. Bình thường chỉ là trạch ở nhà nhìn xem manga anime, đánh chơi game hẳn như thế nào sẽ không bị chấn trụ.

Liền ở hai người đồng loạt lâm vào chấn động khi, chính huy kiếm ngăn cản bảy sói Sở Huân Y đột nhiên đối hai người quát: “Uy, bại hoại, bữa ăn khuya.

Các ngươi mau tới giúp ta a! Không giúp ngươi không liền chờ bị Ảnh Lang “Lang hôn” một phen đi! Mã Thụy Ân Đặc vội bỏ bại hoại huyết đạo!” Nguyên lai Sở Huân Y chính khẩn trương mà đối diện đàn lang, đột nhiên nhìn thấy mảnh hạ có hai cái “Xem kịch vui” đầu người, liền giận sôi máu, hoảng chỉ lúc này hình thức thập phần nghiêm túc, cho nên nàng cũng liền cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng mà đem Diệp Tiêu cùng Liễu Nguyệt Sanh cũng kêu lên “Chiến trường”, người nhiều một phần dù sao cũng là tốt.

Liễu Nguyệt Sanh còn hảo, mặc dù là tu vi không cường, nhưng tốt xấu cũng là cái nhất giai Bạch Hồn cảnh giới võ giả, tự bảo vệ mình vẫn là tạm được, rốt cuộc chỉ cần hấn núp ở phía sau bộ, một đám bạo Ảnh Lang cục hoa, kia vẫn là không thành vấn đề. Đến nỗi Diệp Tiêu... Ách.

“Uy, ta sẽ không cái gì đồ bỏ đầu khí chân khí a” Diệp Tiêu nuốt khẩu nước miếng, gian nan nói.

“Ta quân ngươi có thể hay không, cấp bản công chúa lấy kiếm.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đổi cửa hàng 7896

“Là” làm công chúa hộ vệ Mã Thụy Ân Đặc nghe vậy, lập tức bức khai còn dây dưa mười mấy chỉ Ảnh Lang, hoạt động hùng giống nhau chắc nịch thân mình hướng liễu, diệp hai người vọt lại đây. Vườn ngón trở cùng ngón giữa cũng ở bên nhau, ở Liễu Nguyệt Sanh trên người liền điểm hai hạ, theo sau liền lại hướng hồi chiến trường, rốt cuộc hiện tại chính là thập phần nguy hiểm.

Mà lúc này, Diệp Tiêu còn không có phản ứng lại đây, trong lòng chính bất mãn đầu.

Cách đó không xa Sở Huân Y quay đầu vừa thấy, rõ ràng là đối Diệp Tiêu sừng sờ hành vi thập phần bất mãn, “Bữa ăn khuya đại ngu ngốc, mau thượng a! Nặc, thanh kiếm này cho ngươi!”

Vừa nói vừa làm, sở huân thuận theo trên mặt đất cấp Diệp Tiêu đá một thanh màu xanh nhạt trường kiếm. Diệp Tiêu nhặt lên kiếm sau, Mã Thụy Ân Đặc đột nhiên đẩy hấn một phen.

“A!” Đột nhiên không kịp phòng ngừa Diệp Tiêu một cái lao đảo, thực tự nhiên tuân thủ vật lý quy luật phác gục trên mặt đất, mà ở hấn trước người ba thước chỗ tả hữu địa phương, một con vừa vụn mở ra một đạo đột phá khẩu Ảnh Lang vừa thấy đến Diệp Tiêu té ngã, liền giống như SL nhìn thấy lửa nữ giống nhau bay nhanh hướng hấn vọt tới.

Ảnh Lang mang theo một cổ nùng liệt mùi máu tươi không ngừng mà kích thích Diệp Tiêu khứu giác thần kinh. Kia chỉ Ảnh Lang u màu xanh biếc đôi mắt cũng cách hấn càng ngày càng gần.

Muốn chết, đây là hẳn trong lòng duy nhất hiện lên ý niệm. Đối với một cái từ tiểu liền sinh ở hoà bình niên đại Diệp Tiêu tới nói, chết quả thực là cách hẳn nếu không có thể với tới, cứ việc dưới mặt đất xã hội giết người linh tinh sự còn chỗ nào cũng có. Theo bản năng, hẳn nhắm lại hai mắt, chờ đợi từ vong tiến đến.

“Xi” một tiếng dứt khoát vũ khí nhập thịt thanh đột nhiên truyền tới. Cùng với còn có Ảnh Lang trước ngực thấu bắn ra non nửa tiết mũi kiếm. Dày đặc thanh quang ở ánh trăng chiếu xuống chớp động lạnh lẽo quang huy.

“U, Diệp Tiêu huynh, ngươi tựa hồ không được a!” Liễu Nguyệt Sanh nhàn nhạt mà đối với dưới thân Diệp Tiêu nói, mà hần tay phải cầm một phen cùng Diệp Tiêu giống nhau thanh phong trường kiếm.

Vào lúc này, liên tính là SB đều có thể biết là Liễu Nguyệt Sanh cứu Diệp Tiêu, huống chi Diệp Tiêu cùng với cũng không ngốc. Nghe thực rõ ràng chính là vì trả thù Diệp Tiêu phía trước đối hần cười nhạo lời nói, bởi vậy Diệp Tiêu chỉ là bất đắc dĩ mà vẫy vẫy tay, “Ta vốn dĩ liền không biết võ công, sẽ không đánh là thực bình thường a! Nay cũng không thể nói ta không được a! Nam nhân là không thể nói không được.”

Cái này đến phiên Liễu Nguyệt Sanh hết chỗ nói rồi, ngàn tính vạn tính thế nhưng một chút dùng đều không có, hần phía trước chính là liền chờ có thể cười nhạo Diệp Tiêu cơ hội a! Đến nỗi hiện tại tình hình mặc dù có chút nguy cơ, nhưng hần lại không lo lắng, bởi vì.....

Vốn dĩ Liễu Nguyệt Sanh còn tưởng rằng Diệp Tiêu là có có thể che dấu tu vi công pháp, đối với Diệp Tiêu theo như lời hần không biết võ công chuyện này vẫn duy trì bán tín bán nghi thái độ.

Rốt cuộc ở thiên tâm trên đại lục, võ phong thịnh hành, 95% người đều là sẽ võ công, cho dù không đạt tới thiên tu cảnh giai vị cao thủ nông nổi, nhất lưu, nhị lưu thậm chí còn tam lưu đều là có khối người.

Hiện tại đột nhiên xuất hiện Diệp Tiêu như vậy cái hiếm thấy “Dị loại”. Cho dù làm Liễu Nguyệt Sanh tưởng phá đầu cũng sẽ không nghĩ ra Diệp Tiêu trên thực tế là không thuộc về thế giới này người, mà đến tự 2013 năm Trung Quốc, rốt cuộc đây là có điểm quá mức kinh thế hãi tục điểm.

“Ách... Diệp huynh, này ta đã có thể không có biện pháp, ngươi tự giải quyết cho tốt đi!” Liễu Nguyệt Sanh thu hồi kia phân đùa bốn bộ dáng, quay người lại liền lại đầu nhập vào chiến đấu bên trong. Tại đây loại thời khắc, tướng chính mình sống cần thiết giết chết hết thấy có thể ngăn cản chính mình tồn tại Ảnh Lang.

Nhìn Ảnh Lang đã mất đi hơi thở thi thể, Diệp Tiêu không cảm dâng lên một cỗ chán ghét chi tâm, nâng lên một chân hướng chết đi Ảnh Lang đầu đá vào.

Liền ở Diệp Tiêu chân cùng Ảnh Lang thân thể tiếp xúc trong nháy mắt, dị biến sinh ra.

Một đạo chỉ có Diệp Tiêu mới có thể nhìn đến bạch quang đột nhiên dâng lên, Diệp Tiêu chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, đầu óc một mảnh thanh minh, một loại dị dạng cảm giác dần dần mà xâm nhập trong óc bên trong.

“Đạt được nhất giai Ảnh Lang ma tinh một viên, nhưng đổi 10 điểm đổi giá trị, hay không đổi?” Đột nhiên, một cái lạnh băng thanh âm trực tiếp từ đầu óc của hần trung vang lên.

“Ái? Là ai? Mau đi ra cho ta!” Trong lòng sợ hãi làm Diệp Tiêu theo bản năng mà ở trong đầu hỏi.

“Đổi cửa hàng 7896 hào.” Lạnh băng thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Đổi cửa hàng 7896 hào? A... Này không phải ta ở đại hình vòng du < đổi > trung cái kia cửa hàng đánh số?” Diệp Tiêu kinh ngạc phi phạm, bất quá theo sau lại không thể ức chế mà kích động lên, phải biết rằng 《 đổi 》 trung chính là được xưng hết thấy chỉ cần là người tưởng đến đồ vật, chỉ có cũng đủ tinh lực điểm là có thể đổi hết thấy, vô luận là huyết mạch, kỹ năng, công pháp linh tinh đồ vật đều được, thậm chí là thần cách, Hồng Mông mây tía đều có thể đổi.

Tưởng tượng đến nơi này, Diệp Tiêu nước miếng liền không được từ trong miệng vỡ đê. “Có đổi cửa hàng ở trên người, cuộc đời của ta chẳng phải là sẽ ngưi X hồng hồng sao? Hắc hắc...”

Lau lau nước miếng, Diệp Tiêu thử dùng trong trò chơi liên hệ cửa hàng phương pháp tới mở ra hệ thống. Chỉ thấy hần trong lòng mặc niệm: Mở ra đổi danh sách.

Một đạo lam quang nháy mắt chợt lóe mà qua, chỉ còn lại một cái thật lớn “Thực đơn”, “Thực đơn” danh sách thượng chi biểu hiện như vậy mấy cái tuyến hạng: Huyết thống, vị diện, anh hùng, kỹ năng, công pháp, vũ khí, đan dược, năng lực, sủng vật, trận pháp, vật phẩm, mặt khác.

Diệp Tiêu ý niệm vừa động, lựa chọn vật phẩm hạng mục mở ra. Bất quá, vừa thấy hần liền hôn mê.

“NO.1 tru tinh thất tuyệt kiếm vật phẩm cấp bậc:SSS tinh lực:10000000 hồn tinh:800000

NO.2 thiên yêu khóa hồn nhận vật phẩm cấp bậc:SSS tinh lực:10000000 hồn tinh:750000

.....

NO.10981 phương thiên họa kích vật phẩm cấp bậc:B tinh lực:800 hồn tinh:0

.....

NO.47676 bình thường lựu đạn cấp bậc:G tinh lực:40 hồn tinh:0”

Đối mặt nhiều như vậy vật phẩm, Diệp Tiêu cơ hồ xem hoa trông mắt. Ta dựa, ở chơi trò chơi khi, bài danh dựa trước đều là dấu chấm hỏi, căn bản nhìn

không tới tru tinh thất tuyệt kiếm linh tinh Thần Khí. Hiện tại lại toàn bộ biểu hiện ra tới, quá kích thích người trông mắt đi.

Tựa hồ là tượng tợng tới rồi chính mình mặc ngân quang chiến giáp, chân đạp phi vân ủng, eo quai tru tinh thất tuyệt kiếm, tay cầm hàn quang trường kích tiêu sái bộ đáng, trong miệng của hắn chảy xuống tội ác nước miếng.

Bất quá lúc này loại này nguy cấp tình thế nhưng không cho phép hắn từng có nhiều tạp niệm. Lấy lại bình tĩnh, Diệp Tiêu đem ánh mắt đầu hướng về phía cuối cùng mấy cái hạng mục, rốt cuộc chỉ có lúc này mới thích hợp hắn. Mỗi cái mới bắt đầu người chơi chỉ có 1000 điểm tinh lực.

“Ngao ô...” “Ngao ô...” “Ngao ô...” Nhưng vào lúc này, Ảnh Lang đột nhiên toàn thể ngửa đầu thét dài, bất quá số tức thời gian

Đang ở phía sau Ảnh Lang đột nhiên giống khái cương cường xuân được đường như điên cuồng mà về phía trước vọt tới. Vô số Ảnh Lang vây quanh ở bên nhau, hình thành một mảnh ngăm đen “Hải dương”, trường hợp rất là đồ sộ.

Tựa hồ là chưa từng gặp qua như thế khủng bố trường hợp, mọi người trái tim không khỏi đột nhiên nhảy dựng, lúc trước như vậy điểm Ảnh Lang vẫn là có thể kháng chủ, nhưng là hiện tại liền.....

Nhưng mà Diệp Tiêu lại ánh mắt sáng lên, một mặt âm hiểm mà lại vô cùng dâm đãng tươi cười treo ở hắn trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Yin Dang vô cực hạn T

“Hệ thống cửa hàng, lập tức đem Ảnh Lang ma tinh đổi thành tinh lực, sau đó đổi một cái bình thường lựu đạn.” Vừa dứt lời, một cái bàn tay lớn nhỏ đậm lục sắc lựu đạn nháy mắt xuất hiện ở Diệp Tiêu trong tay.

Diệp Tiêu ước lượng trong tay lựu đạn, nhàn nhạt nhìn nhìn trước mắt bày sới lúc sau. Không khỏi phân trần Diệp Tiêu lập tức kéo xuống lựu đạn cầu chì, ném hướng về phía dây đặc bày sới.

----- phân cách tuyến -----

Sở Huân Y nôn nóng mà nhìn phía chính chạy như bay mà đến ảnh bày sới, trong lòng âm thầm sốt ruột, nàng biết chính mình chỉ sợ là chạy trời không khỏi nắng, trừ phi có kỳ tích xuất hiện. Lúc này, nàng phía sau mục sư cũng tấn hiện sức cùng lực kiệt chi sắc, trong tay múa may ma trượng cũng bị mồ hôi cấp sưng nước. Như là từ trong nước vớt ra tới giống nhau.

Từng đột hồi hận chi ý bắt đầu từ Sở Huân Y trong lòng lan tràn, đều do chính mình, một hai phải ra tới tìm cái gì thiên tâm tiên liên, liền mục sư cũng bất quá mới mang một cái, 55555 nếu là sớm biết rằng sẽ có tình huống như vậy ta liền mang nhiều điểm người. Di, cái kia đen tuyến đồ vật là cái gì?

Liền ở nàng vạn phần nghi hoặc khi, một cái đỉnh tai nhức óc tiếng vang đánh gãy nàng.....

“Ầm ầm ầm...” Một đóa thật lớn năm vân từ từ dâng lên, vô số thể mỹ máu tươi phiêu rơi tại giữa không trung, thậm chí có đã biến thành màu đỏ sậm.

“Giết chết nhất giai Ảnh Lang một con, đạt được tinh lực 5 điểm”

“Giết chết nhất giai Ảnh Lang một con, đạt được tinh lực 5 điểm”

.....

Diệp Tiêu trong lòng vui mừng, chính mình biện pháp quả nhiên hiệu quả, hệ thống xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm. Nhìn dáng vẻ lựu đạn uy lực có tăng lớn a. Hơn nữa giết chết Ảnh Lang quả nhiên cũng có tinh lực có thể kiếm a! Bất quá ra về chỉ giết chết sáu chỉ Ảnh Lang a. Hắc hắc, không sao cả, dù sao ta lại có 30 điểm tinh lực, lại đổi, lại tạc là được, háo bắt từ hắn nha! “Hệ thống lại cho ta đổi 3 cái bình thường lựu đạn.”

Có lẽ là 3 cái bom một bàn tay bắt không được, chỉ có hai cái ở trên tay hắn, còn có một cái lập tức lăn đến trên mặt đất. Lúc này thiếu chút nữa đem Diệp Tiêu hù chết, đợi sẽ phát hiện lựu đạn cũng không có nổ mạnh, Diệp Tiêu cuối cùng thở phào nhẹ nhõm. Cười thầm chính mình quá tiểu tâm cẩn thận. Liền chốt bảo hiểm đều không có kéo xuống tới, sao có thể sẽ tạc đâu?

Không nhiều lắm ngôn ngữ, Diệp Tiêu lập tức nửa ngồi xổm thân mình, một đám kéo xuống lựu đạn thượng bảo hiểm, sau đó bị hắn vô tiết tháo nhất nhất hướng Ảnh Lang dây đặc địa phương ném đi.

Ầm ầm ầm.....

Mà liền ở Diệp Tiêu ném đến chính HIGH khi, bốn phía hộ vệ cùng với Liễu Nguyệt Sanh, Sở Huân Y đám người một bộ thấy quỹ đường như biểu tình. Giờ này khắc này, bọn họ trong đầu đều là trống rỗng, chỉ còn lại một ý niệm Diệp Tiêu nơi nào tới nhiều như vậy bom.

Kỳ thật cũng không trách bọn họ đại kinh tiểu quái, rốt cuộc lúc này Diệp Tiêu hành vi thật sự là quá mức điên cuồng.

Ở toàn bộ thiên tâm trên đại lục vẫn là có luyện kim thuật sư, nghe nói một ít cao nhất luyện kim thuật sư chế tạo ra thuốc nổ thậm chí so Diệp Tiêu ném ra bom đại vô số lần. Mạnh nhất chính là có thể đánh chết tứ giai thông huyền giai đoạn trước cao thủ. Trọng thương đại hi dưới thông huyền đỉnh cường giả.

Nhưng dù vậy, luyện kim thuật sư cũng là cực kỳ rất thưa thớt, phải biết rằng tu luyện luyện kim thuật yêu cầu chính là lòng phượng sừng lân, cho nên luyện kim thuật sư quả thực có thể nói là chết một người thiếu một cái, trên đại lục chỉ cần xuất hiện một cái, cho dù là cấp bậc lại thấp, cũng sẽ có vô số người cướp muốn, nước bạn chỉ gian vì thế mà trở mặt thí dụ cũng không ít.

Mà Diệp Tiêu lúc này lấy ra bom, cứ việc chưa thấy qua loại này hình thức “Luyện kim bom”. Nhưng tuyệt đối là thuốc nổ, ít nhất uy lực không thể so nhất giai bình thường bom kém.

Bởi vậy, ở bọn họ trong lòng chỉ có hai loại ý tưởng: Một. Diệp Tiêu chính mình chính là cái luyện kim thuật sư, chỉ là cấp bậc thấp điểm Nhị. Hẳn nhận thức luyện kim thuật sư, hẳn thuốc nổ là cái kia luyện kim thuật sư cho hắn. Bằng không không có khả năng có bom.

Không để ý tới bọn họ kinh ngạc, Diệp Tiêu về mặt hưng phấn lập lại: Đợi lựu đạn, ném mạnh lựu đạn quá trình. Tinh lực tác nhanh chóng tiêu hao.....

Đổi mặt điên cuồng Diệp Tiêu, Liễu Nguyệt Sanh nheo mắt, hướng mọi người đánh ha ha nói: “Diệp Tiêu huynh đệ, ngách..... Tựa hồ rất sinh mãnh nha!”

Cái gì kêu tựa hồ, vốn dĩ chính là. Hộ vệ nhóm về mặt khinh bỉ nhìn hắn, trong lòng cho hắn dụng ngôn giữa, tỏ vẻ đối với Liễu Nguyệt Sanh loại này vô dinh dưỡng nói mạnh mẽ mà khinh bỉ, cái nào luyện kim thuật sư không phải kẻ điên, thiết.

Bất quá ra về Liễu Nguyệt Sanh da mặt dày độ sớm đã luyện đến liên tính là tên lửa xuyên lục địa đều oanh không lạn nông nổi, mọi người thái độ hắn trực tiếp lựa chọn làm lơ, nội tâm lại ở tính toán, “Hắc hắc, Diệp huynh thuốc nổ ra về rất nhiều, nếu không ta đợi lát nữa ta cũng đi thảo hai viên chơi chơi?”

Đương nhiên, lúc này Diệp Tiêu tự nhiên không biết Liễu Nguyệt Sanh “Xấu xa” ý tưởng, nếu không phỏng chừng hắn sẽ trực tiếp bê ra Liễu Nguyệt Sanh mộng, lại hướng bên trong ngạnh tắc một quả lựu đạn, sau đó vô tình mà một chân đá văng hắn, thuận tiện bỏ thượng một câu “Lăn con bê, người nha cho rằng tinh lực hao kiếm vẫn là như thế nào mà! Còn cho người chơi? Tìm mẹ người muốn đi! (Liễu Nguyệt Sanh: Không hao kiếm? Vậy người như thế nào ném chơi? Diệp Tiêu: Ngách...)

Nhưng vào lúc này một con so bình thường Ảnh Lang lớn hơn vài vòng đến cự lang nhảy dựng lên, thẳng đến giữa không trung, mượn dùng quán tính triều Diệp Tiêu thẳng tắp mà “Lướt đi” mà đến.

Sở Huân Y đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi, “Không xong, là Ảnh Lang vệ!” Mọi người đều biết nhị giai Ảnh Lang vệ so với nhất giai bình thường Ảnh Lang tới nói tuyệt đối là mạnh hơn rất nhiều. Có thể nói như vậy, một con nhị giai Ảnh Lang vệ hoàn toàn có thể đánh chết mười chỉ công kích trạng thái hạ nhất giai Ảnh Lang. Bởi vậy có thể thấy được nhị giai cùng nhất giai chênh lệch là cỡ nào đại!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Phó bản mở ra: Luyện Cơ Vô Song

Vừa mới đi đóng dấu đồ vật, lãng phí thời gian, này chương đoạn điểm, đại gia tạm chấp nhận nhìn xem đi, cầu tha thứ nói....

Bị một con Ảnh Lang vệ tòa định mục tiêu Diệp Tiêu vừa nghe Sở Huân Y tiếng la, hắn liền biết muốn chuyện xấu, vừa mới bỏ mặc lời là vút nhìn qua nghiêng, nhưng là loại này lựu đạn uy lực chính mình là biết đến. Chính diện đối phó loại này càng cường Ảnh Lang vệ, còn không biết kết quả đầu. Nếu là ném ở trong cơ thể nói còn không giết chết này súc sinh.

Trong cơ thể? Đúng rồi, Diệp Tiêu trong mắt tinh quang chợt lóe, ở không trung Ảnh Lang vệ căn bản vô pháp tránh né lựu đạn, ở trên địa cầu, cầu đều

là thích cần đồ vật. Tuy nói hiện tại là dị giới, nhưng là việc này ai nói chuẩn đâu.

Mặc kệ, bác một phen. Diệp Tiêu hạ quyết tâm. Tùy tay hướng tới không trung ném cái lựu đạn. Chỉ thấy giữa không trung Ảnh Lang vệ ngao rống một tiếng, một trương màu đỏ tươi lang miệng cắn lựu đạn.

Diệp Tiêu vui vẻ, quả người là cái gì lang, ở trong cơ thể một tặc, chính là người bắt tử cũng đến trọng thương, ta cũng không tin người đột nhiên biến thân Ultraman.

Phanh! Lại là một tiếng oanh tạc tiếng vang lên. Diệp Tiêu theo bản năng xoay đầu nhắm mắt lại.

Nơi xa Sở Huân Y đám người nhìn thấy này phúc tình cảnh đều là hô khẩu khí. Mà Sở Huân Y trong mắt còn lại là tia sáng kỳ dị liên tục, cái này Diệp Tiêu, thật là luyện kim thuật sư sao? Không bằng đem hắn đề cử cấp phụ hoàng, lòng cái không hảo phụ hoàng còn sẽ ngợi khen ta lắm, hi hi.

Hạ quyết tâm Sở Huân Y đang muốn đối với cách đó không xa Diệp Tiêu tiến hành “Câu dẫn” đại kế. Chỉ là lại một triều công kích đã đánh úp lại. Bất đắc dĩ nàng chỉ có thể đi trước đánh lui bảy sỏ. Nguyên bản còn có chút lo lắng Sở Huân Y lúc này lại đã buông tâm. Có Diệp Tiêu như vậy cái di động pháo đài, còn sợ đánh không thắng? Đến nỗi Ảnh Lang Vương? Tới cái tam giai bom chính là. Xem Diệp Tiêu dự trữ có đủ, tam giai bom sao.....

Khẳng định có, đối, khẳng định có.

Nếu Diệp Tiêu biết Sở Huân Y như vậy tưởng, sợ là muốn học máu.....

Tránh thoát một kiếp Diệp Tiêu còn chưa thả lỏng hạ tâm tình. Không trung lang thi đột nhiên dừng ở Diệp Tiêu trên người, đem hắn tạp nằm ở trên mặt đất. “Dựa, chết đều không buông tha ta.” Ra sức đẩy ra rồi lang thi sau, Diệp Tiêu tức khắc mặc.

Dựa, như thế nào nhiều như vậy lang vây quanh ta a. Diệp Tiêu ai thán một tiếng. Bốn phía Ảnh Lang hung ác ánh mắt phóng ở Diệp Tiêu trên người, làm hắn trong lòng một trận tê dại.

Không biết nên làm cái gì bây giờ Diệp Tiêu mở hôi lạnh xoát xoát đi xuống lưu. “Uy, ngu ngốc bữa ăn khuya, mau dùng luyện kim bom tặc nha.” Sở Huân dựa vào cấp thanh âm truyền tới.

Tặc người muội a, bốn phía đều là lang, người làm ta tặc nơi nào, tặc một chỗ nói, kia mặt khác phương hướng lang còn không gặm ta.

Đúng lúc này, hệ thống máy móc âm đột nhiên vang lên, “Ký chủ hãm sâu nguy hiểm, tự cứu phương án khởi động.

Phương án một. Đối sơ cấp độ địa thuật, yêu cầu tinh lực 3200

Phương án nhị. Đối sơ cấp không gian thuần di, yêu cầu tinh lực 5000

Phương án tam. Mở ra phó bản. Yêu cầu tinh lực 1000”

“Ta sát, Phúc Âm a, hệ thống, ta còn có bao nhiêu tinh lực?” Diệp Tiêu vội vàng hướng hệ thống dò hỏi, tốt nhất đủ đối thuần di, như vậy rình coi cũng phương tiện điểm. Hắc hắc, ai ta cũng quá tà ác.

“Ký chủ có được tinh lực 1205” lạnh băng máy móc âm tạp nát mỗ nam mộng tưởng.

“Dựa, thuần di mộng không có, tính trước đào mệnh lại nói. Hệ thống, chạy nhanh mở ra phó bản.”

“Tích, phó bản hệ thống mở ra. Khen thưởng ký chủ tinh lực 500. Phó bản tùy cơ xứng đôi trung..... Xứng đôi hoàn thành, cấp thấp phó bản: Luyện Cơ Vô Song. Truyền tông bắt đầu.”

Chỉ thấy kim quang ở Diệp Tiêu trên người chột lóe, chỗ cũ chỉ còn lại có một đám ngốc lang.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tới, Ái Toa

Đông Hán những năm cuối, tự quang vũ trung hưng tới nay lập tức trăm có thừa năm Đông Hán vương triều, trên thực tế, đã chia năm xẻ bảy. Nhưng là, bá tánh đã chán ghét gió lửa mấy ngày liền, ăn bữa hôm lo bữa mai nhật tử; tử trong tâm chỗ sâu trong kì vọng thái bình nhật tử một lần nữa đã đến.

Chính là ai mới có thể thành lập kia thái bình thịnh thế? Đồng Trắc, Viên Thiệu, Công Tôn toàn. Đây một đám tên, đều đại biểu cho một phương cường hào. Bọn họ tồn tại, chẳng qua làm hán mạt thiên hạ, nhiệm tươi đẹp đồ đậm.

Tàn mạt quần hùng cũng loạn thế, tựa hồ muốn một lần nữa trình diễn. Nhân tính, liền dưới tình huống như vậy, sa đọa. Vào rừng làm cướp vì khẩu đã biến thành chịu đựng không được đói khát, nghèo khó, thiên tai chờ vấn đề “Tốt nhất” phương án.

Lúc này, nở khắp đào hoa trên núi, một người nam tử tóc đen chính chậm rãi hành tẩu ở trong rừng hoa đào. Đây trời bay múa đào hoa cánh hoa không ngừng bay xuống.

“Đào hoa sao? “Diệp Tiêu từ không trung tiếp nhận một mảnh màu hồng phấn cánh hoa, trên mặt lộ ra kỳ quái tươi cười, tự mình lâm bảm” Xem này phúc tinh cảnh Ái Toa cũng muốn xuất hiện đi. “

Đúng lúc này, một cái gậy mắt hứng thanh âm đánh gãy Diệp Tiêu suy nghĩ. “Uy, phía trước kia tiểu tử. Giao ra trên người sở hữu tiền tài.” Sơn tặc năm người tổ trung lão đại khiêng một cây đao ở Diệp Tiêu phía sau hô.

“Lão đại, chúng ta trực tiếp đoạt hán không phải hảo sao? Vì cái gì muốn trước nói cho hán.” Ba người tổ trung mập mập khó hiểu hỏi.

“Nột đạt, cái này..... Đừng hỏi ta.”

Diệp Tiêu nghe vậy xoay người đi, nhìn này ba người, trong lòng tức khắc rối rắm, vì mao manga anime này ba người là cướp bóc Ái Toa, hiện tại lại tới cướp bóc ta. “Cái kia..... Các người thật sự muốn cướp kiếp ta sao?” Diệp Tiêu buồn cười nhìn này ba người, hạ quyết tâm phải hảo hảo chơi chơi bọn họ. Tuy rằng chính mình chỉ là cái trạch, nhưng là có đối hệ thống, đối phó bọn họ tạm còn không phải dễ như trở bàn tay, một cái lựu đạn toàn bộ thu phục. Bất quá ở dị giới thời điểm tinh lực cũng bị hao đến chỉ còn lại có 45 điểm, nếu thật là đối tới đối phó này mấy cái sơn tặc nói, phỏng chừng chính mình có thể đau lòng đã chết.

“Đi? Lão đại, hán là cái gốc tử.” Chú lùn đôi tay chống nạnh, hơi hơi về phía trước cung thân mình híp mắt nhìn nhìn Diệp Tiêu.

Diệp Tiêu kéo kéo khóe miệng, người muội a, người mới là gốc tử. “Cái kia chú lùn, nói chuyện phải có căn cứ.”

Chú lùn nghi hoặc quay đầu, đối với sơn tặc lão đại hỏi: “Lão đại, hán nói ai là chú lùn.”

Tên gốc này..... Sơn tặc lão đại tưởng bên phải xê dịch, ly chú lùn xa điểm. Khinh bỉ ánh mắt bắn về phía chú lùn.

“Ta sát, liền này chỉ số thông minh, vẫn là sơn tặc..... Mất mặt.” Diệp Tiêu cảm thán lắc lắc đầu, nhìn ba người, một bộ hận thiết

Không thành cương bộ dáng. Bất quá một hồi, hán khóe miệng đột nhiên hướng về phía trước cong cong. Một mặt cười xấu xa nổi lên tuấn tú mặt bên. “Năm cái ngu gốc, ta giáo giáo các người như thế nào đánh cướp đi.”

“Lão đại, hán kêu chúng ta ngu gốc.” Như cũ là chú lùn đối với sơn tặc lão đại kêu lớn lên.

“Phanh” chỉ thấy sơn tặc lão đại một quyền đánh tới chú lùn trên đầu, “Câm miệng, ta đảo muốn xem hán tính toán như thế nào dạy người đánh cướp.”

“Lão đại anh minh” mập mập đột nhiên cổ lầy chương tới.

Ngạch..... Ta chịu không nổi, Diệp Tiêu thâm hô một hơi, hoãn hoãn sau một hơi đối ba người nói: “Hiện tại là đánh cướp thời khắc, mập mập trạm bên trái, chú lùn trạm bên phải, gốc tử đứng không cho phép nhúc nhích. Cho các người 3 giây thời gian. Hiện tại bắt đầu.3....0. “

Diệp Tiêu đôi tay vây quanh, nhìn há hốc mồm 3 người, làm bộ làm tịch thờ dài.” Tất cả đều là gốc tử a? “

Dựa, chú lùn đột nhiên đem đao một hoành, phần thanh nói.” Nào có đếm 3 sau trực tiếp số 0. “

Diệp Tiêu cười cười, phát phát tay ra về tiêu sái,” không ai nói cho các người ta chưa bao giờ số 2 cùng 1 sao? “

“Người muội a, người chừng nào thì nói cho chúng ta biết a.”

“Ngạch, người.....” Diệp Tiêu đang muốn tiếp tục trêu đùa mấy người.

Đột nhiên một đạo lãnh đạm lại thanh thúy thanh âm vang lên, “Thừa dịp loạn thế hãm hại vô tội bá tánh ác đồ, ở ta Thanh Long Yên Nguyệt Đao dưới đến trong địa ngục sám hối đi thôi.”

Lúc này, thanh âm này, những lời này. Tới, ta Ái Toa.

Chương 9: Di hiểu làm Diệp Tiêu

“Ái....., không, tiểu thư, này nhóm người muốn đánh cướp ta, cứu mạng nha.” Diệp Tiêu vui vẻ, trong mắt mang nhu nhìn chính khoác

Áo gió Quan Vũ. Cuối cùng tới a, còn hảo, bằng không lãng phí tinh lực đã có thể mất nhiều hơn được.

“A” Quan Vũ sững sốt, bất quá giây lát liền lãnh hạ mặt tới, “Loạn thế ác tặc a, chớ có lừa gạt ta Quan Vũ Quan Vân Trường.” Nói, Quan Vũ kéo xuống trên người áo choàng, hướng lên trời thượng một ném. Sau đó đem Thanh Long Yển Nguyệt Đao hư chém một chút, hung tợn nói: “Vừa mới ta đều nghe được, là ngươi muốn đánh cướp này năm cái người.”

Ngươi muội a, ta vô nghĩa a, ai muốn đánh cướp bọn họ a. Diệp Tiêu bình phục hạ bị Quan Vũ khí tâm tình, muốn nhìn một chút Quan Vũ hiện tại là sẽ thế nào, nói: “Như vậy ngươi tương đối ta thế nào?”

“Ân?” Quan Vũ nghi hoặc hạ, kế tiếp một bữu môi giác. “Đương nhiên là đưa ngươi đi.....”

“Tám dất, ngươi cái này ngu ngốc, làm không rõ sự tình ngu ngốc.” Diệp Tiêu khó thở dưới đối Quan Vũ rống lên một câu, thật sự là không nghĩ tới cùng Quan Vũ lần đầu tiên gặp mặt sẽ là này phúc cảnh tượng, vốn dĩ dựa theo hán tính toán, là tới cái anh hùng cứu mỹ nhân. Nhưng là sự không bằng người ý, ngược lại cùng nàng kết thù. Nghĩ vậy thì, Diệp Tiêu không khỏi lại là tức giận lại là bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu.

“Bất hòa ngươi nhiều lời.” Quan Vũ cấp vọt lên, đột nhiên hướng không trung nhảy dựng, Thanh Long Yển Nguyệt Đao giơ lên cao đánh xuống, đồng thời còn một bên hô: “Vô tội quần chúng tránh ra.” Nghe vậy, ở Diệp Tiêu bên người một bọn sơn tặc hét lên một tiếng, vội làm điều thú tán rồi đi Diệp Tiêu chung quanh.

Thật là cái ngu ngốc, Diệp Tiêu mắng một câu. Thân hình triều bên cạnh một dịch, né tránh này muốn mệnh một đao. Chỉ là còn chưa kịp hoãn đề bụng tình, Thanh Long Yển Nguyệt Đao đuôi bộ lập tức xuất hiện ở trước mắt hắn, bất quá ngay lập tức liền đánh trúng hán bụng.

Oa! Diệp Tiêu đột nhiên phun máu tươi, bị đánh trúng thân thể về phía sau phương bay ngược đi ra ngoài. Phanh, phía sau lưng hung hăng mà va chạm ở một cục đá thượng, Diệp Tiêu nhìn không được lại là một ngụm máu tươi phun ra.

Đau nhức xâm nhập dưới, Diệp Tiêu đôi tay chống ở trên mặt đất, cảm giác ánh mắt đầu hướng về phía Quan Vũ, đáng chết, cho dù lại thích ngươi, ta cũng sẽ làm thịt ngươi. Chờ tinh lực điểm đủ rồi, hừ hừ.....

Quan Vũ nhìn chăm chăm trước mặt nam tử, hung hăng ánh mắt lệnh nàng sững sốt. Cái này ánh mắt? Hừ, kẻ hèn một cái sơn tặc còn dám như thế kiêu ngạo, chết không đủ tích.

Quan Vũ không hề xem Diệp Tiêu, xoay người đối với cái gọi là “Lương dân” nói: “Cường đạo đã bị đá đảo, các ngươi muốn sao.....” “Lão đại, chạy a, ta nhận ra tới, đó là tóc đen sơn tặc thảo phạt giả.”

“Tóc đen sơn tặc thảo phạt giả? Đó là thứ gì?” Sơn tặc lão đại dùng tay phải sờ sờ cằm, đối với chú lùn nghi hoặc nói.

“A?” Chú lùn sững sốt, bất quá nhảy mắt liền phản ứng lại đây, lập tức xoay người chạy. “Lão đại, ngươi muốn sống liền chạy đi?”

“Uy! Nói rõ ràng a. “Sơn tặc lão đại khinh thường mà bữu môi. Thật có thể chạy, trở về ta giết chết ngươi.

Lúc này, Quan Vũ lại không rõ liền thật sự choáng váng, chỉ thấy nàng một cái thoán thân tới rồi sơn tặc lão đại trước mặt, đem Thanh Long Yển Nguyệt Đao nghiêng đặt tại cổ hán thượng, mở to lạnh băng con ngươi đối hán nói: “Đem sự tình nói rõ ràng.”

“Cái này..... Chạy a.” Sơn tặc lão đại bị cả kinh ra một thân mồ hôi lạnh, lập tức cúi đầu tránh thoát lưỡi dao, về phía sau chạy tới.

Hừ. Quan Vũ hừ lạnh một tiếng, đem Yển Nguyệt đao đảo chém ra đi, sóng dao chém tới hán bên hông. Thật lớn lực lượng đem hán lập tức đánh bay đi ra ngoài.

“Lão đại” dư lại lâu lâu kinh sợ nhìn nhìn Quan Vũ, lại nhìn nhìn sơn tặc lão đại, sau đó..... Quyết đoán từ bỏ lão đại, trực tiếp khai lưu. “Uy, các ngươi này đàn nhãi ranh.” Sơn tặc lão đại rống giận một câu, hơi sợ nhìn nhìn Quan Vũ, cố nén đau đớn, đỡ cơ hồ đứt gãy vòng eo. Kịch liệt chạy trốn.

“Tính các ngươi chạy trốn mau.” Quan Vũ hừ nhẹ mà để lại một câu, xoay người sang chỗ khác muốn nhìn một chút Diệp Tiêu hiện tại là tình huống như thế nào. Dù sao cũng là nàng bị thương Diệp Tiêu, không đi xem thuận tiện trị liệu hạ cũng không thể nào nói nổi.

Bất quá đương hán quay đầu nhìn lại khi, nơi nào còn có Diệp Tiêu thân ảnh. Quan Vũ thở dài, lần sau nhìn thấy hán lại xin lỗi đi. Thật là không nghĩ tới, một cục chuyện tốt cư nhiên là như thế này xong việc. Quan Vũ lạnh băng biểu tình rốt cuộc thích khai, cũng chỉ có đối mặt sơn tặc linh tinh nàng mới có

thể như thể lạnh băng đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Lanh canh kêu Trương Phi

“Ngạch ân, đầu đau quá. Bối cũng..... Nơi này rốt cuộc là nơi nào?” Diệp Tiêu đỡ đầu chậm rãi làm lên. Trên người chấn chẩy xuống xuống dưới, “Chấn, là Ái Toa sao? Nàng cứu ta sao?” Ai, trước đó bị Ái Toa đánh nhất chiêu sau, không căng bao lâu liền hôn.

Diệp Tiêu đang nghĩ ngợi tới, đột nhiên một cái giọng nữ vang lên: “A, nguoi tỉnh. Lão đại, quái nhân tỉnh.”

A? Quái nhân, từ từ, nàng vừa mới nói chính là lão đại? Chẳng lẽ ta rơi vào ổ cướp sao. Nghĩ vậy, Diệp Tiêu trong lòng không khỏi mà một trận khăn trương. Một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm ra tiếng Tổ Y nữ hài.

“Nha a? Tỉnh? Làm lanh canh đến xem.” Một cái màu hồng phấn tóc ngắn nữ hài từ Tổ Y nữ hài phía sau chạy tới. Ở nàng phía sau đồng dạng đi theo mấy cái tiểu hài tử. “Ân ân ân, hẳn là không có việc gì.”

Diệp Tiêu không khỏi mà một trận vô ngữ, nguoi quang nhìn xem liền biết ta không có việc gì, cho rằng chính mình là thần y sao? Bất quá cứu chính mình người hẳn là chính là trước mặt này đám nguoi, lời này tổng không thể nói ra. Nói nữa, trước mặt hồng nhạt tóc ngắn nữ hài giống như có điểm quen mắt.

“Cám ơn các nguoi đã cứu ta.”

“Không cần, là Tổ Y { hạt lấy được, áo rồng } cứu nguoi, bất quá là lanh canh giúp nguoi đổi quần áo.” Lanh canh đầu nhỏ hơi hơi một

Dương, tựa hồ muốn nói, mau tới khích lệ ta đi.

“Nguoi đến lượt ta quần áo?” Diệp Tiêu cả kinh, cúi đầu vừa thấy, quả nhiên trên người nguyên lai kia bộ bệnh phục đã không còn nữa, dư lại chỉ là một kiện mộc mạc nông thôn quần áo.

“Cái kia lanh canh.....”

“Lanh canh là lanh canh đích thực danh, chỉ có lanh canh tán thành nhân tài có thể kêu, nguoi không thể kêu.”

Nhắc tới cập tên thật, lanh canh tức khắc giống như một đầu bạo nộ sư tử hồng nói.

“Ngạch, hảo đi, vậy nguoi gọi là gì?”

“Nghe hảo, lanh canh kêu Trương Phi, tự cánh đức.” “Đã biết, kêu trương..... Trương Phi?”

Diệp Tiêu thanh âm đột nhiên cất cao, không nghĩ tới cư nhiên là bị Trương Phi cứu. Khó trách kêu lanh canh, ta còn tưởng rằng chỉ là trọng danh. Ai, lâu lắm không thấy huyền cơ, cư nhiên liền nâng đều thiếu chút nữa đã quên. Một khi đã như vậy, như vậy vừa mới nâng theo như lời đích thực danh không chuẩn chính mình kêu, kia cũng là vì tán thành nguoi quá ít, bằng hữu không nhiều lắm duyên cớ đi.

Hoãn hoãn chính mình giạt mình tâm tình, Diệp Tiêu lại lần nữa hỏi: “Vậy nguoi biết cứu ta khi tình cảnh sao? Có hay không một cái lấy Yên Nguyệt đao nữ nhân?”

Lanh canh lắc lắc đầu sau đó chỉ vào Tổ Y nói: “Lanh canh đều nói, là Tổ Y liền nguoi, lanh canh sao có thể biết.”

Theo lanh canh ngón tay, Diệp Tiêu nhìn về phía Tổ Y. Còn chưa mở miệng, Tổ Y liền trực tiếp mở miệng, “Ân, có, Tổ Y xem nguoi phun ra huyết, vị kia đại tỷ tỷ còn ở đánh nguoi, thật là khủng khiếp.” Tổ Y rụt rụt đầu, giống như còn có điểm nghĩ mà sợ, “Cho nên ta trực tiếp mang nguoi trở về núi trại.”

Nói xong, Tổ Y còn về mặt khăn trương nhìn Diệp Tiêu.

“Ngạch, ta đã hiểu. Cám ơn nguoi.” Đã biết quá trình hấn đối với Tổ Y hơi hơi mỉm cười.

Diệp Tiêu còn tưởng tiếp tục hỏi điểm tình huống, nhưng là lanh canh lúc này lại bất mãn oán giận lên. “Hảo, lanh canh đói bụng, ăn cơm. Nguoi.....”

“Ta kêu Diệp Tiêu.”

“Nga, Diệp Tiêu cùng nhau ăn. Ăn? Bữa ăn khuya?” Lan canh ngoài miệng lưu trữ nước miếng đối với hắn, trong ánh mắt còn mạo hiểm sao Kim.

“Cái kia..... Ta là không thể ăn.” “Biết, lan canh lại không phải ngu ngốc” nói, lan canh liền lãnh mọi người đi ra ngoài.

Ta xem ngươi rất giống. Lời này ở trong lòng nói nói cũng liền thôi, nếu nói ra, phỏng chừng sẽ lan canh một mẩu chọc chết. Diệp Tiêu ở trong lòng âm thầm mà phun tào nói. Di, từ từ, lan canh ngươi có phải hay không đã quên cái gì? Ta đâu? Ta com đâu?

Ài, hảo đói. Diệp Tiêu nhìn không tới lan canh đám người. Chỉ có thể tiếp tục nằm xuống. Suy nghĩ một lát, quyết định tiến tiến hệ thống nhìn xem. Rốt cuộc còn không biết có hay không gì thay đổi.

“Hệ thống, ngươi cùng trong trò chơi có cái gì bất đồng?”

“Thỉnh ký chủ thuyết minh cụ thể hạng mục.”

“Ngạch, tỷ như nhiệm vụ mặt bản, sẽ không có cái gì chơi game quái vật đi, ta hiện tại lại vào không được trò chơi.”

Nhiệm vụ mặt bản chia làm

1. Nhiệm vụ chủ tuyến, ký chủ trải qua mỗi một cái phó bản không gian đều sẽ gặp được. Luyện cơ vô song thể giới ký chủ còn chưa đạt tới kích phát điều kiện.

2. Nhiệm vụ chi nhánh, tùy tiện ban bố, yêu cầu ký chủ chính mình lĩnh. Khen thưởng không đồng nhất.

3. Đem mười nhiệm vụ, vô cố định tuyến hạng. Đem mười yêu cầu: Mười từ là cường đại căn bản, tao niên nhảy mất hạ gục hết thầy mười từ đi.

Cái thứ ba tính cái gì a, tân đồ mới ra tới nhiệm vụ khuôn mẫu như thế nào như vậy a. “Hệ thống, thế giới này võ giả cấp bậc như thế nào phân, ân Ái Toa lại là cái gì cấp bậc. Ta đâu?”

“Kinh hệ thống điều chỉnh ra tới tốt nhất cấp bậc phân chia, nhân gian cảnh chia làm nhất giai bạch hồn, nhị giai phá thân, tam giai trúc linh, tứ giai thông huyền, ngũ giai tuyệt thế, lục giai thật võ, thất giai tuyệt trần, bát giai thiên dương, cửu giai sinh động. Quan Vũ thực lực vì tam giai trúc linh hậu kỳ, mà ký chủ vì người thường.”

“Dựa” Diệp Tiêu không khỏi hô ra tới, không được, cần thiết đến cường hóa. Lại bị khi dễ nhưng không thành.

“Hệ thống, ta hiện tại tính lực vì nhiều ít?”

“725 điểm”

“.....Có khả năng sao?”

“Tự chủ đề cử: Đổi nội lực. Nội lực chờ năng lượng vì đổi căn bản, không có tương ứng năng lượng, ký chủ kỹ năng, huyết thống đều không thể thực thi. 1 năm nội lực yêu cầu 50 điểm”

“Luyện tiếu hài tử bộ không lang, đổi 10 năm nội lực.”

Ngoại giới, một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, Diệp Tiêu không khỏi cảm thấy sáng khoải đến cực điểm, sánh bằng nữ mát xa còn sáng 100 lần. Đồng thời, trong cơ thể tạp chất cũng dần dần bài ra tới, màu đen vật chất vây quanh này Diệp Tiêu toàn thân.

“Sáng” vui mừng quá đổi Diệp Tiêu, YD kêu lên. “Hệ thống, ta hiện tại là cái gì cấp bậc?”

“Nhất giai bạch hồn trung kỳ.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Âu Ni Tương cùng nhau tắm rửa đi

“Nhất giai bạch hồn trung kỳ sao? Trống trơn chút thực lực ấy, còn không phải bị ái toa gây phân, hơn nữa nhân gia chính là loạn thể trung trường thành, chiến đấu ý thức so với ta mạnh hơn không biết nhiều ít lần, quang như vậy tới tính ta ít nhất muốn tới tam giai đỉnh mới có thể đánh bại hắn, đương nhiên nếu có cường lực kỹ năng nói..... Ai, tính, không nghĩ.”

Diệp Tiêu thờ dài, chán đến chết dưới cũng không biết nên làm cái gì. Hiện tại trên người bởi vì vừa mới dịch căn tẩy tẩy bài xuất tạp chất làm cho chán đều ô uế, còn không biết Lanh Canh sẽ như thế nào phát hỏa đâu, nàng cái loại này tính cách..... Sẽ không sinh xé ta đi.

Nghĩ vậy, Diệp Tiêu không khỏi đánh cái rùng mình.

“Đại ca ca ăn cơm.....(๖۶ۆۋ) ân, cái gì hương vị, hảo xú.” Tổ Y bụng cơm đột nhiên đi đến, nhưng là Diệp Tiêu bài xuất tạp chất hương vị lại khiến nàng cơ hồ hôn huyết.

“Cái kia, đại ca ca ở luyện công.”

“Di ~~~ luyện công, đại ca ca thật là lợi hại” Tổ Y trong mắt tựa hồ có nào đó gọi là sùng bái ngôi sao xông ra.

“Nơi đó nơi đó..... Hắc hắc”

“Bất quá hảo xú”

Diệp Tiêu nháy mắt bị đánh bại, hảo Tổ Y, người liền không thể kéo ra cái này đề tài sao. Diệp Tiêu về mặt buồn bực nhìn Tổ Y. Bị nhìn Tổ Y khuôn mặt nhỏ đỏ lên. “Đại ca ca chán ghét”

Nói, Tổ Y che lại khuôn mặt nhỏ chạy chậm đi ra ngoài.

Uy uy, đối điều chán a, hảo xú a. Diệp Tiêu nhìn không người cửa, nội tâm không khỏi chửi thầm lên, cô nàng này, xem manga anime thời điểm ra về rất lớn mật, hiện tại như thế nào như vậy thẹn thùng. Ân ~~~ chẳng lẽ nàng đối ta nhất kiến chung tình, oa sát, ta như vậy cấp lực a, ai, người quá soái.

Liền ở Diệp Tiêu còn ở YY thời điểm, Lanh Canh đám người lại đi đến. “Di, thật sự hảo xú.” Lanh Canh che lại cái mũi nhìn Diệp Tiêu.

“Cái kia, ta có thể giải thích sao?” “Hảo đi, Lanh Canh nghe.”

“Ta là.....” “Đại ca ca là luyện công làm cho.”

Diệp Tiêu còn chưa nói xong, Tổ Y liền giúp hắn trả lời. Một hồi đáp, Tổ Y đầu lại thấp đi xuống, tú khí chân nhỏ không ngừng trên mặt đất họa viên.

“Nạp ni? Luyện công? Kia Lanh Canh như thế nào chưa từng có?” Lanh Canh về mặt hoài nghi nhìn Diệp Tiêu, còn không ngừng mà đến gần hắn.

Uy uy, người đó là cái gì ánh mắt, sẽ không cho rằng ta là đại tiểu tiện mắt khổng chế đi. Đối với Lanh Canh ánh mắt, Diệp Tiêu than thở một tiếng, về mặt đau khổ nói: “Tùy người tin hay không đi.”

“Di.....” “Hảo đi, phỏng chừng là người đáng yêu đi, Trương Phi người buông tha ta đi, ta không tin ta cũng không có biện pháp.”

“Ye, Lanh Canh liền biết là Lanh Canh đáng yêu. Về sau Lanh Canh cũng kêu đại ca người ca đi”

Chỉ thấy nàng vui sướng mà múa may một chút tiểu nắm tay, lớn tiếng hoan hô một câu, cũng không biết từ đâu tới đây tinh thần, một phen túm khời nắm Diệp Tiêu. Hùng hổ ra bên ngoài kéo đi. “Đại ca ca đi tắm rửa lâu.”

Đại ca ca? Cùng Tổ Y giống nhau đâu. Là bởi vì xem Tổ Y kêu, trong lòng tịch mịch sao? Lanh Canh ta sẽ cho người ứng có quan ái. Nghĩ vậy, Diệp Tiêu nhìn Lanh Canh ánh mắt càng thêm ôn nhu, ở 21 thế kỷ lại khuyết thiếu quan ái hắn cũng thực lý giải Lanh Canh.

----- phân cách tuyến --

Đắm chìm trong nhà tắm Diệp Tiêu hưởng thụ nước ấm ấm áp, “A, mấy ngày rồi, đều không có tắm rửa, trên người thật đúng là khó chịu đâu. Hắc hắc, nói, Lanh Canh có thể hay không cùng đối ái toa giống nhau vọt vào tới cùng ta tắm rửa.”

Tựa hồ nghĩ đến nỗi hạn chế cấp hình ảnh, Diệp Tiêu cái mũi không khỏi cảm thấy một trận phát ngứa. “Không nên không nên, Lanh Canh vẫn là cái loli, như thế nào có thể như vậy tương đương, ân, trước đường thành. Hắc hắc.”

“Đại ca ca, thủy ôn có đủ hay không?” Lanh Canh đột nhiên ở cửa hỏi một câu. Đây nhưng làm Diệp Tiêu dọa chết khiếp, ta chỉ là ngẫm lại, sẽ không thật đến đây đi.

Sự không bằng người nguyện, Lanh Canh mở cửa khẩu chui tiến vào. Cũng may trên người còn bọc điều khăn tắm.

“Lanh Canh, người tiến vào làm gì?” “Di?” Lanh Canh cười cười nói: “Đương nhiên là cùng nhau tắm rửa.”

Nói, còn bày ra một cái xung phong tư thế, tựa hồ muốn vọt vào nhà tắm.

“Từ từ a a” Diệp Tiêu vội vàng ngăn cản, lại không ngăn cản vậy bị kịch.

“Đại ca ca làm sao vậy?”

“Ngạch..... Ngươi bằng hữu đâu?” Nghĩ không ra nói cái gì lời nói tiếp tục ngăn cản Lanh Canh Diệp Tiêu, chỉ có thể trước kéo ra đề tài, thử xem xem có thể hay không nghĩ đến làm Lanh Canh từ bỏ cùng nhau tắm rửa ý niệm.

“Bọn họ, bọn họ, về nhà.....” Nhắc tới bằng hữu, Lanh Canh đầu nhỏ không khỏi thấp đi xuống.

“Lanh Canh” Diệp Tiêu nhẹ nhàng ní non một câu, “Ngươi còn có ta ở đây a.”

“Àn?” Lanh Canh nâng lên đầu, giả đáng thương mà nói: “Lanh Canh biết còn có đại ca ca, cho nên mới..... Cùng nhau.....”

“Cùng nhau cái gì?”

“Cùng nhau tắm rửa lâu.” Lanh Canh biểu tình biến đổi, vui cười một tiếng trực tiếp nhảy vào nhà tắm.

“A a a a a, Lanh Canh tương.....”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Vì cái gì liền một trương giường đệm?

“Linh..... Trương Phi, nam nữ thụ bất thân.” Diệp Tiêu vốn dĩ muốn gọi Lanh Canh, nhưng là nhớ tới nàng nói qua chính mình không có tư cách, cũng liền đổi giọng gọi Trương Phi.

“Nột..... Đại ca ca, Lanh Canh không ngại.” Lanh Canh kỳ quái nhìn Diệp Tiêu. Này ánh mắt xem Diệp Tiêu mau phát điên.

“Chính là..... Ta đề ý a.”

“Cái gì sao, Lanh Canh chán ghét ngươi.” Lanh Canh hừ lạnh một tiếng, trực tiếp nhảy ra nhà tắm, tay nắm tay mười, đại cát bước đi ra ngoài, ngoài miệng còn ní non, “Đại ca ca ghét nhất, Lanh Canh không giặt sạch, hừ”

Này tính chuyện gì a, ta chỉ là nói thật a. Diệp Tiêu hết chỗ nói rồi một trận, thật là tiểu hài tử tính tình, tính, đợi lát nữa đi an ủi hạ thì tốt rồi.

Tắm một tẩy xong, Diệp Tiêu cầm lấy khăn lông hướng trên đầu sát. Vừa mới đi ra phòng tắm. Chỉ thấy bên ngoài một mảnh hắc ám.

“Trương Phi, ngươi ở đâu?”

“Lanh Canh không biết, hừ”

Ngạch, còn sinh khí a. Diệp Tiêu không cảm thấy có điểm đau đầu. Chính mình nhưng cho tới bây giờ không có chiếu cố tiểu hài tử kinh nghiệm. Cười khổ mà lắc lắc đầu. Diệp Tiêu chậm rãi hướng Lanh Canh thanh âm chỗ sờ soạn đi.

Bình! ‘ a ’ Diệp Tiêu đột nhiên té ngã trên mặt đất. Đáng chết, không nghĩ tới hiện thể bệnh quá nặng chứng ra vẻ càng nghiêm trọng, trong đêm tối cơ hồ nhìn không thấy.

“Đại ca ca làm sao vậy?” Lanh Canh cuối cùng xông ra. Hồng nhạt áo ngủ đem nàng hiện càng thêm đáng yêu, nhưng là chu cái miệng nhỏ còn tỏ vẻ chủ nhân bất mãn.

“Hắc hắc. Ta chỉ là buổi tối xem không lớn thấy, không cần thận té ngã một cái mà thôi.” Diệp Tiêu hơi hơi có điểm ngượng ngùng. Rốt cuộc lớn như vậy người, cùng tiểu hài tử giống nhau té ngã ra về.....

“A, đại ca ca được bệnh nặng sao?” Lanh Canh một trận khăn trương. Đại đại trong ánh mắt lo lắng tứ nòng hậu dị thường.

“Bệnh nặng? Không tính a.” Diệp Tiêu không khỏi cảm thấy có chút buồn cười. Bệnh quá nặng chứng ăn nhiều một chút cà rốt là có thể chữa khỏi. Thậm chí đều không tính bệnh. Bất quá cũng không trách Lanh Canh đại kinh tiểu quái. Ở công nguyên nhị tam thế kỷ, chữa bệnh vốn dĩ liền không phát đạt. Bằng không trong nguyên tác trung ái toa bất quá là vận thương chân đã bị chu xung là trọng thương. Đương nhiên là có chút đặc thù đại phu vẫn là tương đối đem lực. Hoa Đà y thuật không hề nghi ngờ là vượt quá tưởng tượng. Trong đó cố nhiên có hẳn có yếu lực thêm vào. Nhưng hẳn tự thân trình độ cũng là tương đương cao.

“Lanh Canh, ngươi không cần lo lắng. Ta không có việc gì”

“Thật sự sao?” Lanh Canh là như cũ có điểm hoài nghi.

“Không có việc gì không có việc gì.” Diệp Tiêu cười xoa xoa Lanh Canh đầu. Trong lòng có chút cảm động, tại đây chút không thuộc về chính mình dĩ giới, Lanh Canh là cái thứ nhất vì chính mình lo lắng người.

“Vậy được rồi.” Lanh Canh miễn cưỡng tin. Bất quá nàng đột nhiên kéo lại Diệp Tiêu tay, lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, “Đại ca ca nếu nhìn không thấy, vậy làm Lanh Canh mang ngươi ngủ đi.”

Hoan hô một tiếng, Lanh Canh lôi kéo Diệp Tiêu thẳng đến trước chạy tới.

“Uy uy, Lanh Canh ~” 囧 đã chết, bị một tiểu nữ hài nắm đi. Ân..... Quay đầu lại nhất định phải hệ thống giải quyết bệnh quá nặng vấn đề này, tình về sau tái xuất hiện loại tình huống này.

“Tối rồi nga” đang nghĩ ngợi tới, Lanh Canh đã buông lỏng ra Diệp Tiêu tay, mở ra môn, “Đại ca ca tiến vào.”

Theo Lanh Canh ý tứ vào cửa. Đánh giá một phen, phòng nội thực đơn điệu. Chỉ có một nệm cùng với một cái chăn.

Nạp nỉ? Một cái. “Trương Phi đây là có chuyện gì?”

“Ê a? Đại ca ca là nói giường sao?” Diệp Tiêu gật gật đầu. Tò về đồng ý.

“Còn không phải đại ca ca nguyên nhân.”

“A? Ta nguyên nhân?”

Diệp Tiêu trừng lớn hai mắt nhìn chăm chăm Lanh Canh, tựa hồ tưởng ở nàng trong mắt tìm được ‘nói giỡn’ ý tứ. Chính là làm hắn thất vọng rồi. Lanh Canh ánh mắt như cũ là như vậy.

“Hảo đi, Lanh Canh nói cho ta biết, rốt cuộc là chuyện như thế nào?”

“Kia còn không phải bởi vì đại ca ca đem lệnh một cái chăn làm dơ. Lanh Canh nơi này tổng cộng liền hai điều chăn. Đại ca ca cái kia chăn là gia gia. Cho nên ~ cho nên, đại ca ca chỉ có thể cùng Lanh Canh ngủ cùng nhau” nói đến sau lại, Lanh Canh luôn luôn yên vui biểu tình lập tức trầm xuống dưới, hiển nhiên là nghĩ đến cái gì bị thương sự.

“Lanh Canh ~” Diệp Tiêu nhẹ giọng kêu nàng một tiếng, nội tâm nhện không được một trận củ đau, đáng chết, Lanh Canh gia gia đã sớm đã chết. Hiện tại lại nghĩ tới hắn. Ai

Diệp Tiêu lại một lần xoa xoa Lanh Canh đầu. Ôn nhu nói, “Lanh Canh, thực xin lỗi”

“Lanh Canh, Lanh Canh mới không cần đại ca ca xin lỗi.” Lanh Canh ở đôi mắt thượng nhẹ lau một phen xoay đầu đi.

“Đã biết đã biết.”

“Ân, kia đại ca ca cùng Lanh Canh cùng nhau ngủ sao?”

A? Diệp Tiêu kêu sợ hãi một tiếng, có điểm không thể tin được. “Cái kia Lanh Canh ~”

“Đại ca ca lại không bằng lòng sao?”

Cái kia, Lanh Canh người dừng dừng loại này phạm quy ánh mắt nhìn ta a, ta sẽ nhện không được. Còn có cái kia “Lại” là chuyện như thế nào?

Ta nhần ta nhần ~ hảo đi! Ta không nhện xuống! “Hảo đi, cùng nhau ngủ, Trương Phi...”

“Kêu Lanh Canh tên thật đi. Lanh Canh thừa nhận ngươi”

“Thật sự a? Lanh Canh tương.”

“Ân, Lanh Canh thích nhất đại ca ca”

“Thích nhất,,, ngach, vừa mới còn ghét nhất đầu” Diệp Tiêu thấp giọng thờ dài.

“Đại ca ca đang nói cái gì? Ngủ.” Lanh Canh nói lời này khi. Người sớm đã tiến vào chần trung, lộ ra cái tinh xảo đầu nhỏ. Đối với Diệp Tiêu hi cười nói.

“Ngach, hảo đi.” Diệp Tiêu lắc lắc đầu. Ném quay đầu trong đầu về điểm này tạp niệm, đi hướng Lanh Canh, nhấc lên chần cũng chui đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ngủ ngốc vấn đề ta không trả lời

“Lanh Canh, người có thể hay không không cần lộn xộn.”

Diệp Tiêu bắt đầu nhìn Lanh Canh, này đã là địa ba lần. Hắn vừa mới ngủ đã bị Lanh Canh lộn lộn tỉnh. Nhìn Lanh Canh kia ra vẻ vô tội biểu tình, Diệp Tiêu hận không thể một quyền đâm ở nằng đầu nhỏ thượng.

“Nột ~ Lanh Canh, Lanh Canh chỉ là có điểm hưng phấn mà thôi.” Lanh Canh đem chần hướng lên trên lời kéo, nhìn chăm chăm trần nhà tiếp tục nói: “Từ gia gia sau khi chết,, Lanh Canh liền không còn có cùng người khác cùng nhau ngủ qua.”

“Lanh Canh.....” Diệp Tiêu ni non một tiếng, ngay sau đó nhẹ nhàng đem Lanh Canh ôm vào trong lòng, nhìn nằng đôi mắt kiên định nói: “Lanh Canh, về sau từ đại ca ca bồi người được không?”

“Thật sự?” Lanh Canh cuộn tròn thân mình, hướng tới Diệp Tiêu trong lòng ngực cũng cũng, “Kia đại ca ca làm Lanh Canh ca ca được không?”

Nói, Lanh Canh về mặt hi vọng nhìn Diệp Tiêu, một đôi xanh thắm sắc thủy linh mắt to lấp loè chờ mong quang mang.

“Nạp ni?” Có làm hay không a. Người làm ta muội muội, ta đây Thủy Tinh Cung làm sao bây giờ? Thiếu một người a. Tuy nói ta không phải loli khổng, nhưng là.....

“Gia? Đại ca ca lại không bằng lòng sao? Lanh Canh, Lanh Canh.....”

“Ai ai, ta đồng ý còn không được sao, Lanh Canh đừng khóc a.”

Diệp Tiêu thật sự là đành không được làm Lanh Canh thương tâm. Chỉ phải đồng ý.

Cẩn thận nghĩ nghĩ, đương muội muội liền muội muội đi, ít nhất so hiện tại quan hệ vào một bước. Đến nỗi muội không thần mã, hắc hắc. Dĩ? Vì cái gì ta có loại chịu tội cảm, ta là thuần khiết a.

“Ân nào, Âu ni tương tốt nhất.” Lanh Canh vui cười, một đôi tay nhỏ gắt gao ôm Diệp Tiêu eo.

“Lanh Canh có thể ngủ sao?” Cuối cùng giải quyết Lanh Canh vấn đề, Diệp Tiêu cẩn thận hỏi, sợ lại chọc nằng không cao hứng, làm cho không có giấc ngủ.

“Ân ~ không được.” “A, vì cái gì?”

“Hừ, Âu ni tương còn không biết xấu hổ nói.” Lanh Canh một oán giận xong, lập tức một ngum cắn ở Diệp Tiêu cánh tay thượng.

“A ~~~~ Lanh Canh nhả ra a. Rốt cuộc làm sao vậy?”

“Này không phải rất kỳ quái sao?”

“Kỳ quái? Có cái gì kỳ quái.”

“Lanh Canh đều trao tặng Âu ni tương tên thật, chính là, chính là, Âu ni tương lại không có nói cho Lanh Canh tên thật.” Lanh Canh rất có không cam lòng. Đem đầu uốn éo, không nhìn về phía Diệp Tiêu. Chỉ là khóe mắt lại không ngừng liếc về phía hắn.

“Tên thật?” Ta nào có cái gì tên thật a. Toàn bộ vừa hiện thế hệ, ai sẽ không có việc gì lộng cái tên thật. Bất quá ở cái này thế giới không có cái tên thật ra về không thể nào nói nổi.

“Ân ~ tên thật sao, ta đích thực danh ~ kêu thanh vũ” (người xác định không phải tình dục??)

“Thanh vũ sao? Lan Canh rốt cuộc đã biết.” Quả nhiên là tiểu nữ hài, dễ dàng thỏa mãn. Được đến Diệp Tiêu tên thật Lan Canh lập tức đem vui đầu ở hân trong lòng ngực, hưng phấn mà thẳng cùng. Một mỗi sau mới chuẩn bị ngủ.

Có cái muội muội sao, cảm giác cũng không tệ lắm. Diệp Tiêu ôn nhu mà xoa xoa trong lòng ngực tiểu khả ái hồng nhật đầu cũng liền ngủ.

Ngày kế rạng sáng, Diệp Tiêu sớm tỉnh lại, nhìn đến Lan Canh còn ở ngủ say, chảy nước dãi theo khoe miệng chậm rãi lưu lại, này phúc đáng yêu bộ dáng làm hân không khỏi ngốc ngốc nhìn Lan Canh. Vươn tay đầu Lan Canh cái mũi nhỏ.

“Dừng lại ~” trong lúc ngủ mơ Lan Canh đột nhiên ra tiếng nói. Diệp Tiêu cả kinh cho rằng Lan Canh đã tỉnh lại. “Lan Canh ăn không vô..... Âu ni tương cũng ăn.” Vừa nghe đến câu này nói mê lời nói, lại yên lòng. Bất quá cũng không có tâm tình tiếp tục trêu đùa Lan Canh.

Trực tiếp rời đi giường đệm, đi bên ngoài lu nước đánh lướt nước hơi chút rửa mặt sau một lúc, Diệp Tiêu đứng ở đình viện bên trong.

Đem ý niệm tập trung, Diệp Tiêu thử nỗ lực mà khống chế đan điền trung nội lực. Vốn tưởng rằng thập phần gian nan hân sớm đã làm tốt giống tiểu thuyết trung miêu tả như vậy, bị trong cơ thể chân khí nội lực gì đó làm cho chết đi sống lại chuẩn bị. Nhưng là ngoài dự đoán mọi người chính là, nội lực ở trong cơ thể ra về cũng không có cái gì phản kháng hành vi, thập phần dịu ngoan. Thậm chí ở Diệp Tiêu ý niệm tập trung là lúc. Nội lực còn chậm rãi theo gân mạch lưu động. Nơi đi qua ảm áp dị thường.

“Hệ thống, có thể nói cho ta biết đây là có chuyện gì sao?” Không làm rõ được trạng huống Diệp Tiêu chỉ có thể hướng đôi hệ thống dò hỏi.

“Trả lời: Cửa hàng đổi ra nội lực bị trực tiếp chuyển hóa vì tinh chi lực. Ký chủ nếu có yêu cầu có thể chủ động đến cửa hàng trung chuyển hóa thành động chi lực. Động tinh chi lực chuyển hóa không cần tinh lực tiêu hao.”

“Động tinh chi lực? Trừ bỏ động tinh chi lực còn có mặt khác lực lượng sao?”

“Trả lời: Cửa hàng chứa đựng phồn đa, còn có sinh mệnh chi lực, tử vong chi lực, vận mệnh chi lực, hủy diệt chi lực, luân hồi chi lực, khống chế chi lực, hỗn loạn chi lực cùng với các loại tự nhiên thuộc tính tự nhiên chi lực.”

“Muốn tinh lực rất nhiều đi.”

“Pháp tắc chi lực muốn tinh lực 10000, tự nhiên chi lực 1000”

“Hảo đi, ta hiện tại dù sao là nếu không. Hệ thống, hiện tại cốt truyện xem như bắt đầu rồi, kia nhiệm vụ chi nhánh mở ra không có?”

“Nhiệm vụ chi nhánh

1. Giáo huấn Ái Toa giới thiệu: Tao niên, Ái Toa công kích người có thể chịu đựng sao? Nỗ lực giáo huấn nàng đi. Khen thưởng: Tinh lực 500 điểm
2. Lần đầu tiên huyết tinh giới thiệu: Loạn thế tiến đến, chiến loạn không ngừng, sao khởi vũ khí chém giết 10 danh sơn tặc tới mở ra người huyết tinh chi lộ đi. Khen thưởng: Tinh lực 200 điểm đạo thuật: Sơ cấp viêm chú
3. Xích đồng sơn chi lũ giới thiệu: Xích đồng sơn bọn sơn tặc a. Tiếp thu thần thánh thăm phán đi. Thành ký chủ chém giết hoặc hàng phục xích đồng sơn 70 danh sơn tặc khen thưởng tinh lực 800 điểm kỹ năng: Áo ảnh kiếm vũ (màu trắng kiếm khí)”

Vô ngữ sau một lúc lâu, Diệp Tiêu nhện không được phun tào nói: “Hệ thống, người cư nhiên làm ta giáo huấn Ái Toa, người đều nói, nàng là tam giai hậu kỳ, ta hiện tại không phải tìm chết là cái gì?”

“Ngu ngốc vấn đề, hệ thống không cho dư trả lời.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Không mặc quần áo? Xuân cung đô?

Dựa, này cái gì phá hệ thống. Diệp Tiêu cảm giận mà oán giận, không nói hai lời, trực tiếp rời khỏi cùng hệ thống giao lưu.

Lúc này, Lanh Canh đi ra, tay nhỏ còn không dừng xoa hai mắt của mình, ngoài miệng ngáp không ngừng, “Âu Ni Tương đang làm gì a?”

Vừa thấy đến Diệp Tiêu, Lanh Canh trực tiếp chạy qua đi, vốn dĩ tỉnh lại khi không thấy được Diệp Tiêu, Lanh Canh còn có điểm hỗn độn tâm tình rất cuộc bằng phẳng.

“Nột, ta ở tu luyện.”

“Nạp ni, lại tu luyện? Sẽ không lại làm ra tới màu đen xú xú đồ vật đi?”

“..... Lanh Canh, sẽ không.” Vừa nghe đến Lanh Canh nói, Diệp Tiêu mặt nhảy mắt đen xuống dưới. “Kia chỉ là một cái ngoài ý muốn.”

“Thật sự sao?” Lanh Canh vẫn là có điểm không tin, hoài nghi ánh mắt đầu hướng về phía Diệp Tiêu, cẩn cẩn mỗi sau, Lanh Canh lại lần nữa mở miệng nói: “Âu Ni Tương, muốn hay không Lanh Canh giáo ngươi?”

“Nạp ni? Lanh Canh muốn dạy ta?” Diệp Tiêu một trận kêu sợ hãi, chính mình lớn như vậy người, còn muốn tiểu nữ hài giáo sao?

“Đúng vậy!”

Lanh Canh từ tiểu cũng không có gì lão sư, kia nàng võ thuật trung trừ bỏ trời sinh cự lực ngoại, dư lại kỹ xảo hẳn là nàng gia gia giáo đi. Chỉ là xem nàng ở lúc sau cùng Triệu Vân đàm người giao thủ khi đều nói nàng chỉ biết dùng cậy mạnh. Như vậy có thể thấy được Lanh Canh kỹ xảo chỉ là thô lậu.

Diệp Tiêu nhìn nhìn Lanh Canh chờ mong ánh mắt, chung quy hạ quyết tâm, chính mình một người không tiếp xúc quá võ thuật gì đó, chính mình sờ soạng phỏng chừng cũng đến không ra cái gì chỗ tốt, còn không bằng làm Lanh Canh tới giáo.

Hạ quyết tâm sau, Diệp Tiêu mở miệng nói: “Lanh Canh, vậy ngươi dạy ta đi.”

----- phân cách tuyến --

Lanh Canh sức lực thật là rất lớn, dùng một anh khỏe chấp mười anh khôn tới hình dung quả thực là nhất chuẩn xác bất quá. Ở manga anime trung còn cảm thấy Lanh Canh cũng không phải thập phần lợi hại. Hơn nữa ở luyện cơ vô song này bộ manga anime trung, các võ tướng thiếu binh khí sau, sức chiến đấu giảm đi, Lanh Canh hiện tại chính là không có sử dụng vũ khí, nhưng là trống trơn tay không lực lượng liền cũng đủ Diệp Tiêu uống một hồ.

Lại một lần bị Lanh Canh cự lực chấn khai, Diệp Tiêu một trực tiếp ngã ngội ở trên mặt đất: “Mệt chết. Lanh Canh thật không biết người sức lực như thế nào lớn lên, quá bạo lực.”

“Âu ~ ni ~ tương ~” Lanh Canh đôi tay cầm eo, gần từng chữ một hô. “Luyện công cũng không thể lười biếng. Nói nữa Lanh Canh liền vũ khí cũng chưa dùng.”

“Lười biếng? Nga ~ Lanh Canh” Diệp Tiêu đột nhiên nghiêng ngẫm nhìn Lanh Canh “Ngươi trước kia luyện công chẳng lẽ không ăn trộm lười sao?”

“Đương, đương nhiên, Lanh Canh lười biếng.” Lanh Canh nói đến sau lại hơi có điểm ngượng ngùng.

“Kia không phải được.” Diệp Tiêu chậm rãi đứng lên, đi đến Lanh Canh trước mặt, nhẹ nhàng mà dặt tay nàng, nói: “Lanh Canh, chúng ta đi trước ăn cơm sáng đi.”

“Ân, Lanh Canh bụng cũng đói bụng.” Nhắc tới đến ăn, Lanh Canh lập tức hưng phấn lên.

Diệp Tiêu hơi hơi mỉm cười, lôi kéo tay nàng đi hướng phòng khách. Ngồi trên cái bàn sau, Diệp Tiêu mới phát hiện vấn đề: “Lanh Canh, chúng ta ăn cái gì?”

Lanh Canh lắc lắc đầu tỏ vẻ không biết, “Bình thường Lanh Canh đều là ăn trái cây, cơm linh tinh rất ít ăn. Hi hi, cuối cùng đã quả cũng bị Lanh Canh ngày hôm qua” nói đến sau lại, Lanh Canh cũng có chút ngượng ngùng thè lưỡi.

“A! Kia trong nhà có thứ gì sao? Cơm có hay không, ca ca làm cho ngươi ăn” Diệp Tiêu gắt gao nhìn chăm chăm Lanh Canh đôi mắt, tựa hồ sợ từ nàng trong miệng nói ra “Không có” hai chữ.

Đáng tiếc làm hấn thất vọng rồi, Lanh Canh trả lời thực dứt khoát.

Roi vào đường cùng, Diệp Tiêu chỉ phải công Lanh Canh đi dưới chân núi mua đồ vật. (vì cái gì là công a? Lanh Canh: “Trước kia đều là gia gia xuống núi đều là công Lanh Canh.”) bất quá cũng đảo còn tính may mắn, Lanh Canh trong nhà còn có điểm ngân lượng, hẳn là nàng gia gia lưu lại. Hơn nữa Lanh Canh mỗi lần đến dưới chân núi đều là đoạt ăn, tiền nhưng thật ra dùng không đến, trong nhà lúc này mới bảo lưu lại như vậy điểm tiền.

Đường núi từ từ, trên đường vốn dĩ liền không thú vị, Diệp Tiêu chỉ có thể cùng Lanh Canh tùy ý đáp đáp lời: “Lanh Canh, ngươi quần áo vì cái gì là đạo bào thức a?”

“Đạo bào?” Lanh Canh xem xét chính mình quần áo trên vai cái kia âm dương cá, cúi đầu nỗ lực nghĩ nghĩ sau, nói: “Đây là Lanh Canh gia gia cấp Lanh Canh cùng nhau lưu lại, trừ bỏ cái này quần áo, còn có một quyển Lanh Canh xem không hiểu thư, trong sách trừ bỏ tự chính là một ít xem không hiểu không mặc quần áo người.”

Không mặc quần áo người? Xuân cung đồ? Lanh Canh gia gia không có như vậy sắc đi.

Có lẽ là nhìn ra Diệp Tiêu đối quyển sách này tựa hồ có điểm ý tứ, Lanh Canh hào phóng mở miệng nói: “Âu Ni Tương, sau khi trở về, Lanh Canh cho người xem.”

Đây là Lanh Canh gia gia di vật, chính mình như thế nào có thể loạn xem đâu. Đang muốn cự tuyệt, phía trước đột nhiên chạy tới một cái nam hài.

“Lanh Canh, này không phải ngày hôm qua cùng người ở bên nhau mấy người trung sao?”

Lanh Canh nghe vậy tập trung nhìn vào, lập tức nhảy xuống tới, hướng tới nam hài chạy tới “Đại gia đâu?”

“Lão đại, có, có cái xấu ~ nữ nhân tiếp thu thôn trưởng nhâm mệnh, muốn tới thảo, thảo phạt người.” Nam hài vừa thấy nói Lanh Canh, cũng không trả lời Lanh Canh vấn đề, biên thờ dốc biên nói, hiển nhiên một đường chạy lên núi đem hấn một quá sức.

“Cái gì?” Lanh Canh kêu sợ hãi một tiếng, tùy tiện liền khinh thường nói: “Vậy làm nàng biết son tặc Lanh Canh lợi hại.”

Bị này đàn tiểu hài tử gọi là xấu nữ nhân? Lại là ở ngay lúc này tới, là Ái Toa đi, hừ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Lanh Canh cùng Ái Toa lần đầu giao phong

“Lão đại, tất cả mọi người đều ở trên đường cấp kia nữ nhân thiết trí bẫy rập, ta là trước chạy tới báo tin, hiện tại ta muốn chạy nhanh trở về trợ giúp đại gia.” Còn chưa nói xong, nam hài liền phát phát tay, sau đó một cái xoay người, bay thẳng đến tới chỗ chạy tới, xem ra tất cả mọi người đều đối Lanh Canh là thập phần yêu thích đâu.

Nhìn hấn rời đi, Diệp Tiêu không khỏi cúi đầu đối với Lanh Canh nói: “Lanh Canh, người hiện tại chuẩn bị làm sao bây giờ đâu?”

“Kia còn dùng nói, Lanh Canh đương nhiên là về trước son trại, chờ nữ nhân kia tới. Sau đó hung hăng giáo huấn nàng một đồn.”

Có lẽ là đối thực lực của chính mình thập phần tự tin, Lanh Canh một bộ chí cao khí mẫn bộ dáng. Hiển nhiên là đối Ái Toa đã đến cũng không để ở trong lòng. Chính là này phúc bộ dáng không thể được, đối bất luận cái gì sự tình đều không thể tùy tiện đối đãi. Hướng hồ Ái Toa thực lực rõ ràng so Lanh Canh cường đại. Vì thế Diệp Tiêu nhịn không được đã kích nói: “Lanh Canh, vạn nhất người đánh không lại đâu.”

“Không có khả năng, Lanh Canh chính là siêu lợi hại.” Lanh Canh thấy chính mình ca ca hoài nghi thực lực của chính mình, giống như bị đâm cái đuôi miêu, lập tức nhảy dựng lên phản bác nói.

Diệp Tiêu đầu đầu xoa xoa đầu, đột nhiên phát hiện từ tới rồi luyến cơ vô song, giống như liền không hài lòng quá, “Được rồi được rồi, biết Lanh Canh là lợi hại nhất, được chưa, nhưng là Lanh Canh người bằng hữu đâu? Các nàng bị khi dễ đâu?”

Lanh Canh nghe Diệp Tiêu nói đến phía trước khi vẫn là vẻ mặt kiêu ngạo, chính là sau khi nghe được tới, liền biến thành khẩn trương. Đối chính mình bằng hữu Lanh Canh chính là thập phần quý trọng. Vì thế lập tức nói: “Âu ni tương, Lanh Canh muốn qua đi trợ giúp bọn họ.”

“Nga? Đây mới là ta muội muội, Lanh Canh tương.” Diệp Tiêu cười, kéo Lanh Canh cùng nàng cùng về phía trước chạy tới.

Diệp Tiêu thật là muốn đi trợ giúp Lanh Canh một ít bằng hữu sao? Có nhiên có cái này nhân tố, nhưng là chủ yếu chính là muốn mượn Lanh Canh tay hoàn thành nhiệm vụ “Giáo huấn Ái Toa”, tuy nói như vậy có lợi dụng Lanh Canh ý tứ. Nhưng là Diệp Tiêu cũng quan không được như vậy nhiều, hiện tại trưởng thành mới là quan trọng nhất, thực lực không đủ nói, như vậy như thế nào bảo hộ Lanh Canh, như thế nào bảo hộ muốn bảo hộ người.

Muốn nói Diệp Tiêu không có tư tâm, đó là không có khả năng. Ái Toa là sẽ không đối Lanh Canh xuất toàn lực chuyện này hấn là biết đến. Một khi đã như vậy, Diệp Tiêu liền quyết định làm Lanh Canh cùng Ái Toa một mình đấu, nhưng nếu Lanh Canh thật sự có việc nói, chính mình mặc dù là không cần này mệnh cũng muốn xông lên đi.

Mà nói như vậy, một có thể làm Ái Toa ăn cái đầu khổ để báo phía trước kia một mũi tên chí thù. Thậm chí có thể có cơ hội hoàn thành ‘ giáo huấn Ái Toa ’ cái này ra về hoàn thành không được nhiệm vụ. Đến nỗi lợi dụng Lanh Canh này gian sự. Hắn chỉ có thể ở trong lòng yên lặng mà xin lỗi.

Lanh Canh, chờ ca ca thực lực cường đại rồi sẽ hảo hảo bảo hộ ngươi. Diệp Tiêu cường chế trong lòng loại này đối thân nhân ‘ bắt trung ’ khó chịu, cùng Lanh Canh hướng tới Ái Toa địa phương chạy tới.

Ái Toa ly Lanh Canh nơi này cũng không phải rất xa. Chờ Diệp Tiêu bọn họ đến lúc đó. Liền nghe được Lanh Canh các bằng hữu đang ở trên chóc rớt nhập bầy rập Ái Toa.

ps: Máy tính liên không lên mạng lạc, tu hai cái giờ mới làm xong... Rồi rằm trung. Cùng ngày hôm qua giống nhau, đang ở tu chỉnh chương, quá vài phút liền phát một chương

“Âu ni tương, Lanh Canh muốn đi trước nhìn xem người nào muốn tới thảo phạt ta.” Đang nói, Lanh Canh đã vọt tới hầm ngầm phía trên.

“Lão đại, cái kia xấu nữ nhân đã bị chúng ta lộng vào động trướng”

“Đúng vậy, nàng bồn cực kỳ.”

Lanh Canh đang muốn nói chuyện. Lúc này Ái Toa lại không cho nàng cơ hội. Bị một đám tiểu hài tử làm cho nàng, nội tâm không khỏi toát ra một cỗ vô danh hỏa.

Chỉ thấy nàng một cái thả người nhảy ra ngoài động. Khẽ vuốt hạ tú lệ tóc dài sau. Ái Toa hoành khởi Thanh Long Yển Nguyệt Dao, đối với Lanh Canh lạnh giọng nói “Bị một đám tiểu hài tử trên cột, là ta Quan Vân Trường một tiếng sĩ nhục.” Dứt lời, Ái Toa liền cầm đao nhắm phía Lanh Canh.

Lanh Canh cũng không sợ nàng, lắc lắc trong tay trượng tám xà mâu cũng đối Ái Toa phóng đi, trong miệng hô to “Khuyến cho ngươi ném thử son tặc Lanh Canh lợi hại đi.”

Hai thanh thần binh một giao tiếp, xích hồng sắc hỏa hoa nhảy bắn mà ra. Lanh Canh hừ lạnh một tiếng, bằng vào tự thân cự lực. Đánh Ái Toa kế tiếp bại lui. Hai người tất cả đều là tiến vào tam giai cảnh giới cao thủ. Chiến đấu tốc độ không phải Diệp Tiêu cái này vừa mới tiến vào nhất giai người có thể thấy rõ.

Bất quá cốt truyện nếu đã bị thay đổi, hơn nữa Lanh Canh thân mình liền so Ái Toa nhược. Ai biết Ái Toa có thể hay không đối Lanh Canh lưu thủ. Vạn nhất không lưu thủ, Diệp Tiêu đã có thể thật muốn hối hận cả đời. Bọn họ công kích tốc độ nhanh như vậy, Lanh Canh thực sự có nguy hiểm nói, chính mình căn bản không có thời gian xông lên đi.

Dưới tình thế cấp bách. Diệp Tiêu cũng quán không được luận võ kiêu kị nhất phân tâm chuyện này. Trực tiếp mở miệng kêu lên: “Quan Vũ, dừng tay”

Ái Toa sừng sốt, theo bản năng mà nhìn phía Diệp Tiêu. Lanh Canh vốn cũng muốn nhìn một chút tình huống như thế nào, nhưng là dùng sức lực quá lớn, cũng thu không được tay. Nhất chiêu đem Ái Toa phách liên tục lùi lại. Trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Dao cũng bị chắn rồi tay trung.

“Âu ni tương, ngươi đột nhiên kêu nàng làm gì?” Bị quấy rầy luận võ Lanh Canh tràn ngập oán khí mà đối Diệp Tiêu nói. Lanh Canh sinh sống như vậy mười mấy năm, hiện tại mới gặp được như vậy cái có thể cùng chính mình địch nổi đối thủ. Nội tâm chính hưng phấn đâu. Đột nhiên bị người quấy rầy, tóm lại có điểm khó chịu. Bất quá nếu đối phương là chính mình ca ca, Lanh Canh cũng không hảo như vậy làm khó dễ. Đối làm là người khác, hắn đã sớm đề mâu mà thượng

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Khí khóc Quan Vũ T

“Lanh Canh, ngươi về trước tới.” Diệp Tiêu cau mày nói. Một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm hướng về phía Ái Toa.

Lanh Canh theo lời đi rồi trở về, cùng Diệp Tiêu đứng ở cùng nhau.

“Quan Vũ, ngươi trở về đi. Ta biết ngươi là cái gì nguyên nhân tới tìm Lanh Canh. Chuyện này ta sau đó sẽ cùng Lanh Canh đi thôn trường nơi đó giải quyết.”

“Không được, chuyện này ta nếu tiếp nhận rồi thôn dân ủy thác, như thế nào có thể bỏ dở nửa chừng.” Ái Toa nhặt về trên mặt đất Thanh Long Yển Nguyệt Dao, về mặt chính sắc đối Diệp Tiêu nói.

Nhìn Ái Toa vẻ mặt nghiêm túc biểu tình, Diệp Tiêu chỉ cảm thấy một trận phiền chán, “Lanh Canh sự chúng ta giải quyết là đến nơi, ta là nàng ca ca.”

“Ca ca?” Ái Toa hơi có điểm nghi hoặc, trước mặt này hai người thấy thế nào đều không giống như là huynh muội. Bất quá này cũng không phải nàng hẳn là suy xét sự tình, cúi đầu suy nghĩ sau khi, Ái Toa có chút do dự: “Ta muốn đi theo cùng đi.”

“Hừ, nhảm chán.” Liên tính nguoi là luyện cơ vô song trung nữ chủ chỉ nhất thì thế nào, ta Diệp Tiêu hiện tại liên tính xem nguoi không vừa mắt, Diệp Tiêu cũng không màng Ái Toa là cái gì sắc mặt, “Lanh Canh chúng ta xuống núi.”

Diệp Tiêu không hề nhìn Ái Toa, kéo qua Lanh Canh tay nhỏ từ Ái Toa bên cạnh đi đến. Lanh Canh cũng nghe lời nói không hỏi. Mà nàng bằng hữu còn lại là lẫn nhau nhìn nhìn, vẫn là đi theo Diệp Tiêu mà đi.

“Uy, nếu nguoi là bởi vì phía trước kia sự kiện đối ta có thành kiến nói ta xin lỗi, là ta không có điều tra rõ. Thực xin lỗi. Nhưng là nguoi cũng không cần phải như vậy đi.” Ái Toa ở Diệp Tiêu trải qua chính mình bên người khi, bỗng nhiên vươn tay phải vỗ lên hán vai trái, tựa hồ là muốn đem hán hòa nhau thân tới.

“Buông tay.”

“A”

“Ta nói buông tay.” Diệp Tiêu tăng lớn thanh âm.

Ái Toa một thân, tay lực theo bản năng buông lỏng. Nhân cơ hội này, Diệp Tiêu tiếp tục về phía trước đi đến, cũng không quay đầu lại.

“Uy..... A!” Ái Toa còn tưởng nói chuyện, đột nhiên la hoảng lên.

Sao lại thế này, Diệp Tiêu nghe được Quan Vũ thanh âm có dị, tò mò quay đầu nhìn lại. Đây vừa thấy làm hán không khỏi cảm thấy một đầu hắc tuyến.

“Âu, Âu Ni Tương, nữ nhân kia, rơi vào trong động.” Lanh Canh trừng lớn hai mắt không ngừng liếc về phía trong động.

“Cái này ta biết.....” Diệp Tiêu dừng một chút, tiếp tục nói: “Chỉ là nàng vì cái gì xem nói như vậy rõ ràng bấy rập còn sẽ dẫm đi lên?”

“Cái kia.....” Tổ Y xoa góc áo bỗng nhiên ra tiếng nói: “Tổ Y biết, lúc trước chúng ta đem cái này động phò thượng thảo, sau đó ở cái này trước động lại bỏ thêm một cái hầm ngầm.”

Tổ Y thề lời, “Ai biết, nàng lúc trước nhảy quá cái này động, dẫm trúng cái kia không rõ ràng hầm ngầm. Hiện tại lại..... Quả thực chính là ngu ngốc sao!” (xem không hiểu liền coi trọng đồ)

Tổ Y nguoi là cố ý nói cho Quan Vũ nghe đi. Diệp Tiêu một trận vô ngữ, thật sự là bội phục Quan Vũ vận khí.

“Lanh Canh, chúng ta.....” Diệp Tiêu đang muốn nói chuyện. Trong đầu đột nhiên vang lên hệ thống nhắc nhở âm:

“Chúc mừng ký chủ, hoàn thành nhiệm vụ, ‘ giáo huấn Ái Toa ’, khen thưởng tính lực 500 điểm, thỉnh ký chủ không ngừng cố gắng. Xen vào ký chủ lần đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ. Khen thưởng phiên bội ‘ thêm vào khen thưởng tính lực 500 điểm ’”

Dựa, này đều được, hệ thống nguoi vô địch.

----- phân cách tuyến --

Diệp Tiêu biết bằng Ái Toa bản lĩnh, nhảy ra hầm ngầm là dư dả, kết quả là lãnh mọi người trực tiếp xuống núi. Đến chân núi khi, Lanh Canh bằng hữu cũng từng người tan đi về nhà.

Mà Diệp Tiêu tắc mang lên Lanh Canh tùy ý đi tới một chỗ nặt quán, chuẩn bị ăn thượng điểm mì sợi trước lấp đầy bụng lại nói.

Mới vừa ngồi xuống ghế trên vị, Lanh Canh liền đặt câu hỏi nói: “Âu Ni Tương, trên đường nguoi vì cái gì không chịu nói cho ta biết Âu Ni Tương cùng Quan Vũ quan hệ?”

“Hảo lạ, Lanh Canh. Ta chỉ là cùng nàng có điểm thù thôi. Không có gì.” Thật khiến cho nguoi ta đau đầu, Diệp Tiêu hiện tại nghe được về Ái Toa sự liên có điểm vô thố thêm bất đắc dĩ.

“A? Có thù oán? Ai.....” Lanh Canh nói thờ dãi, nằm sấp xuống đầu, thác ở trên bàn.

“Lanh Canh làm sao vậy?”

“Âu Ni Tương cùng nàng có thù oán, Lanh Canh lại không có hảo hảo giáo huấn nàng. Hảo không cam lòng.”

Diệp Tiêu sùng sốt, ngay sau đó sờ soạng Lanh Canh đầu óc, cười đối nàng nói: “Lanh Canh, không cần giáo huấn, vừa mới nàng rơi vào trong động chính là lớn nhất giáo huấn.” Nhớ tới bởi vì Ái Toa khôi hài điều nhập trong động mà ngoài ý muốn hoàn thành nhiệm vụ, Diệp Tiêu không khỏi ở trên mặt treo lên một mặt ý cười.

“Hào đi, gia???..... Âu Ni Tương, cái kia Quan Vũ lại tới nữa.” Lanh Canh hú lên quái dị, trực tiếp nhảy xuống cái bàn. Chỉ vào vừa mới vào cửa Quan Vũ nói.

Ân? Diệp Tiêu nghe vậy xoay đầu đi nhìn về phía cửa. Lanh Canh bởi vì ngồi ở đối diện cửa vị trí, ở Quan Vũ tiến vào trong nháy mắt sẽ biết.

“Uy, cái kia Lanh Canh.....” Quan Vũ vốn dĩ chính là bởi vì ở ngoài cửa nhìn thấy Lanh Canh mới chuẩn bị tiến vào, hiện tại nghe được Lanh Canh cái này “Lại” tự. Quan Vũ nguyên bản bình tĩnh tâm, đột nhiên bị điểm đốt.

Diệp Tiêu thân thủ ngăn lại Lanh Canh, đối với nàng lắc lắc đầu. “Lanh Canh, chúng ta vẫn là không ăn. Đi trước đem chuyện của người giải quyết hảo.”

“Lanh Canh nghe rõ vũ ca ca.”

Diệp Tiêu hơi hơi mỉm cười, dẫn đầu rời đi chỗ ngồi đi ra mặt cửa hàng. Lanh Canh không nói hai lời, trực tiếp đuổi kịp. Đi ngang qua Quan Vũ khi còn làm cái mặt quỷ.

“Người.....” Quan Vũ một trận chán nản, chính mình rốt cuộc làm cái gì ghê tởm a.

Không nghĩ tới, Diệp Tiêu ở nàng nhìn không tới địa phương trên mặt lộ ra cái bất đắc dĩ tươi cười. Như vậy đối nguyên nữ chủ, kỳ thật này cũng không phải Diệp Tiêu bốn nguyên. Ở trên núi Quan Vũ xin lỗi khi, Diệp Tiêu khí đã tiêu hơn phân nửa, xuống núi trên đường sớm đã nghĩ kỹ. Tương tâm bình khí hòa đối đãi Quan Vũ. Nhưng là lại không biết như thế nào mở miệng. Mà ở khi đó vừa vặn, hệ thống lại ban bố một cái kế tiếp nhiệm vụ “Khí khóc Quan Vũ”. Vì thế Diệp Tiêu dứt khoát không nghĩ, liền dùng loại này làm lơ phương thức đối đãi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Có một loại cảm giác kêu vô lực

“Âu Ni Tương, người như thế nào đều không để ý tới Quan Vũ.” Lanh Canh có thể nói là thần kinh thô đi, đối đãi một kiện cái gì chuyện không như ý linh tinh, quên đều đặc biệt mau. Vừa ra cửa hàng ngược lại có điểm giúp đỡ Quan Vũ nói chuyện.

Diệp Tiêu cười khổ liên tục, “Lanh Canh, ca ca cũng không nghĩ. Ca ca kỳ thật đã sớm tha thứ nàng, chỉ là không biết như thế nào cùng nàng nói mà thôi, tính, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, thuận theo tự nhiên đi.” Diệp Tiêu cười khổ mà nói nói. Trạch nam a, thân là trạch nam chính mình, đối mặt thể giới giả tượng mỹ nữ cư nhiên sẽ không biết nói cái gì, thật đúng là chúng ta thất bại a.

“Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng? Âu Ni Tương vì cái gì?”

“Vì cái gì? Cái nào, cái này..... A, Lanh Canh người nhìn đến thôn trưởng gia.”

Ở Lanh Canh dẫn dắt hạ cuối cùng tới rồi thôn trưởng gia. Cũng là Diệp Tiêu may mắn, Lanh Canh kia phó đánh vỡ lẫu niêu hỏi đến để bộ dáng cũng bởi vậy thu trở về.

Nhưng là Lanh Canh chuyện vừa chuyện, “Kia làm Lanh Canh giúp Âu Ni Tương cùng Quan Vũ nói.” Lanh Canh dừng lại bước chân, về mặt tươi cười mà đối Diệp Tiêu nói.

Diệp Tiêu hơi chút có điểm do dự, làm Lanh Canh đi nói cố nhiên là hảo, nhưng là nhiệm vụ đâu?

Suy xét một lát, Diệp Tiêu vẫn là gật đầu đồng ý. Rốt cuộc chính mình một đại nam nhân, làm Ái Toa vô duyên vô cớ chịu chính mình “Hệ thống nhiệm vụ” chi khổ, này thật sự là không thể nào nói nổi.

“Lanh Canh liền biết Âu Ni Tương sẽ đồng ý” Lanh Canh lộ ra cái đáng yêu tươi cười, sau đó xoay người hỏi mặt cửa hàng, đi rồi vài bước, còn quay đầu lại đối với Diệp Tiêu phát phát tay.

Lanh Canh không có trở về, chính mình cũng không hảo loạn đi, tình Lanh Canh tìm không thấy chính mình. Cho nên cũng chỉ hảo hiện tại tại chỗ chờ

Lanh Canh.

“Lanh Canh như thế nào như vậy chậm?” Đợi đã không biết đã bao lâu, Diệp Tiêu đã có điểm không kiên nhẫn. Liên ở hán chuẩn bị đuổi theo Lanh Canh phương hướng đi tìm nàng khi, một bàn tay chụp tới rồi bờ vai của hán.

“Ái..... Quan Vũ, còn có Lanh Canh” Diệp Tiêu xoay người vừa thấy, chỉ thấy Lanh Canh hai người đã tìm được chính mình phía sau. Xem này phương vị hán là từ thôn trưởng trong nhà ra tới, chính là chính mình không phải vẫn luôn ở cửa thủ sao? Các nàng là như thế nào đi vào?

Nghĩ không ra cái nguyên cớ, Diệp Tiêu đem vấn đề vút cho Lanh Canh “Lanh Canh, các người vì cái gì người từ thôn trưởng trong nhà mặt ra tới.”

“Đi..... Âu Ni Tương, Lanh Canh cùng Ái Toa đương nhiên là bởi vì trước cùng thôn trưởng xin lỗi.” Lanh Canh một bộ đương nhiên biểu tình.

“Rốt cuộc sao lại thế này?” Lanh Canh căn bản tương đương chưa nói sao. Diệp Tiêu lại lần nữa hỏi.

“Khụ khụ.” Lúc này Quan Vũ ho nhẹ hai tiếng, cảm thanh nói” Là ta mang Lanh Canh từ cửa sau xin lỗi tiến vào thôn trưởng gia đạo khiêm”

Này rốt cuộc tính cái gì,” Quan Vũ, người có ý tứ gì” Quan Vũ tuyệt đối là trả thù, chính mình ở thôn trưởng cửa Lanh Canh khẳng định đã nói với nàng. Hiện tại nàng lại là từ cửa sau đi. Này không rõ bả làm chính mình gốc chờ sao!

Không trả lời Diệp Tiêu nói, Quan Vũ thấp hèn thân mình đối Lanh Canh nói” Lanh Canh người về trước trong nhà thu thập đồ vật ta và người ca ca nói chuyện”

Lanh Canh theo tiếng gật gật đầu.” Âu Ni Tương, kia Lanh Canh về trước son trại.” Dứt lời, Lanh Canh một đường chạy chậm hướng thôn ngoại trên núi đi.

Lanh Canh vừa đi, Diệp Tiêu vấn đề giống liên châu pháo đạn giống nhau đối với Quan Vũ phóng ra, sắc mặt không tốt nói “Người rốt cuộc cùng Lanh Canh nói gì đó? Vì cái gì nàng sẽ kêu người tên thật? Nàng hiện tại vì cái gì như vậy nghe người lời nói.”

“Thật là, người vấn đề nhiều như vậy, làm ta về trước đáp cái nào?” Quan Vũ bán cái cái nút. Bất quá đương nhìn đến Diệp Tiêu sắc mặt dần dần mà âm trầm khi, lúc này mới vội vàng nói: “Lanh Canh tới tìm ta khi nói cho ta biết hết thấy. Mà ta cũng đối nàng đưa ra muốn thiện dùng nàng trong tay lực lượng, cùng ta cùng nhau bình định loạn thế yêu cầu này. Thế giới này đã hỗn loạn bất kham.” Nói đến sau lại, Quan Vũ thanh âm thấp xuống, làm như lẩm bẩm tự nói giống nhau.

“Đồng ý? Vì cái gì?” Diệp Tiêu có chút nghi hoặc, nguyên tác trung Lanh Canh cùng Ái Toa cùng nhau đi nguyên nhân có các nàng là tỷ muội cái này quan hệ. Hiện tại chính mình là Lanh Canh ca ca, vì cái gì còn.....

“Còn không phải bởi vì người” ta?”

“Ân, ta nói cho nàng, loạn thế không chừng, chiến loạn phân tranh, không nghĩ thấy chính mình thân nhân chết ở chính mình trước mặt nói, vẫn là đi nỗ lực bình định nó.” Nói xong, Ái Toa liền nhìn chăm chăm Diệp Tiêu. Tựa hồ là muốn nhìn một chút Diệp Tiêu có phản ứng gì giống nhau.

Mà Diệp Tiêu nghe xong Ái Toa này phiên lời nói, sắc mặt có điểm âm tình bất định, nói đến cùng vẫn là chính mình quá yếu, nếu chính mình có thể càng thêm cường nói, kia Lanh Canh cũng không cần bởi vậy đi đáp ứng Ái Toa. Tuy rằng liên tính không có chuyện này chính mình vô luận là bởi vì nhiệm vụ vẫn là thân mình ý nguyện đều phải tại đây loạn thế trung đi một tào. Chính là loại này ra về bị đương trời buộc cảm giác thật sự là thực khó chịu.

“Đi thôi!” Sau một lúc lâu, Diệp Tiêu vô lực mà nói.

“Ân? Đi đến nơi nào.”

“Đương nhiên ở dưới chân núi chờ Lanh Canh.”

Diệp Tiêu trắng liếc mắt một cái Ái Toa. Cũng không để ý tới nàng cái gì phản ứng, tìm đúng cửa thôn phương hướng liền đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Màu vàng? Ái Toa người cũng xem a

Lanh Canh gia vốn dĩ liền ly chân núi không xa, bình thường đi bộ cũng liền nửa giờ. Hơn nữa Lanh Canh vốn dĩ tâm liền cấp. Gần nhất một hồi cũng bắt quá 40 phút.

Ở Lanh Canh cồng tay nải vừa mới đến chân núi khi, vừa thấy đến Diệp Tiêu, cũng không ngừng bước, trực tiếp nương quán tính nhảy đến hấn hoài Trung:” Âu Ni Tương!”

Nhìn đến Lanh Canh xuống dưới, Diệp Tiêu vốn dĩ đối mặt Ái Toa lãnh đạm biểu tình cuối cùng thích còi bỏ tới cười xoa nhẹ vai cái Lanh Canh đầu tóc,” Lanh Canh, chuẩn bị tốt chúng ta liền xuất phát đi.”

“Ân” Lanh Canh nhếch môi lộ ra tươi cười. “Ác! Đúng rồi, Âu Ni Tương, đây là Lanh Canh gia gia lưu lại kia quyền sách.”

Lanh Canh tựa hồ nghĩ đến cái gì chuyện quan trọng lập tức nhảy xuống tới, mở ra tay nải, đem một quyển màu vàng thư giao cho Diệp Tiêu.

Nima, thật là hoàng thư a. Diệp Tiêu liền thư bìa mặt thượng viết chính là cái gì cũng chưa xem, chạy nhanh kéo qua Lanh Canh, đem thư thu vào trong lòng ngực. Còn một bên quan sát đến Ái Toa, làm như sợ nằng phát hiện cái gì, cũng may Ái Toa cũng không có cái gì phản ứng.

Diệp Tiêu cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra. “Lanh Canh, chúng ta đi thôi.”

“Từ từ.” Ái Toa đột nhiên ra tiếng.

Diệp Tiêu hơi có chút bất an, chẳng lẽ vừa mới thư bị nằng thấy được? “Có, có chuyện gì sao?”

“Cái này” Ái Toa từ phía sau lấy ra cái màu vàng đại giấy bao có chút ngưng ngưng mà đối với Diệp Tiêu nói: “Cái này là bánh bao, các người ban đầu là muốn ăn com đi. Hiện tại bởi thường cho các người.”

Diệp Tiêu ở Ái Toa lấy ra giấy túi khi hô hấp căng thẳng, dựa, màu vàng, chẳng lẽ Ái Toa cũng xem này ngoạn ý. Không khỏi mà kỳ quái nhìn Ái Toa liếc mắt một cái, bắt quá đương nằng nói ra đây là bánh bao sau, Diệp Tiêu thư khẩu khí. Bắt quá nằng là khi nào đi mua?

Hắn là nhìn ra Diệp Tiêu nghi hoặc, Ái Toa hào phóng nói “Người đứng ở phía trước cũng không thấy ta. Cho nên ta liền đi trong thôn tiệm bánh bao đi mua mấy cái.”

Biết được sự tình ngon nguồn, Diệp Tiêu tiếp nhận túi từ bên trong lấy ra mấy cái bánh bao đưa cho Lanh Canh, ở hấn xem ra, mấy cái bánh bao mà thôi, cũng không cần phải khách khí. Mà Lanh Canh vốn dĩ liền đối bụng, com sáng không ăn, lại ở trên núi bỏ tới bỏ đi. Cho nên cũng không làm ra vẻ, tay nắm tay mười, nắm lên liền hướng trong miệng tặc. “Cám ơn Ái Toa”

“Lanh Canh ăn chậm một chút.” Diệp Tiêu thật sự thực hoài nghi Lanh Canh có thể hay không cứ như vậy căng chết. Nhưng xem Lanh Canh ăn như vậy hương, chính mình cũng có chút chịu ảnh hưởng.

Đang muốn ăn, bắt quá lại ngoài ý muốn phát hiện Ái Toa đôi mắt liên tiếp liếc về phía chính mình, chuẩn xác mà nói là chính mình trong tay bánh bao.

Phát hiện chính mình” rình coi” hành vi bị phát hiện, Ái Toa sắc mặt đỏ hồng.

Diệp Tiêu không khỏi cảm thấy có điểm buồn cười, sớm như vậy liền tới thảo phạt “Lanh Canh”, chỉ sợ cũng là không ăn com sáng đâu đi. “Nếu là chính người mua bánh bao, như thế nào cũng không ăn hai khẩu”.

“Ta, ta” Ái Toa cũng không biết nói cái gì đó. Diệp Tiêu chỉ là cảm lấy trong đó một cái bánh bao, dư lại đổi cho nằng, “Đi thôi, thời gian không đợi người, vừa đi vừa ăn đi”

Đang nói, Diệp Tiêu liền dẫn đầu đi rồi, Lanh Canh nhìn thấy chính mình ca ca đi rồi, hô to một tiếng “Âu Ni Tương từ từ ta” cũng liền theo đi lên.

Ái Toa định ở chỗ cũ, nhìn nhìn trong tay bánh bao, lại nhìn xem Diệp Tiêu bóng dáng. Hấn, giống như còn không tòi sao.

Đi rồi một đoạn ngắn, Diệp Tiêu đột nhiên phát hiện Lanh Canh bằng hữu đều không có tới đưa nằng, không khỏi cảm thấy có điểm kỳ quái,” Lanh Canh, người bằng hữu đâu?”

“Âu Ni Tương mới nhớ tới a” Lanh Canh chọn mi nhìn Diệp Tiêu, tiếp tục nói: “Lanh Canh đã sớm cùng bọn họ nói quá vĩnh biệt. Liền ở lên núi thu thập đồ vật thời điểm”

Oán giận xong, Lanh Canh liền bắt đầu xướng khởi kia kỳ quái ca “Bởi vì có sơn, mới gọi là sơn.” Diệp Tiêu là bởi vì đã sớm biết Lanh Canh lên đường thích loạn ca hát, cũng không có cái gì phản ứng. Nhưng là Ái Toa đã có thể bất đồng

“Lanh Canh, không cần xướng như vậy kỳ quái ca”

“Ân?” Lanh Canh trước sau đảo lại vừa đi vừa đối mặt Ái Toa: “Lên đường ca hát có thể tránh hùng, đây là gia gia nói cho Lanh Canh.”

Ái Toa một trận kinh ngạc, đang muốn đối nói chuyện, Diệp Tiêu ngăn cản nằng, “Lanh Canh xướng liền xướng đi, dù sao lên đường rất nhàm chán. Bắt quá nói, chúng ta vì cái gì đi bộ a! Không thể thuê lượng xe ngựa sao?”

“Ta lộ phí không đủ” Ái Toa nghiêng đi mặt. Từ Diệp Tiêu thị giác nhìn lại, Ái Toa mặt chính hồng.

Ngươi tiền không đủ sớm nói ta, ta này còn có. MYGOD, hảo hảo xe ngựa không cần.... Uống công.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ái Toa cùng tình luận võ việc

Dọc theo đường đi, trừ bỏ Lanh Canh tiếng ca cũng không có mặt khác thanh âm. Diệp Tiêu cùng Ái Toa là từng người không biết như thế nào đối với đối phương mở miệng, xấu hổ dị thường.

Này phiên tình hình vẫn luôn liên tục đến mấy người tới trắc quận mới có sở giảm bớt.

Thủy vừa đến đạt cửa thành, Diệp Tiêu không khỏi nhớ tới nguyên tác trung Ái Toa tại đây đã chịu 罪 sự, nhìn Ái Toa mắt thân trung nhiều vài phần dịch du ý tứ. Ái Toa trên người không cảm rung mình một cái.

Quả nhiên, ở mấy người vào cửa khi, cửa thành thủ vệ cản lại Ái Toa.

‘ thỉnh chờ một chút ’

‘ chuyện gì? ’ Ái Toa có điểm nghi hoặc.

‘ không khỏi hiểu lầm ta trước xin lỗi, xin hỏi ngươi là gần nhất nghe đồn tóc đen son tặc thảo phạt giả sao? ’

‘ a! ’ Ái Toa ngượng ngùng mà hô một tiếng ‘ đích xác có người như vậy xưng hô ta, nhưng này kỳ thật không phải ta chính mình bốn nguyện. ’

‘ từ từ ’ thấy như vậy một màn, Diệp Tiêu thật sự nhịn không được đi lên cầm một chân, loại này có thể làm Ái Toa xấu hổ cơ hội nhưng không nhiều lắm. Vì thế chạy nhanh hỏi: ‘ vị này đại ca, ngươi không thấy trông nhầm sao? ’

‘ uy, Diệp Tiêu ngươi đây là có ý tứ gì? ’ Ái Toa trong lòng có điểm không thoải mái, cái này Diệp Tiêu như thế nào đến bây giờ vẫn là cùng chính mình làm đối.

Diệp Tiêu nghiêng mắt ngo Ái Toa liếc mắt một cái, tiếp tục cùng thủ vệ nói: ‘ ta nghe nói tóc đen son tặc thảo phạt giả chính là một cái có được mỹ lệ tóc đen tuyệt sắc mỹ nữ, ngươi trước mặt cái này..... ’

‘ chính là ’ thủ vệ ngo Ái Toa có chút khó xử nói: ‘ nghe nói tóc đen son tặc thảo phạt giả gần nhất lui tới, nhìn đến cùng loại người, ta đều là trực tiếp hỏi. ’

‘ đủ rồi, Diệp Tiêu ’ Ái Toa ghen đỏ bừng mặt đi đến thủ vệ trước mặt: ‘ ta chính là ngươi trong miệng người. Xin hỏi có chuyện gì. ’

‘ ngươi thật là tên kia đại nhân? Ta thiếu chút nữa nhìn lầm. ’

‘ ngươi lời này có ý tứ gì? ’

Diệp Tiêu thề, hần hiện tại có thể rõ ràng nhìn đến Ái Toa mặt đen.

Bất quá thủ vệ nhưng quân không được nhiều như vậy, lo chính mình nói, ‘ chúng ta lĩnh chủ đại nhân cho mời, xin theo ta tới. ’ vệ binh cùng một cái khác chào hỏi, sau đó vội vàng vàng rồi đi.

Nhìn đến vệ binh rồi đi, Ái Toa cũng không có hoạt động chính mình nện bước, ngược lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Diệp Tiêu.

‘ xem ta làm gì? ’ Diệp Tiêu nhất phiên bạch nhãn, kéo qua Lanh Canh đuổi theo thủ vệ đi.

‘ nơi này đình thật đúng là không tồi đâu. ’ bị lãnh đến hậu viện, Diệp Tiêu nhìn này phó đơn giản lại tự nhiên tươi mát hoa cỏ, không khỏi tự đáy lòng tán thưởng. Ở kiếp trước đã sớm bị liệt vào lâm viên.

‘ cảm ơn người ca ngợi. ’ lúc này một cái giọng nữ truyền tới. Cùng với này thanh âm mà đến chính là hai gã giọng nữ. Phía trước một người cũng là mở miệng người, xuyên y phục cũng không cực kỳ chỗ, thân cao cũng hoàn toàn không cao. Nhưng kia mỉm cười nhưng thật ra rất có chứa khôi hệ hương vị. Mặt sau một người ăn mặc tương đối quái dị. Sau lưng cũng cái đại đại nơ con bướm, quần áo hai sườn có điểm như là con bướm cánh. Nhất dẫn người chú ý chính là nàng màu xanh nhạt tóc ngắn cùng màu rượu đỏ đôi mắt.

Tuy rằng sớm đã biết hai người là ai, nhưng xuất phát từ lễ phép, Diệp Tiêu vẫn là hỏi: ‘ xin hỏi hai vị là? ’

‘ ta kêu Công Tôn toàn, tự bá 哇, cũng là trác quận lĩnh chủ. ’ nói, hai người liền từng người ngồi xuống ‘ đến rồi ta bên người vị này chính là ta khách đem.....’

‘ ta kêu Triệu Vân, tự tử long ’ không đợi Công Tôn toàn nói xong, Triệu Vân liền mở miệng giới thiệu chính mình. Sau đó đối với Diệp Tiêu nói: ‘ không nghĩ tới tóc đen son tặc thảo phạt già tóc sẽ như vậy đoan, quả nhiên đồn đãi không thể tin. ’

Uy, tình, người như thế nào đối với ta nói a! Không phải hẳn là trêu chọc Ái Toa sao? Như thế nào đối tượng biến thành ta.

Diệp Tiêu nhưng chưa bao giờ chịu quá như thế trêu chọc. Ta vì cái gì bị cho rằng là nữ sinh. Tuy nói trải qua dịch cân tẩy tẩy, bộ dáng trắng nõn rất nhiều, nhưng còn không đến mức bị cho rằng là nữ sinh đi.

Vì thế vội vàng nói: ‘ Triệu Vân, ta không phải. Bên người vị này mới là. ’ nói, Diệp Tiêu ngón trỏ còn chỉ hướng Ái Toa, muốn đem họa thủy dẫn hướng nàng.

Bất quá Triệu Vân ra vẻ không nghĩ như vậy buông tha hẳn, trên mặt lộ ra cái tươi cười quái dị, tiếp tục nói: ‘ không nghĩ tới các người một nhà ba người đều là như thế đáng yêu. ’

Muội, này cũng quá sẽ xả đi. Diệp Tiêu đang muốn bảo nổi, Ái Toa lại so với hẳn nhanh một bước. Chỉ vào Diệp Tiêu rống lớn nói:

‘ Triệu Vân, ta cũng sẽ không cùng hẳn là người một nhà. ’

‘ nga? Nữ nhi đều lớn như vậy... ’

Triệu Vân cái này yêu nghiệt, quả nhiên phúc hắc. Sợ nàng lại nói chút cái gì kỳ quái nói. Diệp Tiêu đoạt ở Ái Toa trước mặt nói: ‘ Lanh Canh không phải chúng ta nữ nhi, nàng là ta muội muội. ’

Triệu Vân còn muốn nói gì. Công Tôn toàn đột nhiên mở miệng: ‘ loại sự tình này vẫn là ở về sau bàn lại đi. ’

Ái Toa nghe vậy, tựa hồ hoàn toàn đã quên Triệu Vân lúc trước trêu chọc. Đối Công Tôn toàn đưa ra chính mình nghi vấn: ‘ như vậy Công Tôn toàn đại nhân tìm chúng ta rốt cuộc có chuyện gì sao? ’

Công Tôn toàn nghiêm mặt, nói: ‘ loạn thế không chừng, khắp nơi thế lực ngo ngoe rục rịch, Viên Thiệu, Tào Tháo đám người đang ở chiêu nạp hiền tài lương sĩ, chuẩn bị cướp lấy thiên hạ. Ta Công Tôn toàn tuy nói chỉ là biên cảnh lĩnh chủ, nhưng là báo quốc nguyện vọng không thể so người khác thấp, hy vọng các người có thể phụ trợ ta. ’ nói xong, nàng gất gao mà nhìn chăm chăm Ái Toa đôi mắt, làm như sợ nhìn ra cái gì không muốn ý tứ.

Bất quá Ái Toa tuy là bị Công Tôn toàn những lời này đánh có chút ý động, nhưng là vẫn là quyết định cự tuyệt, thiên hạ như vậy đại, chẳng lẽ còn tìm không thấy nàng hẳn là phụng dưỡng chủ nhân sao? Vì thế nàng trực tiếp cự tuyệt Công Tôn toàn thỉnh cầu.

Công Tôn toàn còn muốn làm ra khuyên bảo, Triệu Vân bỗng nhiên ra tiếng: ‘ Công Tôn toàn đại nhân, các nàng hay không có năng lực phụ trợ người còn không xác định, đồn đãi không thể tin. Thả để cho ta tới thử xem. ’

‘ chỉ giáo cho ’

‘ luận võ ’

‘ Triệu Vân nói xong, đứng lên, đề thượng chính mình trong tay trường thương dùng ánh mắt ý bảo Ái Toa đi ra ngoài đánh một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Sách cấm là đạo thuật?

Ái Toa mày nhìn lại, bắt quả cũng cảm lấy Thanh Long Yển Nguyệt Đao đi ra ngoài. Ở kia phía trước, Lanh Canh bỗng tính toán xuất đầu, bắt quả Diệp Tiêu cũng nhìn ra cái này manh mối, trước đó giữ nằng lại, lúc này mới không có làm Lanh Canh cùng Triệu Vân một trận chiến.

‘ Lanh Canh, người ở bên cạnh nhìn kỹ thì tốt rồi. Nhìn xem có thể hay không học được điểm cái gì. ’

‘ a, như thế nào như vậy? ’ Lanh Canh có chút ưỡ ể oải, bắt quả cũng đảo cũng nghe lời nói quan chiến, chỉ là trong mắt chiến ý lại một chút cũng không giảm bớt. Ái Toa tuy rằng không có giống nguyên tác như vậy cùng nằng kết bái, nhưng cũng là trao đổi tên thật, Lanh Canh giúp nằng xuất đầu cũng coi như bình thường.

Mà Diệp Tiêu tác có chút bất đắc dĩ, chính mình đã đem cốt truyện phá hủy, này hai người quan hệ vẫn là như vậy thân mật.

Hai người giao thủ là sẽ không động toàn lực, nhưng liên tính như thế, các nằng giao thủ tốc độ cũng chính Diệp Tiêu hoa cả mắt.

Còn không bằng không xem đâu. Diệp Tiêu trong lòng âm thầm chửi thầm nói.

Lúc này, Diệp Tiêu tay trong lúc vô ý chạm vào trong lồng ngực vật cứng. Móc ra vừa thấy, nguyên lai là kia bốn ‘ hoàng thư ’.

Hiện tại nhìn xem hoàng thư hẳn là không có việc gì đi? Dù sao các nằng hiện tại đều không có chú ý.

Lòng mang loại này tâm tư, Diệp Tiêu chợt dạ lấy ra hoàng thư đặt ở bàn để.

Thư bìa mặt có điểm cũ. Mặt trên còn viết mấy chữ. Diệp Tiêu theo bản năng đọc ra tới ‘ cường hóa thuật ’.

Lúc này hệ thống thanh âm ở hần ý thức hải trung nhớ tới

‘ phát hiện trung cấp đạo thuật: Cường hóa thuật hay không học tập? ’

‘

Cường hóa thuật? ’ Diệp Tiêu cả kinh, không nghĩ tới này sách cảm cư nhiên là một quyển đạo thuật thư, cũng không phải cái gọi là cổ đại xuân cung đồ.. Chiều như vậy xem Lanh Canh gia gia lại là người nào? Có thể hay không là một người cường đại đạo sĩ? Nói như vậy, kia Lanh Canh trên đầu cái kia sẽ theo Lanh Canh tâm tình mà biến hóa thần kỳ lão hồ kệp tóc là có thể giải thích. Hẳn là Lanh Canh gia gia sử dụng thuật pháp. Chính là nếu Lanh Canh gia gia là đạo sĩ nói vì cái gì không giáo Lanh Canh càng vì cường đại đạo thuật?

Vấn đề này tạm thời đặt ở một bên. Dù sao Lanh Canh chính mình phỏng chừng cũng không biết đâu? Hiện tại này đưa tới cửa ‘ thịt mỡ ’ như thế nào có thể không ăn đâu. Diệp Tiêu lập tức dụng ý thức đối hệ thống lựa chọn ‘ học tập ’

Nháy mắt, cường hóa thuật sử dụng phương pháp bị hệ thống giáo huấn tiến đại não trung. Mạnh mẽ giáo huấn cảm, làm hần đầu không khỏi có trong nháy mắt hôn mê.

Đãi hần phục hồi tinh thần lại, chạy nhanh xem xét chính mình ký ức.

Cường hóa thuật yêu cầu chi nhất đó là ít nhất có nhất giai thực lực. Thực lực càng cường, tăng phúc càng lớn. Bắt quả khởi động đạo thuật sau mỗi khi mỗi phân đều khắp nơi tiêu hao năng lượng, có điểm giống trong trò chơi biến thân. Biến thân tuy rằng không phải cái gì tự nhiên hệ đạo thuật, nhưng tốt xấu cũng có thể tăng cường thực lực của chính mình. Nếu ở cùng đối thủ đánh khó hoà giải thời điểm, đột nhiên tới cái ‘ cường hóa thuật ’ sử dụng thực lực của chính mình đột nhiên bay lên một bậc, như vậy kết quả là có thể nghĩ.

Không chút nghĩ ngợi, Diệp Tiêu vội vàng dựa theo phương pháp đem tay phải bày cái kiếm chỉ, dựng ở trước ngực. Trong miệng khê quát một tiếng ‘ cường hóa thuật ’.

Trong phút chốc, thiên địa linh khí dừng mãnh vào chính mình trong cơ thể, xông thẳng đan điền, cùng nội lực dây dưa ở bên nhau. Linh khí bao vây ở bên trong lực phía trên, Diệp Tiêu thậm chí có thể cảm nhận được chính mình nội lực càng ngày càng thuần tịnh, bằng bạc lực lượng ở đan điền nội bắt đầu khởi động. Diệp Tiêu chỉ cảm thấy khắp người tràn ngập lực lượng.

‘ hệ thống, ta hiện tại thuộc về cái gì cấp bậc? ’

‘ nhất giai đỉnh. ’

Trung cấp đạo thuật quả nhiên cường hãn, chính mình bắt quả sơ luyện, thực lực liền tăng lên một mảng lớn. Được đến như thế cường lực đạo thuật, Diệp Tiêu tâm tình có thể nghĩ.

Ái Toa cùng tình thực lực ở sần sần như nhau, nếu là tiếp tục đánh tiếp muốn tới khi nào a. Diệp Tiêu suy xét đến điểm này, tâm tư vừa động. Vội vàng giải trừ chính mình cường hóa thuật. Muốn thử xem đối nằng người phóng thích đạo thuật kết quả.

Đạo thuật một giải trừ, Diệp Tiêu trong cơ thể không thuộc về chính mình linh khí lập tức tan đi, mà chính mình nội lực đảo cũng tiêu phí không ít. Diệp Tiêu âm thầm lú lười, mới như vậy một hồi liền tiêu hao nhiều như vậy nội lực, nói như vậy, chiều này chỉ có thể dùng để đột kích, đánh đánh lâu dài nổi, chính mình phỏng chừng có thể bị hao chết.

Hoàn hoàn chính mình tâm thần, Diệp Tiêu nhắm ngay hai người đang muốn phóng thích đạo thuật. Triệu Vân đột nhiên nhảy ra vòng chiến.

‘ liền đến đây thôi, Quan Vũ các hạ thực lực ta hiểu biết. ’

Nói, Triệu Vân thu hồi vũ khí, chuyển hướng Công Tôn toàn, nói: ‘ Công Tôn đại nhân, Quan Vũ thực lực xác thật rất cường đại. Nói trở về, Quan Vũ nếu không muốn, kia cũng không cần miễn cưỡng. Bất quá không lâu trước đây kia sự kiện? ’

‘ a, là xích đồng sơn kia sự kiện sao? ’ Công Tôn toàn đột nhiên bị vấn đề, mày căng thẳng.

Cuối cùng đến chính đề, Diệp Tiêu thu hồi phía trước không đối hai người phóng thành đạo thuật uể oải tâm lý, biết rõ cố hỏi nói: ‘ xích đồng sơn sự? Đã xảy ra chuyện gì sao? ’

Công Tôn toàn sắc mặt hơi chút có điểm ngưng trọng: ‘ là một đám thần bí sơn tặc, chính là tìm không thấy bọn họ cụ thể vị trí, cũng không hảo tùy ý xuất binh thảo phạt. ’

Công Tôn toàn có chút đau đầu xoa xoa đầu. Hiển nhiên đối với đám kia sơn tặc rất là bất đắc dĩ.

Diệp Tiêu cười thần bí, đối Công Tôn toàn chào hỏi đi trước rồi đi: ‘ Công Tôn toàn đại nhân, ta đi trước WC. ’

‘ xin cứ tự nhiên! ’ nàng cũng không để ý Diệp Tiêu đang thương lượng quan trọng sự tình khi nói ra loại này lời nói. Rốt cuộc Diệp Tiêu là khách nhân, chính mình cũng không hảo quá nhiều ước thúc

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Xích đồng phía sau núi sơn hành

Ngày mai mấy chương? 3 chương vẫn là 4 chương?

Rời đi chính mình chỗ ngồi, Diệp Tiêu đi đến tiền viện, tùy tiện tìm cái binh lính hỏi hạ xích đồng sơn địa lý vị trí cùng với nguyên tác trung Lanh Canh trong lúc vô ý sò đến sau núi huyền nhai vị trí. Đang xem manga anime khi liền cảm thấy kia sau núi cũng không phải cái gì thần bí địa phương. Mà hắn đưa ra thượng WC yêu cầu là bởi vì sợ thời gian không đuổi kịp, cho nên trước đó ra tới dò hỏi. Xem tình hình, Triệu Vân hai người hẳn là tức khắc liền phải xuất phát.

Tiền viện binh lính mặc dù có điểm kỳ quái trước mặt cái này khách nhân vì cái gì muốn hỏi cái này vấn đề, nhưng cũng lễ phép trả lời, còn làm cụ thể tường thuật, liền đi như thế nào đi nơi nào đều nói cho hắn.

Được đến chính mình muốn mà đáp án, Diệp Tiêu không nói hai lời trực tiếp về tới hậu viện đình nội.

Chỉ thấy Ái Toa đám người sớm đã liệu định hạng mục công việc. Ái Toa vừa lúc cùng Triệu Vân đi ra đình, nhìn dáng vẻ là muốn đi thương đội nơi đó nguy trang hành lý.

‘ Diệp Tiêu, ta đã cùng Công Tôn toàn đại nhân quyết định hảo từ ta cùng Triệu Vân nguy trang tiến vào hàng hóa trung, làm sơn tặc chính mình mang chúng ta đi vào. ’

Còn chưa chờ Diệp Tiêu nói chuyện, Ái Toa cũng đã mở miệng báo cho Diệp Tiêu kết quả. Tuy rằng Ái Toa không có nói cập làm chính mình đi, bất quá đây cũng là Diệp Tiêu dự kiến bên trong sự, thực lực của chính mình bất quá nhất giai, đi cũng không dính gì dùng, hơn nữa cái rương lại tiểu, trang hai người đều ngại tề, cho nên nói chính mình đi không được cũng bình thường.

Bởi vậy Diệp Tiêu vẫn chưa có cái gì bất mãn, ngược lại ngữ khí ôn nhu dặn dò nói: ‘ chính ngươi tiểu tâm ’

Ái Toa mặt đỏ hồng, nghĩ chính mình từ cùng hắn gặp mặt tới nay ra về đều vẫn luôn không hợp nhãn, hiện tại lại như vậy ôn nhu, có chút không thói quen.

‘ hảo, các ngươi hai cái cũng đừng tú ân ái. Tiểu tâm các ngươi nữ nhi ghen. ’ Triệu Vân như cũ ác thú vị, về mặt dịch du mà đã đi tới, xấu xa ánh mắt từ hai người gian ngắm tới ngắm lui.

‘ Lanh Canh là ta muội muội ’ ta không có nữ nhi ’

Hai người cùng nhau mở miệng lớn tiếng phản bác, này thanh âm chấn Triệu Vân lỗ tai có điểm ma, chạy nhanh một cái lui bước rồi đi.

Diệp Tiêu cũng không tiếp tục nháo Triệu Vân, bước đi hướng còn ngồi ở trên bàn Lanh Canh, nhìn đáng về Lanh Canh chỉ sợ còn ở sinh hồn đồ đầu đi.

Vì phòng ngừa kế hoạch của chính mình bị Ái Toa đám người nghe được. Diệp Tiêu đem miệng tiến đến Lanh Canh bên tai nhẹ giọng nói: ‘ Lanh Canh, ca ca mang người đi xích đồng sơn. Được không ’

Lanh Canh trong mắt tinh quang chợt lóe, hưng phấn tâm tình bộc lộ ra ngoài, đang muốn nói chuyện, Diệp Tiêu vội vàng che lại năng miệng làm năng không cần lộ ra. Lanh Canh lập tức vui vẻ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Diệp Tiêu mỉm cười xoa xoa Lanh Canh đầu tóc. Chờ Ái Toa cùng Triệu Vân xuất phát sau, Diệp Tiêu cùng Lanh Canh nhìn nhau cười.

Lanh Canh đang muốn theo sau. Diệp Tiêu vội vàng ngăn lại: ‘ Lanh Canh chúng ta từ địa phương khác đi, cùng các năng ở bên nhau sẽ bị phát hiện. Còn có, mang lên Quan Vũ cùng Triệu Vân vũ khí. ’

‘ ân ’ Lanh Canh nghe vậy có điểm nghi hoặc, nhưng vẫn là gật đầu đồng ý.

Không thể không nói, xích đồng sơn sau núi địa lý tuyến vị đích xác thực hảo. Nếu là từ nơi này tiến công nói đó là thuộc về dễ thủ khó công hình. Nơi này hẳn là trời sinh chính là như vậy, một đám sơn tặc hẳn là không như vậy đại bản lĩnh kiến tạo.

Mà lúc này, Diệp Tiêu đã công một cái trường điều trạng túi cùng Lanh Canh đã đứng ở huyền nhai chỗ.

Quan sát một lát, ‘ Lanh Canh chạy nhanh đem kia viên đại thụ chém ngã. ’ chỉ vào huyền nhai gần nhất đại thụ, Diệp Tiêu đối Lanh Canh nói.

Vừa vặn Lanh Canh cũng không biết như thế nào quá nhai, nghe xong Diệp Tiêu chỉ huy, một cái thả người, đem trong tay trượng tám xà mâu từ đại thụ rễ cây chỗ thiết nhập. Chỉ thấy ngân quang chợt lóe, đại thụ hướng tới huyền nhai đổ xuống dưới. Thụ đỉnh vừa lúc chống lại đối diện mặt bằng thượng.

‘ Lanh Canh, mau đem thụ về phía trước đẩy đi ’ xem qua manga anime Diệp Tiêu chính là biết, liền như vậy phóng nói, đối diện mặt đất nhưng duy trì không được này cỗ áp lực, sẽ sụp đổ. Vì thế Diệp Tiêu chạy nhanh đi hướng ngã xuống thụ, vận khí với tay, đem thụ đẩy đi.

‘ Lanh Canh tới. ’ Lanh Canh theo tiếng đã đi tới, cùng Diệp Tiêu đồng thời dùng sức, chò thụ đi gần 30 centimet. Đánh giá thụ đứng đứng mặt ngói cao áp lực cũng đủ đến nhận việc không nhiều lắm sẽ không sụp đổ khi, Diệp Tiêu mới cùng Lanh Canh ngừng tay, từ trên cây quá nhai.

Tuy rằng là lần đầu tiên như vậy quá nhai, nhưng hẳn lại cực kỳ không có sợ hãi, quả nhiên theo thực lực bay lên, tính cả chính mình tin tưởng cũng biến đại.

Mới vừa một quá ‘ kiêu ’, Diệp Tiêu đang muốn từ cửa động tiến vào, đột nhiên từ bên trong truyền ra ồn ào thanh, Diệp Tiêu trong lòng thầm kêu một tiếng không ổn, xem ra Ái Toa các năng đã bị truy lại đây. Thời gian không đợi người, Diệp Tiêu vội vàng thân thủ gỡ xuống phía sau túi, phóng tới trên mặt đất thành thạo mà mở ra, trực tiếp bên trong lộ ra Quan Vũ Thanh Long Yển Nguyệt Đao cùng Triệu Vân trường thương.

Chờ Ái Toa hai người xông lên cửa động ngói cao khi, Diệp Tiêu nắm lấy hai thanh thần binh, hướng hai người vút đi.

‘ Quan Vũ, Triệu Vân, tiếp binh khí. ’

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tắm máu khúc nhạc dạo

Vừa mới chạy ra tới Quan Vũ Triệu Vân sững sốt, nhìn bay qua tới vũ khí, theo bản năng tiếp xuống dưới. Tập trung nhìn vào, hưng phấn chi tình bộc lộ ra ngoài, lúc trước bị đuổi theo chạy chủ yếu là bởi vì khuyết thiếu vũ khí, mà chính mình đại bộ phận võ công đều là luyện đến binh khí thượng, tay không cần bản phát huy không ra chiến lực. Hiện tại được đến chính mình binh khí cuối cùng có thể một tẩy si nhục.

‘ sao lại thế này? Quan Vũ. ’ Diệp Tiêu lãnh Lanh Canh cũng đi đến cửa động, cùng hai người cùng đối mặt.

“Ta còn tưởng rằng chỉ có cái kia Lanh Canh tương đối xúc động, không nghĩ tới...” Triệu Vân nhìn bên người còn mang theo đông đảo thôn dân Quan Vũ, trong ánh mắt ý tứ không cần nói cũng biết. Mà đối này Diệp Tiêu chỉ là cười khổ mà chống đỡ. Đã sớm biết kết quả này, hẳn lại có thể nói cái gì đâu.

“thực xin lỗi, là ta xúc động” Ái Toa nhìn đang muốn không ngừng xông lên son tặc ngượng ngùng mà nói.

“hảo, người cũng không cần xin lỗi.” Diệp Tiêu hiện tại nhưng không có thời gian lại đối Ái Toa răn dạy. Đánh lui son tặc mới là mấu chốt. Bởi vậy hắn rút ra triển tha ở bên hông nhuyển kiếm đối với cửa động son tặc. Đây là ra tới khi cùng Công Tôn phủ quân gia thảo muốn, một tác trường một tác cường, một tác đoàn một tác hiểm. Hẳn nhưng không lúc đó dùng tay không đối phó son tặc.

“từ từ, người như thế nào sẽ qua tới? Còn có, người nghĩ như thế nào khôi mang lại đây chúng ta vũ khí?” nhìn đông đảo son tặc, Triệu Vân như cũ có chút tò mò hỏi Diệp Tiêu, có lẽ ở năng trong mắt trong tay đã có vũ khí, đối phó này đàn mao tặc còn không phải ba lượng hạ liền thu phục.

“hiện tại không phải nói chuyện phiếm thời điểm đi!” Diệp Tiêu cũng không trả lời nàng vấn đề, sau đó la lớn: “Lanh Canh, mang theo thôn dân qua đi.”

“chính là.....” mặc dù có chút không cam lòng, chính mình cùng lại đây rồi lại không thể đánh nhau, Lanh Canh hiện tại trong lòng buồn bực khản, nhưng là chính mình ca ca nói lại không thể không nghe. Chỉ có thể che chở thôn dân quá huyên nhai.

“Triệu Vân, Quan Vũ muốn thượng.” nhìn Lanh Canh dẫn người qua nhai, Diệp Tiêu đối với Ái Toa cùng Triệu Vân nói.

“tình” Triệu Vân đột nhiên ra tiếng, “kêu ta đích thực danh, chúng ta hiện tại đã là cộng đồng chiến đấu đồng bọn. Ta phía sau lưng liền giao cho các người.”

Diệp Tiêu sững sốt, bất quá cũng không chậm trễ, “Diệp Tiêu, tên thật thanh vũ.”

“Quan Vũ, tự vẫn trường, tên thật Ái Toa.”

Đang ở ba người trao đổi tên thật khi, son tặc đã có bộ phận vọt đi lên.

Diệp Tiêu đang muốn kháng địch, hệ thống ở trong đầu nhắc nhở nói “ký chủ tổ đội thành công, đồng đội giết chết địch nhân số lượng nhớ nhập tổng số. Đội ngũ thêm thành: Động thái thị giác cường hóa 15%”

Dựa, như vậy đem lực. Hệ thống thật là đúng lúc. Nguyên bản tới phía trước còn sợ nhiệm vụ chi nhánh bị Ái Toa đám người đánh chết mà vô pháp hoàn thành, hiện tại liền không cần lo lắng.

“a a a!” Ái Toa cùng tình thực lực quả nhiên cường hãn, Diệp Tiêu vừa mới hoãn quá thần, liền nghe được son tặc ở hai người thể công hạ “rầm rì” kêu lên.

Dựa, này không thể được. Diệp Tiêu vội vàng cấp chính mình bổ thêm cái “cường hóa thuật”. Sau đó nhảy vào đám người, trong tay nhuyển kiếm rút vào nội lực, đối với son tặc quét ngang mà đi. Chỉ thấy trên thân kiếm bạch quang chợt lóe, vài tên son tặc nháy mắt ngã xuống. Mỗi người yết hầu phía trên đều có nói vết máu.

Lúc này, lại có son tặc cầm đao bổ về phía Diệp Tiêu. Chỉ là ở hắn động thái thị giác tăng mạnh hiệu quả hạ, tốc độ chính là pha quay chậm hồi phóng giống nhau.

Diệp Tiêu tự giễu cười, từ khi nào, chính mình cũng là này đó người thường trung một viên. Thậm chí liền những người này đều so ra kém. Bất quá hiện tại.....

Ta không ở là qua đi ta. Diệp Tiêu trong mắt lịch sắc chợt lóe. Trong tay kiếm quang không ngừng, mỗi lần hiện lên đều mang đi mấy cái sinh mệnh. Tuy rằng hắn không có tới kiếm khí ly thể trình độ này, nhưng gần ở trên thân kiếm phụ thượng nội lực tăng lớn chính mình lực công kích độ vẫn là có thể.

(loạn thể không huyết tinh sao có thể. Manga anime không họa ra tới mà thôi. Quá huyết tinh rồi cuộc sẽ bị cấm bá)

Máu tươi văng khắp nơi, Diệp Tiêu thân ảnh qua lại không ngừng, ý thức cũng càng ngày càng mơ hồ. Chỉ nhớ rõ một chữ “sát”.

“Ái Toa, ra về không chúng ta sự tình gì” thấy được Diệp Tiêu ở trong đám người khắp nơi chém giết, lưu lại chính là các son tặc thi thể. Triệu Vân ngo ngác mà đối Ái Toa nói.

Chương 23: Ảo Ảnh Kiếm Vũ

‘ là, đúng vậy ’ Ái Toa mãnh nuốt một ngụm nước miếng: ‘ ta còn chưa từng có xem qua như vậy hửn ’

Triệu Vân một trận vô ngữ, chính mình cùng Ái Toa còn không có sát mấy cái son tặc, điệp tiêu liền phát cuồng dường như nơi nơi giết người.

‘ từ từ, Ái Toa, nguoi thấy rõ vũ đôi mắt ’

‘ sao có thể..... Là màu đỏ! ’ nghe được tinh nói, Ái Toa theo bản năng nhìn điệp tiêu liếc mắt một cái, bất quá kia màu đỏ tươi sắc đôi mắt lại lệnh nàng chấn động.

Ý thức đánh mất điệp tiêu nhưng không có cho các nàng nói chuyện phiếm thời gian, ở giết sạch son tặc sau, vô pháp phát tiết hửn đem huyết tinh ánh mắt nhắm ngay tinh.

‘ không xong, nhìn đáng về thanh vũ hiện tại hửn là không có ý thức ’ tinh bị thanh vũ khí cơ tỏa định, bản năng cảm thấy không ổn. Không khỏi đem trong tay trường thương cầm.

‘ tinh, trước làm hửn yên ổn xuống dưới ’ Ái Toa thần sắc ngưng trọng nhìn về phía điệp tiêu, hiển nhiên đối điệp tiêu rất là không yên tâm. Dựa vào chính mình cảm giác, rõ ràng cảm giác được điệp tiêu vào lúc này thực lực hoàn toàn đột phá tam giai. Không chỉ như thế, trên người còn có đạo đạo đỏ như máu hồng sưng mù. Nhìn qua thịnh là dọa người.

‘ ân ’ tinh lên tiếng, đôi tay cầm súng hung hăng hướng điệp tiêu đâm tới. Ái Toa thấy vậy tình hình cũng nắm lấy Thanh Long Yển Nguyệt Dao đối hửn chém tới. Bất quá đao tránh đi điệp tiêu yếu hại.

Điên cuồng trạng thái điệp tiêu cũng không né khai tinh công kích, nghênh diện mà thượng. Trong tay trường kiếm chém vào trường thương trung gian. Giá trị sau, thân kiếm từ thương (súng) hạ theo chém tới. Tinh trường thương run lên, đem dán ở thương (súng) thượng kiếm chấn động rút xuống. Lúc này Ái Toa công kích đã đến. Thanh Long Yển Nguyệt Dao cấp trăm tốc độ cơ hồ đột phá không khí trở ngại.

Diệp tiêu trên người hồng sưng mù chợt lóe, Ái Toa Thanh Long Yển Nguyệt Dao va chạm ở hồng sưng mù phía trên. Phát ra một trận leng keng chi âm. Ái Toa sùng sốt, điệp tiêu dữ tợn mặt đột nhiên xuất hiện ở nàng trước mắt. Tay trái bỗng nhiên vỗ vào nàng trên ngực.

Ái Toa khí huyết một buồn, cự lực đánh úp lại, thân thể tự nhiên về phía sau thối lui.

‘ chết.....’ điệp tiêu trong cổ họng phát ra cái khàn khàn thanh âm. Chân phải một bước, thân ảnh lui về phía sau mà đi. Rồi đi Ái Toa cùng tinh gần như 2 mẽ khi.

Diệp tiêu tay phải rút kiếm dựng lên, tay trái ở trước ngực ta hửn nắm ‘ huyễn..... Ảnh..... Kiếm..... Vũ ’.

Vừa dứt lời, điệp tiêu nhuyển kiếm đột nhiên chặt bỏ, một đạo kiếm khí trống rỗng xuất hiện!

‘ không xong. ’ Ái Toa tâm cảm không ổn, Thanh Long Yển Nguyệt Dao hoành ở trước ngực, chặn đạo thứ nhất kiếm khí.

Bất quá nháy mắt, điệp tiêu lạc kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh. Ái Toa còn không có phản ứng lại đây, đã hoàn thành hơn hai mươi đạo kiếm khí.

Trong hư không bạch quang lóng lánh. Tinh chạy nhanh cùng Ái Toa trạm thành một loạt, đem trong tay trường thương cùng Ái Toa giống nhau hoành ở trước ngực làm phòng ngự tư thái.

Vừa mới ngăn trở, còn chưa chờ hai người từng một hơi, Ảo Ảnh Kiếm Vũ chân chính sát chiêu lúc này mới tiến đến. Thật lớn kiếm quang tựa hồ là phía trước hai mươi kiếm tổng hoà, mãnh liệt năng lượng điên cuồng chấn động. Kiếm khí bỗng nhiên đi trước dán mà mà đi. Nơi đi qua giống như mười hai cấp bão Đài Loan tàn sát bờ bãi quá giống nhau.

Ngăn không được! Ái Toa, tinh trong lòng đồng thời hiện lên một ý niệm. Nhìn nhau vừa thấy, đối với đối phương thật mạnh chém tới. Cường đại lực phản chấn đem tinh cùng Ái Toa đẩy lui mấy bước. Từng người rời đi chỗ cũ một ít khoảng cách.

Lúc này, Ảo Ảnh Kiếm Vũ cuối cùng nhất kiếm cũng tới rồi, bất quá cũng may hai người rời đi công kích phạm vi, kiếm khí chỉ là trải qua các nàng bên cạnh. Kịch liệt phong áp thổi bay hai người ngọn tóc.

Ầm ầm ầm.....

Ái Toa, tinh kinh hãi quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy phía sau vách đá thật sâu khảm nhập 3 mẽ tả hữu kiếm ấn. Kiếm ấn bốn phía ‘ ngàn nương vạn hác ’. Thật là dọa người.

‘ bính ’ đúng lúc này, điệp tiêu đột nhiên té ngã, trên người huyết sắc hồng sưng mù cũng biến mất không thấy. Cách đó không xa hai người cuối cùng nhẹ nhàng thờ ra, nhìn ngã xuống điệp tiêu không cầm cười khổ liên tục.

.....

Công Tôn phủ một chỗ khách phòng nội, điệp tiêu giầy giụa ngồi dậy, ‘ sao lại thế này? Ta không phải ở sát son tắc sao? Hiện tại lại là nơi nào? ’

Đau đầu bụng kín đầu, cẩn thận nghĩ nghĩ, nhưng trừ bỏ chính mình ở sát son tắc, mặt khác căn bản nghĩ không ra, tựa hồ là bị người móc xuống một khối.

Không có biện pháp, hiện tại chỉ có thể hỏi một chút hệ thống.

‘ hệ thống, lúc ấy rốt cuộc sao lại thế này? ’

‘ hệ thống trả lời: Ký chủ giết chết cái thứ ba son tắc khi, ký chủ ý thức có bộ phận hỗn loạn. Trần ngập huyết tinh ý thức, cố tự động đề cử đặc tính kỹ năng: Thị huyết (500 tinh lực). Ký chủ không có lựa chọn, cửa hàng cam chịu lựa chọn.

Nhưng là ký chủ trong cơ thể tồn tại bị đạo thuật cải thiện nội lực. Phát sinh xung đột, làm cho bạo tẩu. Ý thức không rõ. ’

‘ từ từ, đặc tính kỹ năng thị huyết là cái gì? ’

‘ thị huyết, đặc điểm: Địa ngục trở về cao đẳng ác ma sở sẽ sơ cấp kỹ năng, một khi thị huyết liền sẽ cuồng bạo. Tài công chính gia tăng thực lực. Mang thêm đặc tính: Mỗi giết một người thông thả tăng cường thực lực ’

‘ ta dựa, có hay không ngay lúc đó video? ’ điệp tiêu đột nhiên nhớ tới trong trò chơi là có các loại hồi phóng, hiện tại cái này tăng mạnh bản hản là cũng có.

‘ hồi phóng yêu cầu tinh lực 10 điểm, hay không tiền trả? ’

Lòng dạ hiểm độc cửa hàng, không nghĩ tới liền video đều phải tinh lực điệp tiêu có chút cảm giận, bất quá vì muốn hiểu biết ngay lúc đó tình cảnh, chỉ có thể đáp ứng rồi ‘ ta tiền trả. ’

.....

Xem qua video sau, điệp tiêu ngơ ngác mà nhìn nhìn chính mình đôi tay, nguyên lai chính mình lợi hại như vậy, ở cường hóa thuật thêm thành hạ vốn dĩ liền đạt tới, nhất giai đỉnh, thị huyết trạng thái hạ chỉ sợ đạt tới nhị giai đi, đến nỗi đem Ái Toa cùng tính hai người đánh như thể chặt vật nguyên nhân, chỉ sợ là ở đạo thuật cùng thị huyết xung đột dưới dẫn phát bạo tẩu gây ra. Hơn nữa hai người thủ hạ lưu tình cùng hoàn toàn phòng ngự tư thái lúc này mới thắng đi.

Hơn nữa nếu không phải Áo Ảnh Kiếm Vũ như vậy cường đại uy lực, như vậy chính mình sớm hay muộn sẽ bị hai người chế phục đi.

Nghĩ kỹ sau, điệp tiêu hướng hệ thống tổng kết lần này thu hoạch.

‘ hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh 2 cùng 3, đạt được tinh lực 1300 điểm. Được đến kỹ năng Áo Ảnh Kiếm Vũ, đạo thuật: Viêm chú ’

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Bạch Liên chi tình

‘ Hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh 2 cùng 3, đạt được tinh lực 1300 điểm. Được đến kỹ năng Áo Ảnh Kiếm Vũ, đạo thuật: Viêm chú ’

Diệp Tiêu xoa xoa cái mũi, khoe miệng thượng hiện ra một mặt ý cười, chính mình cuối cùng có thể gánh vác mưu trước vị diện cao thủ. Bất quá hệ thống nhắc nhở qua, thị huyết cùng đạo thuật tương hướng, nếu không giải quyết nói không phải tương đương phế đi thị huyết đặc tính. Đây không thể được.

‘ Hệ thống, có hay không phương pháp làm ta ở cuồng bạo khi bảo trì chính mình ý thức, muốn ta hiện tại phó khởi. ’ sợ hệ thống lại liệt ra một đồng lớn cao cấp đồ vật. Vì thế nói sau lại, Diệp Tiêu vội hơn nữa một câu.

‘ bằng tâm quyết chi tinh tâm quyết giới thiệu: Cao cấp tâm pháp Băng Tâm Quyết bộ phận, tập giả có thể ở phần lớn thời gian bảo trì bình tĩnh trạng thái. Yêu cầu tinh lực 300 điểm ’

Diệp Tiêu vội vàng đáp ứng, chỉ cần có thể giải quyết lực lượng tương hướng vấn đề, như vậy thực lực của chính mình là có thể nâng cao một bước.

Băng Tâm Quyết vừa vào thể, đan điền nội lực liền tự hành dựa theo một loại đặc biệt phương thức ở trong cơ thể vận chuyển. Một cỗ mát lạnh cảm sáng triệt nội tâm.

‘ cảm ơn trời đất, người cuối cùng tỉnh. ’ lúc này Công Tôn toàn từ cửa đột nhiên tiến vào, vừa thấy Diệp Tiêu tỉnh lại vội vàng chạy tới mép giường, màu đỏ mắt to nhìn chăm chăm Diệp Tiêu không bỏ.

‘ ân, Công Tôn điện hạ cảm ơn quan tâm. ’ vừa mới giải quyết vấn đề, Diệp Tiêu chính cao hứng, nhìn Công Tôn toàn, vẻ mặt mỉm cười. ‘ bất quá? Quan..... Không, Ái Toa các nàng đâu? ’

Chính mình tỉnh lại lại không thấy Ái Toa, Diệp Tiêu có điểm kỳ quái, còn muốn vì ở sơn tặc trong động phát sinh sự làm giải thích đâu. Dù sao cũng là chính mình cho các nàng thêm phiền toái, không nói lời xin lỗi thật đúng là không thể nào nói nổi.

‘ cái này..... ’ nghe xong Diệp Tiêu nghi vấn, Công Tôn toàn ánh mắt có điểm né tránh, ngữ khí áp úng. Diệp Tiêu bản năng cảm thấy không ổn, lập tức bắt khởi Công Tôn toàn bả vai, lớn tiếng hỏi:

‘ làm sao vậy? Các nàng đâu? ’

‘ ài, ’ Công Tôn toàn thiên qua đầu, ‘ các nàng đi trước, đi lữ hành. ’

‘ cái gì? ’ Diệp Tiêu có điểm không thể tin được, các nàng cư nhiên không chờ chính mình liền đi rồi. Là sinh khí sao? Không đúng, Ái Toa các nàng tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy tức giận người. Như vậy.....

Tỉnh, các nàng có đi hay không cùng ta có cái gì quan hệ, các nàng lại vì cái gì phải chờ ta? Cùng Ái Toa nhận thức bất quá mới hai ngày. Tỉnh nói liền một ngày cũng chưa mãn.

Nghĩ đến đây, Diệp Tiêu tự giễu cười lược hiện kích động tâm tình cũng bình tĩnh trở lại, muốn xuống giường. Một bên Công Tôn toàn vội vàng thân thủ đi diu hấn. ‘ thương thể của người còn không có hảo, nếu không trước nghỉ ngơi? ’

‘ thôi, ta biết ta thương, chẳng qua là nội lực tiêu hao quá độ mà thôi. Không có việc gì. ’ Diệp Tiêu vẫy vẫy tay, ngẩng đầu vừa thấy, chỉ thấy Công Tôn toàn chính một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, không cảm có điểm kỳ quái hỏi: ‘ Công Tôn điện hạ làm sao vậy ’

‘ kỳ thật, kỳ thật Quan Vũ bọn họ không còn nữa, như vậy người có thể hay không phụ trợ ta. ’ nói, Công Tôn toàn đôi mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm Diệp Tiêu, tựa hồ ở khẩn cầu cái gì.

Diệp Tiêu sững sốt, ngay sau đó lắc lắc đầu, xem ra này Công Tôn toàn thật đúng là cầu hiền như khát a: ‘ Công Tôn đại nhân, ta cũng không phải cái gì tướng tài, vẫn là thôi đi. ’

‘ như vậy a..... Chỉ là chinh chiến sa trường không được sao? ’ Công Tôn toàn có chút ủ rũ, Diệp Tiêu nhìn thấy Công Tôn toàn này phó bộ dáng, không khỏi khuyên giải nói:

‘ Công Tôn điện hạ, kỳ thật cùng với bá thống thiên hạ còn không bằng liền tại đây một phương nơi cấp bá tánh mưu phúc toàn bộ thiên hạ lại có ai có thể quản lý lại đây đâu? ’ trả lời Công Tôn toàn đưa ra vấn đề này, tùy ý mà đánh giá hạ Công Tôn toàn tú mĩ mặt. Diệp Tiêu cảm thấy Công Tôn toàn xác thật là một cái thực không tồi người, tuy rằng lại nhiều lần đưa ra chiêu hiền yêu cầu. Nhìn như nóng lòng theo đuổi thiên hạ, nhưng là không thể phủ nhận chính là nàng xác thật vẫn là rất có tài năng, bất quá nếu nói nàng muốn tranh bá thiên hạ nói Diệp Tiêu lại không xem trọng, rốt cuộc trong lịch sử, Công Tôn toàn cũng không có gì đủ để khiếp sợ thiên hạ làm.

Công Tôn toàn trầm mặc một lát, cuối cùng ngẩng đầu nhìn Diệp Tiêu đôi mắt, nói: ‘ Diệp Tiêu người hay không nguyện ý cùng ta cùng nhau quản lý trắc quận? ’ nói đến sau lại, Công Tôn toàn mặt đỏ hồng.

Không phải đâu, liền như vậy đưa tới cửa tới một mỹ nữ? Diệp Tiêu có điểm không thể tin được, Công Tôn toàn cũng quá mức qua loa đi, liền như vậy đưa ra chính mình chung thân hạnh phúc?

Kỳ thật đây là Diệp Tiêu hiểu lầm. Công Tôn toàn này phiên lời tuy nhiên có nóng lòng chiêu hiền nạp sĩ nguyên nhân, nhưng là nếu là không có đối Diệp Tiêu có hảo cảm, nàng cũng sẽ không nói như vậy. Ở luyện cơ vô song trung có thành tựu nam nhân cũng không nhiều, muốn tìm cái hảo phu quân thật sự có khó khăn. Hơn nữa chỉ bằng Công Tôn toàn ở manga anime trung ‘ bị làm lơ ’ thuộc tính, phải gả cái tốt thật là khó càng thêm khó.

Mà Diệp Tiêu lớn lên vốn dĩ liền soái, hơn nữa tính khí trở về nghe các nàng đàm luận Diệp Tiêu vũ lực cường đại, bởi vậy xuân tâm mạnh động lên.

‘ Công Tôn điện hạ..... ’

‘ kêu ta Bạch Liên ’

Bạch Liên đỏ mặt mị nhãn như tơ mà nhìn Diệp Tiêu.

Mà Diệp Tiêu lại lần cảm không đúng, sống hai mươi mấy năm đều không có bị nữ sinh như vậy xem qua, hiện tại bị Bạch Liên loại này ánh mắt nhìn, chỉ

cảm thấy trong lòng thẳng run. Không dám nhìn thẳng vào nàng đôi mắt.

‘ Bạch Liên, ta mộng tưởng là bảo hộ chính mình sở hữu là quý trọng người. Không phải phụ tá người khác. ’

Nói đến này, Diệp Tiêu nói đột nhiên ngừng lại, nhớ tới Ái Toa cùng tình mang theo Lanh Canh ngày hôm sau liền đi rồi, sắc mặt có điểm mất tự nhiên.

Bạch Liên cắn cắn môi, cuối cùng nói: ‘ vậy người tính toán làm sao bây giờ hiện tại? Tìm các nàng sao? ’

Diệp Tiêu lắc đầu, ‘ đi một bước tính một bước, đi trước rồi hành đi. ’ cái này phó bản, hẳn là còn có rất nhiều sự tình không có trải qua quá. Hiện tại thân ở dị thế, tăng cường thực lực là cần thiết, luyện cơ vô song trung có thể sử dụng chính mình càng cường đồ vật chính mình cũng không thể buông tha.

‘ hảo đi ’ Bạch Liên sắc mặt không được tốt xem, trầm thấp tâm tình là cá nhân đều có thể xem ra tới.

Diệp Tiêu trong lòng có chút không đành lòng, đem tay đáp ở nàng hai vai ‘ Bạch Liên, ta rồi hành kết thúc liền trở về cưới người hảo không? ’

‘ thật sự? ’ Bạch Liên thân thể đột nhiên dán đi lên, xinh xắn mà nhìn Diệp Tiêu. Đỏ bừng khuôn mặt tản hiện ngượng ngùng. Ôn nhuận môi đỏ khẽ mở, Diệp Tiêu thậm chí có thể ngửi được Bạch Liên trên người mùi hương. Theo bản năng mà Diệp Tiêu đem chính mình đầu chậm rãi thấp hèn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Đỉnh ước Bạch Liên

Diệp Tiêu đầu mỗi thấp hèn một phân, Bạch Liên mặt liền hồng thượng một phân. ‘ Bạch Liên ’ Diệp Tiêu nhẹ giọng ní non một câu, yết hầu chỗ bởi vì nuốt nước miếng một cái mà bắt đầu khởi động lên.

Đương hai lần môi tương tiếp khi, Bạch Liên đầu óc trống rỗng, ngờ ngác mà không biết nên làm gì, Diệp Tiêu tuy là cái tiểu trạch nam, nhưng dựa vào từ các loại tình yêu động tác phiên học được kỹ thuật, đảo cũng hôn Bạch Liên thở hồng hộc. Chậm rãi Diệp Tiêu tay phải theo Bạch Liên mạn diệu đáng người mà thượng. Bạch Liên khô nóng thân hình theo hô hấp dồn dập mà trên dưới nhay động.

‘ ngô ’ Bạch Liên tình khó tự ức, vũ mị mà kêu xuất thân tới, trước ngực cao phong bị Diệp Tiêu tà ác tay phải bắt lấy, điện giật cảm giác xâm nhập toàn thân, cuối cùng nhịn không được kêu ra tiếng tới.

Rời môi, Diệp Tiêu ôn nhu mà nhìn phía Bạch Liên. Bỗng nhiên đem đầu để ở nàng trên vai, miệng dựa vào nàng bên lỗ tai, nhẹ nhàng thổi khẩu khí.

Bạch Liên vốn dĩ liền mẫn cảm, cái này càng là chịu không nổi, cả người run lên lên. ‘ người nói đi ngu ngốc? Trừ bỏ ta ai không không chuẩn cưới người. ’

Diệp Tiêu cũng không biết như thế nào, đối mặt Bạch Liên cư nhiên phát ra như vậy khí phách tuyên ngôn.

Bất quá Bạch Liên vừa lúc ăn này bộ, hưng phấn mà ôm lên Diệp Tiêu eo. Đột nhiên, trước ngực truyền đến cổ dị dạng cảm giác, cúi đầu vừa thấy, nguyên lai là hiện tại Diệp Tiêu làm ác bò lên trên cao phong tay phải. Bạch Liên ngượng ngùng nói ‘ có thể hay không bắt tay trước lấy ra. ’

Diệp Tiêu lúc này mới chú ý tới chính mình hành vi, vội vàng lùi về tay, ngượng ngùng nói: ‘ không chú ý, hắc hắc. ’

.....

Nửa cái buổi sáng đã bị Diệp Tiêu cùng Bạch Liên tại đây ái muội bầu không khí bên trong vượt qua. Chờ đến ra khỏi phòng gian khi, phòng khách thượng nguyên bản vì Diệp Tiêu chuẩn bị cơm sáng đã lạnh. Bất quá còn hảo, Diệp Tiêu vốn dĩ liền không tính toán ăn.

Chờ hẳn nửa ôm Bạch Liên đi hướng đại đường khi, Công Tôn bên trong phủ hạ nhân đều là ngạc nhiên mà nhìn phía hai người, Diệp Tiêu nhưng thật ra đắc ý dương dương, cái thứ nhất bạn gái chính là như vậy mỹ giai nhân, không khỏi hẳn không cao hứng. Mà Bạch Liên liền bất động, trên mặt rặng mây đỏ liền không có cởi ra quá.

Mới cùng Bạch Liên xác định quan hệ, không hảo vắng vẻ giai nhân, bởi vậy Diệp Tiêu sớm định ra kế hoạch: Ở trong thế giới này tìm kiếm nhiệm vụ chủ tuyến cũng hoàn thành nó chỉ có thể trước hoãn vừa chậm. (nhiệm vụ chủ tuyến hệ thống cũng không có công bố, muốn chính hắn rồi hành thế giới kích phát) vì thế cùng Bạch Liên nị oai tại cùng nhau suốt một ngày.

Chạng vạng thời khắc, Diệp Tiêu cùng Bạch Liên ăn cơm xong sau cùng nàng chào hỏi liền trở về phòng. Một quan tới cửa, Diệp Tiêu liền đi đến mép giường, thu thập hành lý. Có lẽ có điểm thực xin lỗi Bạch Liên, nhưng là lúc này không đi sợ về sau sẽ luyến tiếc đi, vì thế hắn chỉ có thể ngoan hạ tâm tới suốt đêm rời đi.

Hành lý không nhiều lắm, chỉ có Bạch Liên vì chính mình vài món quần áo, ngân lượng đến lúc đó không có, bất quá nhưng thật ra có đem sắc bén nhuyễn kiếm, đây là lúc ấy thảo phạt sơn tặc sở cầm kiếm. Hôn mê sau bị mang về tới khi Bạch Liên cũng không có thu hồi đi, cho nên Diệp Tiêu cũng liền vui vẻ tiếp thu, vừa lúc đương chính mình vũ khí.

Hành lý thu thập hảo, Diệp Tiêu bồi thượng bao vài trùm đi tới cửa, lưu luyến nhìn nhìn chính mình nơi phòng ở. Thâm hô một hơi, Diệp Tiêu mở cửa, bước đi đi ra ngoài.

‘ liền như vậy đi rồi sao? ’ lúc này Bạch Liên thanh âm ở sau người truyền tới, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Bạch Liên đôi tay để ở sau lưng, cúi đầu đứng ở cửa.

‘ Bạch Liên, thực xin lỗi ’ Diệp Tiêu phật quá mức, không đành lòng xem Bạch Liên thương tâm biểu tình, chính mình hôm nay cùng nàng xác định quan hệ, buổi tối liền trốn rồi đi, đôi làm là ai đều sẽ không dễ chịu.

‘ Bạch Liên, ta..... ’

‘ ngươi không cần phải nói, ’ Bạch Liên dõng bước tiến lên, ôn nhu sửa sửa Diệp Tiêu cổ áo, ‘ sau khi rời khỏi đây, phải hảo hảo xông ra uy danh, ngươi chính là ta con ngựa trắng tướng quân Công Tôn toàn phu quân ’

Nói, Bạch Liên nắm khởi nắm tay dùng sức vẫy vẫy. Nhìn nàng này phó đáng yêu bộ dáng, Diệp Tiêu bắt được hắn trong tay, ‘ Bạch Liên, cảm ơn ngươi. ’

‘ không, không cần ’ Bạch Liên tựa hồ có chút khẩn trương, cuống quýt tránh thoát Diệp Tiêu trói buộc, sau đó xoay người, cho Diệp Tiêu một cái bóng dáng.

Cô nàng này, còn thẹn thùng. Diệp Tiêu từ phía sau ôm nàng, ‘ ta đi rồi, sẽ tưởng ngươi. ’

Trầm mặc một lát, Diệp Tiêu đột nhiên nhớ tới một sự kiện, đó chính là luyện cơ vô song trung căn bản không có thời gian nhắc nhở, xem manga anime khi cũng không biết Ái Toa các nàng khi nào tới rồi một chỗ, khi nào tới rồi một cái khác địa phương. Niệm cập tại đây, Diệp Tiêu lập tức mở miệng hỏi: ‘ Bạch Liên, ngươi biết Viên Thiệu gần nhất có cái gì đặc biệt hành động sao? ’ hiện tại ly Viên Thiệu chuyện này gần nhất, hỏi cái này sự kiện phát triển hẳn là có thể đến ra đại khái thời gian.

Quả nhiên, Bạch Liên tuy rằng nghi hoặc ái lang hỏi cái gì hỏi Viên Thiệu, nhưng vẫn là trả lời hắn: ‘ Viên Thiệu gần nhất nghe nói ở trừ bị tổ chức cái gì luận võ đại hội, hình như là hậu thiên cử hành. Ngươi không phải là thích cái kia ngu ngốc đại ngực nữ đi? ’ Bạch Liên ngữ khí biến đổi, hung tợn mà nói.

‘ suy nghĩ vớ vẩn cái gì đâu? ’ biết Bạch Liên chỉ là khẩn trương chính mình. Vì thế cũng không có phát cái gì hòa, chỉ là nhẹ nhàng gõ hạ cái trán của nàng.

Tuy rằng Diệp Tiêu cũng không có dùng sức, Bạch Liên như cũ làm bộ rất đau bộ dáng, mắt trông mong nhìn phía hắn, tựa hồ ở khát vọng hắn an ủi.

Diệp Tiêu cũng không có lệnh nàng thất vọng, đối với Bạch Liên cái trán lại là xoa lại là hà hơi.

Bất quá hạnh phúc thời gian luôn là quá thực mau, không có đề tài sau, Diệp Tiêu vẫn là đưa ra đi nói. Bạch Liên không có ngăn trở, chỉ là cầm lấy hắn tay, hôn nữa ở trên tay nhẹ nhàng buông một cái bàn tay đại túi. Sau đó chạy về chính mình phòng. Chỉ còn lại có Diệp Tiêu một người cuối cùng chậm rãi lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Trần Cung xuất hiện

Vừa ra phủ đệ, Diệp Tiêu mới mở ra trong tay túi. Trắng bóng bạc ở trong tối đậm sắc trời hạ rất là đoạt mắt. Công Tôn toàn chỉ là biên cảnh nghèo lĩnh chủ, trong nhà tiền cũng không nhiều, bằng không ở phía sau tới cũng không cần cùng Viên Thiệu vay tiền mượn lương. Hiện tại vì chính mình lại.....
Này phân ân tình không có gì báo đáp, Bạch Liên ngươi chờ ta.

Trác quận ly Viên Thiệu nơi đó dùng hai chân không thôi mà lên đường nói, phòng chừng đến đi lên cái cả ngày, chính mình thật đi đến nói phòng chừng đến lúc đó kia luận vô đại hội đều phải kết thúc. Nghĩ vậy, Diệp Tiêu ở trong trấn mua một con ngựa cùng một bộ bản đồ cùng với một chút thủy cùng lương khô, sau đó liền lên đường. Bất quá chờ trời hoàn toàn tối lúc sau hắn liền rối rắm.

Nima, vì mao ta là bệnh quáng gà a.

Chỉ là lúc này đã rời đi trác quận một khoảng cách, hơn nữa lại là rừng cây, không nói trở về chính mình còn sờ không sờ được đến lộ, liền tính đi trở về còn không bị Bạch Liên cười đã chết. Đến nỗi hệ thống? Hiện thực bản Chu Bái Bì một cái, hiện tại tình lực trên quý, vẫn là không cần loạn hoa hảo.

Nghĩ tới nghĩ lui, Diệp Tiêu cũng không có nghĩ ra cái hảo phương pháp, chỉ có thể ăn ngủ ngoài trời YeWai.

Nhảy xuống ngựa đem dây cương hệ ở trên cây, Diệp Tiêu tùy chỗ nhặt mấy cái que diêm dăng lên một đồng hỏa. Sau đó ngồi ở đồng lửa bên. Nhìn thiêu đốt hỏa, tâm tư lại bay tới địa phương khác. Cũng không biết Ái Toa các nàng thế nào? Vì cái gì phải rời khỏi chính mình? Trừ bỏ trong động cùng hai người đánh nhau một lần còn có cái gì mạo phạm sao? Lanh Canh lại vì cái gì muốn cùng các nàng đi? Không để ý tới ta cái này ca ca sao?

Nhiều như vậy vấn đề đem Diệp Tiêu đầu óc nháo đủ loạn, đôi tay hung hăng gỡ gỡ tóc. Sau lại dứt khoát một chút ngã xuống nằm trên mặt đất.

‘ cô ~~~ ’ lúc này Diệp Tiêu bụng kêu lên. Đáng chết, hôm nay cùng Bạch Liên hải cả ngày, liền cơm chiều cũng chưa ăn. Hiện tại.

Thở dài, Diệp Tiêu không thể không đứng dậy đi đến buộc ngựa chỗ gỡ xuống bao vây từ bên trong lấy ra một miếng thịt. Sau đó sao khời một cây mộc chi, đem nhánh cây Cha nhập thịt khối trung. Ở đồng lửa thượng nướng lên.

Chỉ chốc lát, mùi thịt vị ở không trung phiêu dăng lên, bất quá hắn cũng biết còn không có nướng hảo, hiện tại nghe lên tuy rằng ting hương nhưng là ăn lên lại rất ngán. Cho nên cố nén đoạt được thịt xúc động, đem trong tay thịt nướng cắm ở đồng lửa bên cạnh tiếp tục nướng. Diệp Tiêu vẫn là trước từ túi tiền phiên lên, muốn uống nước lại nói.

Bất quá Diệp Tiêu vừa mới ở túi trung tìm được túi nước, phía trước đột nhiên truyền đến từng trận ‘ rào rạt ’ thanh. Diệp Tiêu tâm tư vừa động, chẳng lẽ có tật? Vẫn là dã thú?

Bởi vì bao vây vừa lúc chắn chính mình trước mặt, thấy không rõ phía trước rốt cuộc là thứ gì, Diệp Tiêu lược hiện khăn trương. Thế giới này cũng là có quỷ quái, vạn nhất đụng tới chính là cái gì trong rừng ác quỷ linh tinh, nhưng đủ chính mình uống một hồ. Bản năng, Diệp Tiêu nhắm mắt buông bao, một cái thà người hướng đồng lửa đối diện đánh tới.

Tay phải bắt được ‘ không biết vật thể ’ tay.

Àn? Tay? Là cá nhân.

‘ a, âm âm đau quá. ’ bị bắt lấy khuỷu tay người đau hô một tiếng, trong mắt che kín nước mắt.

Diệp Tiêu thấy tình thế sừng sốt, trên tay tự nhiên buông lỏng. Tự xưng âm âm người lập tức che thượng chính mình bị trảo đau khuỷu tay.

Mà lúc này Diệp Tiêu cũng mượn cơ hội đánh giá một phen trước mắt người. Xanh lá mị sắc tóc ngắn, tro bụi phác phác một khuôn mặt, trên người quần áo cũng là dơ hề hề thậm chí còn che kín pudding. Ở nàng bên phải tay nhỏ thượng còn nắm Diệp Tiêu mới vừa nướng thịt khối.

Này phó giả dạng? Hơn nữa nàng tự xưng âm âm. Kia chẳng phải là..... Trần Cung. Cái kia ở đệ tam bộ khi đi theo Lữ Bố bên người đáng thương tiểu quân sư.

‘ tiểu muội muội, người như thế nào xuất hiện ở chỗ này a! ’ Diệp Tiêu áp xuống chính mình kích động tâm tình, ôn nhu nói. Mặc dù có chút kỳ quái Trần Cung vì cái gì xuất hiện ở chỗ này, nhưng là trước trấn an Trần Cung có chút sợ hãi tâm linh mới đứng.

‘ ngơ..... ’ âm âm, lại lại một lui, che kín nước mắt trong ánh mắt để lộ ra sợ hãi ý tứ, hiển nhiên đối Diệp Tiêu vừa mới phi thân làm đau nàng rất là nghĩ mà sợ.

Diệp Tiêu giật nhẹ khóe miệng, không cảm có điểm bất đắc dĩ, chính mình có như vậy đáng sợ sao? Bất quá bất đắc dĩ quy vô nại, an ủi vẫn là muốn tiếp tục, nhìn nàng còn cầm thịt khối tay phải, Diệp Tiêu đột nhiên nhớ tới nàng nguyên tác trung sở chịu cực khổ nhặt từ, nội tâm không khỏi đau xót, có loại muốn ôm đối diện loli xúc động, bất quá vẫn là nhìn xuống ‘ âm âm, người đói bụng đi, chạy nhanh ăn. Nơi này còn có thủy. ’

Nói, Diệp Tiêu cầm trong tay túi nước cũng đặt ở nữ hài bên người.

Âm âm tò mò nhìn Diệp Tiêu, phác ngơ ngác mắt to siếp là đáng yêu. Một đôi tay nhỏ nhẹ nhàng mà cầm lấy trên mặt đất túi nước, bất quá đôi mắt nhưng vẫn ở nhìn lên Diệp Tiêu, hình như là sợ Diệp Tiêu đánh lên giống nhau.

Theo âm âm bụng càng ngày càng đói, nàng cũng quản không được như vậy nhiều, một ngụm cắn hạ thịt nướng thượng một khối, sau đó bốn phía ăn lên. Không biết là cái gì nguyên nhân, âm âm động tác đột nhiên ngừng lại, Diệp Tiêu cho rằng nàng là ăn chóng, vội vàng nói ‘ chóng liền uống nước. ’ bất quá âm âm cũng không có bởi vậy mà uống nước. Ngược lại đem tay thả xuống dưới.

Diệp Tiêu cũng không để ý, bởi vì đang xem âm âm ăn khi, hắn bụng càng thêm đói bụng, bất đắc dĩ trước tiên ở túi trung tìm kiếm một khối bánh. Còn chưa tới cập ăn, âm âm thanh âm truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Hữu thanh âm

‘ âm âm có phải hay không bị người đáng thương ’

Diệp Tiêu nghe vậy sững sốt, buông bánh, bình tĩnh nhìn mặt âm âm, nhớ tới nguyên tác trung nàng chính là thập phần không ủng hộ chính mình bị đáng thương. Nếu chính mình nói là đáng thương nàng lời nói, chỉ sợ nàng sẽ lập tức rời đi đi.

‘ đương nhiên. ’ nói tới đây, Diệp Tiêu rõ ràng nhìn đến âm âm tay nhỏ hung hăng nắm chặt, ở cùi lửu chiếu xuống có chút trắng bệch. ‘ đương nhiên không phải. ’

Sợ thương đến âm âm tâm, Diệp Tiêu tiếp tục ôn nhu nói: ‘ ta hiện tại một người ở lữ hành, trên đường có điểm nhàm chán, không biết âm âm có chịu hay không cùng ta ở bên nhau. ’ nói ra này đoạn lời nói, Diệp Tiêu cũng là trải qua suy nghĩ cẩn thận, ở luyện cơ trung chính mình chung quy vẫn là cái ngoại lai người, rất nhiều chuyện không có người giáo chính mình nói vẫn là thực dễ dàng làm không được, hơn nữa âm âm vốn dĩ chính là cái quân sư, ở chính mình bên người bày mưu tính kế cũng không tồi, hơn nữa Ái Toa các nàng lại không ở nơi này, một người khó tránh khỏi có điểm nhàm chán. Bởi vậy Diệp Tiêu vẫn là quyết định thử xem có thể hay không lưu lại âm âm.

‘ thật sự? ’ âm âm bỗng nhiên ngừng đầu, không dám tin tưởng mà nhìn về phía Diệp Tiêu, từ bị đuổi ra tới sau liền vẫn luôn là bị phi nhử tồn tại, không ai chịu cho nàng công tác, không ai chịu thu lưu nàng, ở vùng hoang vu đã ngoại qua đêm là đã tập mãi thành thói quen, hiện tại đột nhiên bị người mời, chủ động muốn cùng nàng ở bên nhau, âm âm nước mắt giống như điều đứt dây, xoát xoát đi xuống ướt.

‘ âm âm làm sao vậy? Có phải hay không không muốn? ’ vừa thấy đến âm âm rót nước mắt, Diệp Tiêu nháy mắt luống cuống, vội dùng chính mình ống tay áo cho nàng sát nước mắt.

‘ không phải, âm âm chỉ là rất cao hứng. ’ âm âm trừu trừu cái mũi, đột nhiên nhào vào Diệp Tiêu trong lòng ngực, đầu nhỏ cao hứng thẳng cọt.

Nhìn trong lòng ngực âm âm này phỏ làm nũng dường như bộ dáng, Diệp Tiêu không khỏi nhớ tới Lan Canh, ở ngày đó buổi tối, Lan Canh cũng là như vậy cọt.

Lắc lắc đầu, đem suy nghĩ chạy đi ra ngoài, Diệp Tiêu tay giống đối Lan Canh giống nhau vây quanh ở âm âm. Cũng không màng âm âm trên người dơ dơ tro bụi. Ngược lại ôn nhu xoa xoa âm âm đầu tóc. Diệp Tiêu đột nhiên phát hiện, chính mình thích sờ tiểu loli đầu tóc, ta sẽ không thật là cái loli không đi? Trong lúc vô ý phát hiện âm âm hơi thở đã xu với bằng phẳng, nhìn đáng về đã ngủ rồi, cho nên cũng không gọi tỉnh nàng.

‘ cái gì a? ’ ôn tồn một lát, Diệp Tiêu đột nhiên phát hiện chính mình com chiều vẫn là không có ăn thành, tay phải thượng bánh sớm đã bôi vì ôm âm âm mà rơi xuống đất. Nhìn đến như vậy, Diệp Tiêu lại có thể nói chút cái gì đâu? Ai thán một hồi, ôm âm âm cũng ngủ.

Ngày hôm sau, Diệp Tiêu cùng âm âm cộng thừa một con hướng tới Ký Châu đi tới. Trên lưng ngựa Diệp Tiêu đảo cũng hỏi qua âm âm nguyên tác trung cái kia cùng nàng sống nương tựa lẫn nhau câu, bất quá âm âm lại một bộ hoàn toàn không biết bộ dáng, làm Diệp Tiêu rất là hoài nghi cái kia câu có thể hay không bởi vì chính mình đã đến, phát sinh con bướm hiệu ứng bị người cấp hãm.

Bất quá âm âm tri thức đến là thực phong phú, hỏi nàng có hay không thượng quá tiết học, nàng liền nói đi cho người ta thủ công khi nghe qua người khác đi học. Cái này làm cho Diệp Tiêu không khỏi hồ to thiên tài, không đi học liền như vậy thông minh, thượng học còn không nghịch thiên.

Đến nỗi võ thuật? Người cho rằng nàng có cơ hội học sao? Bất quá Diệp Tiêu đến lúc đó ngẫu nhiên phát hiện chính mình trong cơ thể nội lực hùng hồn rất nhiều, hỏi hệ thống chính mình cái gì cấp bậc, đến ra tới đáp án là chính mình đã đạt tới nhị giai lúc đầu. Cái này làm cho Diệp Tiêu cao hứng cả buổi, bất quá hệ thống lúc này lại công bố nhiệm vụ chủ tuyến, nháy mắt làm Diệp Tiêu hưng phấn chỉ tinh hàng tới rồi đấy cốc, làm âm âm không khỏi lo lắng dị thường, vội vàng hỏi Diệp Tiêu có phải hay không có cái gì không khỏe.

Nhiệm vụ chủ tuyến: Tru sát vị diện tối cao tồn tại ‘ lục giai thần long ’.

Trúng đau nhiệm vụ làm cho trúng đau ta.

Ở Diệp Tiêu hai người mã bắt đình đề lên đường hạ, cuối cùng ở hoàng hôn khi tới Ký Châu cửa thành, bất quá nửa đường thượng cũng không có nhìn đến Ái Toa các nàng, xem ra các nàng hẳn là đã vào thành. Ký Châu lớn như vậy, muốn tìm cá nhân nói, chính là tương đương khó, dù sao ngày mai cũng là Viên Thiệu luận võ đại hội, cùng với mù quáng tìm phải, còn không bằng chờ ngày mai đi sân thi đấu trực tiếp thấy Lan Canh.

Vì thế Diệp Tiêu liền mang theo âm âm đi ‘ khai phòng ’.

‘ lão bản, khai hai gian phòng ’ Diệp Tiêu từ bao vây trung móc ra một thỏi bạc đặt ở quầy thượng.

‘ Thanh Vũ đại nhân ’ âm âm lôi kéo Diệp Tiêu tay áo, thấp giọng nói: ‘ âm âm không cần đơn độc một cái phòng. Âm âm phải cho đại nhân tỉnh điểm tiền. ’

Diệp Tiêu nháy mắt mở to hai mắt nhìn, âm âm muốn cùng chính mình một cái phòng? Đây lý do nhưng thật ra sẽ tìm, đánh cắp chính mình tiền tiền cờ hiệu cùng chính mình ngủ một khối. Xem ra cũng là một người cô độc quán, khó được có chính mình như vậy cái dựa vào, không muốn cùng chính mình tách ra đi.

Ài! Chính mình lại có thể nói cái gì đâu? Âm âm đã đem nói như vậy rõ ràng, lại không đồng ý, sợ là cô nàng này sẽ thương tâm. Thương tâm đến không có gì, vạn nhất cho rằng chính mình chán ghét nàng liền không hảo. ‘ lão bản, người vẫn là khai một gian phòng đi. ’

‘ hành. Ta hiểu. ’ lão bản cho Diệp Tiêu một cái (ta hiểu) ánh mắt, khoe miệng toát ra một cái đáng khinh mỉm cười.

Uy, người rót cuộc biết cái gì a? Ta không phải loli khổng a, ít nhất làm âm âm từ tiểu loli trưởng thành đại loli rồi nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Gặp lại

Nếu đã tới rồi Ký Châu, như vậy tổng không thể còn làm âm âm ăn mặc này thân rách tung toé quần áo. Vừa mới ở khách sạn trung phóng hào tự mình hành lý, Diệp Tiêu liền lôi kéo âm âm ở trên đường cái khắp nơi dạo, muốn tìm cái hảo điểm mặt tiền cửa hàng cấp âm âm mua thân quần áo. Tuy rằng Diệp Tiêu ước nguyện ban đầu là tốt, bất quá âm âm nhưng không như vậy cho rằng. Người nghèo gia hải tử sớm đương gia, âm âm đối với nam nữ việc hiểu biết có thể nói là so Ái Toa còn muốn phong phú. Ở bị Diệp Tiêu tay trào lao khi, âm âm trên mặt phi hồng chi sắc liền không có cội. Đi thể, bất quá nàng đảo cũng không có cảm thấy có cái gì không ổn, nàng này mệnh có thể nói là Diệp Tiêu cứu. Như vậy vì chính mình ân nhân trả giá hết thấy đều là đáng giá.

‘ Thanh Vũ đại nhân, âm âm không cần đại nhân đối ta tốt như vậy. ’ âm âm ni lẩm bẩm nói. Nhìn đến Diệp Tiêu vì chính mình bận trước bận sau, cho tới nay súc tích tình cảm nháy mắt bộc phát ra tới, nước mắt chảy đầy chính trương khuôn mặt nhỏ.

‘ âm âm, chúng ta đi vào giúp người thử xem quần áo ’ rốt cuộc tìm được một nhà mặt tiền cửa hàng Diệp Tiêu vội vàng kéo âm âm đi vào. Âm âm cũng nhân cơ hội chạy nhanh đem trên mặt nước mắt lau khô, nàng không nghĩ làm Diệp Tiêu nhìn đến chính mình có như vậy nhút nhát một mặt.

Mới vừa vừa tiến đến, Diệp Tiêu đã bị trước mắt đủ loại quần áo liễu hoa đôi mắt. Nhìn phía sau còn cúi đầu âm âm, không khỏi nhẹ giọng hỏi: “Âm âm thích kia kiện? Ta cho người mua.”

Âm âm lắc lắc đầu, nói: “Âm âm xuyên cái gì đều có thể.”

Diệp Tiêu biết nàng cùng phía trước giống nhau, muốn cho chính mình thiếu vì nàng tiền tiền, nhưng là bất tri bất giác mà âm âm trong lòng nàng vị trí chậm rãi cao hơn Lanh Canh, Lanh Canh dù cho là đáng yêu, nhưng âm âm như vậy không thể nghi ngờ càng thảo người triu mến.

Âm âm là cái hiểu chuyện hải tử, hơn nữa trên người tiền đích xác không nhiều lắm, Diệp Tiêu chỉ là mua mấy gian trung đẳng quần áo liền mang theo âm âm hồi khách sạn tắm gội đổi bộ đồ mới.

Âm âm tắm rửa, chính mình tổng không thể pha đi vào, tuy nói âm âm khả năng cũng không sẽ có ý kiến, nhưng chính mình lương tâm nhưng không qua được.

Chán đến chết hạ, Diệp Tiêu chỉ có thể ở từ lầu phía dưới điểm chút đồ ăn ăn trước, ở trên lưng ngựa xóc nảy cả ngày, liền cơm đều là ở trên lưng ngựa ăn lương khô, đều mau đem ra điều. Đến nổi phòng chỉ có thể trước nhường cho âm âm tắm rửa.

‘ thật là, đều là Lanh Canh ăn vậy, chúng ta lộ phí chỉ có thể đủ khai một gian phòng. ’ thanh âm này. Là Ái Toa. Chính ăn Diệp Tiêu lập tức ngừng đầu, vui sướng mà nhìn về phía ra tiếng chỗ. Quả nhiên, Ái Toa ba người như cũ là kia thân trang điểm, đang từ từ mà đi hướng chính mình vị trí. Nhìn đáng vẻ đã cùng lão bản khai quá một gian phòng, một người tiểu nhị đi ở phía trước, hẳn là mang mấy người trở về phòng.

Diệp Tiêu tâm trải qua một trận hết đợt này đến đợt khác lúc sau, rốt cuộc lại về tới bình tĩnh, nhẹ nhàng cười cười, tính, ta cũng không chủ động đi nhận,

nếu các nàng chú ý tới chính mình nói như vậy liền đi lên hỏi một chút rồi đi nguyên nhân, nhưng nếu không có chú ý nói, vậy chờ ngày mai võ đấu đại hội khi rồi nói sau!

Ba người đi qua một trường trường cái bàn, ly Diệp Tiêu cũng càng ngày càng gần.

Rốt cuộc, các nàng từ bên người đi qua, cũng không có chú ý tới Diệp Tiêu.

Làm như nhẹ nhàng lại làm như u buồn mà thở dài, Diệp Tiêu cảm bầu rượu lên liền hướng trong miệng rót đi. Chậm rãi đi xa ba người nói chuyện thanh càng ngày càng nhỏ.

‘ Thanh Vũ đại nhân ’

‘ ần? Âm âm ’ Diệp Tiêu vẫy tay một cái, nguyên lai là âm âm đã tắm rửa xong, trên người chính ăn mặc tân mua màu trắng quần áo, shi lộc lộc đầu tóc tùy ý mà khoác. Khuôn mặt nhỏ bởi vì khi tắm nhiệt khí mà có vẻ đỏ bừng. Xứng với tính xảo khuôn mặt nhỏ, giống như là đồng thoại đi ra công chúa. Âm âm nghe lời từ thang lầu khẩu đã đi tới.

“Thanh Vũ?” “Đại nhân?” Lúc này, đã lên lầu ba người bị âm âm nói cả kinh. Sáu con mắt lập tức nhìn thẳng âm âm, theo nàng hành tẩu lộ tuyến, chậm rãi đem ánh mắt đầu hướng về phía Diệp Tiêu.

Nhìn đi xa Ái Toa đám người hiện tại lại xoay người, Diệp Tiêu không khỏi cười khổ lên, không nghĩ tới vẫn là không có tránh thoát đi. Nếu đã bị thấy, hẳn cũng không hảo cứ như vậy làm ngơ.

“Đã lâu không thấy, Ái Toa, tỉnh, còn có Lanh Canh”

“Thật là người” “Thanh Vũ” “Âu ni tương” ba người phản ứng các không giống nhau, bất quá trong tưởng tượng mặt lạnh sắc lại không có xuất hiện. Chẳng lẽ không phải ta làm cái gì mạo phạm sự? Kia vì cái gì đi không từ giả?

Liền ở Diệp Tiêu không biết nên làm cái gì bây giờ khi. Lanh Canh một cái nhảy lên từ trên lầu nhảy xuống tới. Nương roi xuống xung lượng, Lanh Canh thuận thế nhào vào Diệp Tiêu trong lòng ngực. “Âu ni tương, Lanh Canh rất nhớ người.”

“Lanh Canh, ca ca cũng tương người.” Tuy rằng mới rời đi hai ngày, nhưng là Lanh Canh mới là chính mình thế giới này duy nhất ‘ thân nhân ’. Ôm nàng, Diệp Tiêu dang ra một bàn tay hung hăng xoa xoa Lanh Canh đầu tóc.

Lanh Canh cũng không thêm để ý, ngược lại híp lại con mắt, hưởng thụ này khác thường yêu thương. Mà lúc này, đến gần âm âm đối Lanh Canh ánh mắt đã có điểm không tốt, bất quá Diệp Tiêu tại đây, nàng cũng không hảo âm ỉ lên, chỉ là dùng đồ kỵ thêm hâm mộ ánh mắt nhìn nàng.

“Thanh Vũ người như thế nào mới đến?”.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tỉnh, người quá tội ác

“Thanh Vũ người như thế nào mới đến a!” Ái Toa bất mãn oán giận một câu. Bất quá bước chân nhưng không chậm, cùng tỉnh nhanh chóng xuống lầu đi hướng hấn.

Bất quá lúc này Diệp Tiêu có điểm mơ hồ. Không phải các người đi không từ giả sao? Còn không biết xấu hổ tới oán giận ta.

Tướng không rõ ràng lắm Diệp Tiêu chỉ phải hỏi nàng, “Ái Toa, rốt cuộc sao lại thế này, không phải các người không từ mà biệt sao?”

“Cái gì?” Ái Toa kinh hô một tiếng, cái miệng nhỏ trương tròn tròn, “Chúng ta không phải nói cho Công Tôn toàn đại nhân làm nàng nói cho người bởi vì không biết người chừng nào thì tỉnh lại, cho nên chúng ta trước xuất phát sao?”

“Không có a! Bạch liên chưa nói a.” Diệp Tiêu trừng lớn hai mắt nhìn về phía Ái Toa, hẳn như thế nào cũng không dám tin tưởng bạch liên sẽ dấu điểm hấn chuyện này.

“Ta làm tỉnh nói cho Công Tôn toàn a! Từ từ, người kêu Công Tôn toàn bạch liên? Người chừng nào thì biết nàng tên thật.” Nói, Ái Toa ngừ khi không tốt lên, trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Dao cũng hướng về phía trước đề ra đề, rất có người không giải thích rõ ràng ta liền một đao chém bộ dáng

của người.

“Cái gì cùng cái gì a! Chúng ta hiện tại nói chính là tên thật không tên thật sự sao?” Diệp Tiêu không cảm có chút vô ngữ, hiện tại nên bắt mắt chính là ta đi, hại ta lo lắng hai ngày, cho rằng chính mình làm cái gì giống câu huyết phàm truyền hình giảng như vậy thực xin lỗi nữ chủ sự.

Diệp Tiêu không khỏi có chút bức mình, theo bản năng mà quát hạ đối diện mấy người. Đột nhiên phát hiện tình chính về mặt hưng phấn nhìn này phó “Trò khôi hài”. Nhớ tới tình phức tạp, Diệp Tiêu tâm tư vừa động, lớn tiếng mở miệng nói: “Tình, có phải hay không người khiến cho quý?” Tuy là nghi vấn nói, nhưng là Diệp Tiêu ngữ khí lại thập phần khẳng định, bạch liên ở cùng chính mình ở chung một ngày sau tuy rằng không thể nói hoàn toàn hiểu biết nàng, nhưng là như vậy dấu điểm sự tình nàng là làm không ra. Đến nỗi Lanh Canh? Nàng nếu có thể làm như vậy nói, như vậy thế giới này đã sớm sụp đổ.

Nghe vậy, tình lược hiện hoảng loạn, tròn mắt bốn chuyển, bất quá ngoài miệng như cũ không nhận nợ, “Thanh Vũ, ta có như vậy vô lương sao?”

Người không phải không có lương ai vô lương, sau lại còn đem đáng yêu tiểu chu còn chính nhiều cái vô lương thuộc tính. “Tình, người cũng đừng trang. Người lừa quá ngốc Ái Toa, nhưng người lừa bất quá ta.”

“Uy, chết Thanh Vũ, ta như thế nào choáng váng?” Ái Toa vừa nghe Thanh Vũ lại xả đến nàng, lập tức không làm, Thanh Long Yển Nguyệt Đào đột nhiên oanh trên mặt đất, lộ ra mấy cái cái khe.

Nhìn mau bạo tẩu Ái Toa. Diệp Tiêu hoang mang rối loạn đứng lên, lập tức lui về phía sau một bước. Lúc sau Lanh Canh thân ảnh cũng xuất hiện ở Diệp Tiêu bên cạnh, bởi vì vừa mới Diệp Tiêu động tác quá lớn, làm cho Lanh Canh từ hán trên người ngã xuống dưới. Cho nên lập tức đuổi theo, bất quá đương Ái Toa nhìn đến Lanh Canh thành “Phản đồ”, mà âm âm cũng là đi hướng Diệp Tiêu, trong lòng không khỏi toát ra một cỗ vô danh hỏa. Hừ lạnh một câu, sau đó tự cổ tự trở về phòng.

“Tình, ta nên làm cái gì bây giờ?” Diệp Tiêu cười khổ mà lắc lắc đầu, giả bộ về mặt đau đầu biểu tình nhìn tình. Đến nỗi Lanh Canh cùng âm âm căn bản cảm không thương mệnh. Ngược lại ở cho nhau trừng mắt, nhìn qua cùng có thâm cừu đại hận giống nhau.

Tình buông trường thương đặt mông ngồi xuống, sắc mặt ngưng trọng nhìn cái bàn, mở miệng nói: “Hiện tại.”

“Hiện tại?”

“Ăn mừng làm” bởi vì tình biểu tình, Diệp Tiêu không tự chủ cho rằng nàng có cái gì hảo kiến nghị, bất quá hiện tại hẳn hiện tại chỉ có học máu cảm giác, này hai kiện hoàn toàn không đáp sự, tình tự nhiên nói như thế tự nhiên.

“Tình, ta chính mình đi lên.” Đôi tình đột nhiên một phen xem thường, Diệp Tiêu theo Ái Toa vừa mới đi lộ tuyến đuổi theo. Mà ở lẫn nhau trừng Lanh Canh cùng âm âm đang muốn đuổi theo, lại bị tình hai tay lôi kéo ngăn trở các nàng.

.....

“Ái Toa, ta vào được.” Tiến cửa phòng, liền nhìn đến Ái Toa nằm ở trên giường, ánh mắt mê ly mà nhìn trần nhà, cũng không biết nghĩ đến cái gì.

Nghe thấy Diệp Tiêu thanh âm Ái Toa theo bản năng mà đem đầu xoay lại đây. Bất quá nháy mắt, nàng lại một lần hừ lạnh một tiếng, lại đem đầu xoay trở về.

“Hảo Ái Toa đều đi qua liền không cần tái sinh khí hảo không? Người chính là đại biểu chính nghĩa tóc đen son tặc thảo phạt giả a, hắc hắc, sinh khí gì đó liền miễn đi.”

Diệp Tiêu nói chưa dứt lời, vừa nói này tóc đen son tặc thảo phạt giả nàng liền tới khí, này dọc theo đường đi, đại bộ phận khứ sự tất cả đều là bởi vì người khác nói chính mình không giống.

“Như vậy hảo, chỉ cần người không tức giận, ta đáp ứng người một cái ta cho phép điều kiện hảo không?” Vừa thấy đến Ái Toa sắc mặt ra về lại đen điểm, Diệp Tiêu vội vàng mở miệng nói. Chê cười, còn như vậy tức giận lời nói, về sau không còn pháp điều giải mới hảo. Bất quá nói lời này

Khi hẳn vẫn là để lại một cái tâm nhãn, nếu không Ái Toa làm chính mình trước mặt mọi người nhảy lửa vũ làm sao bây giờ? Tuy rằng này khả năng không lớn.

“Thật sự?” Nghe thấy Diệp Tiêu nói, Ái Toa lập tức ngồi lên, đôi mắt mạo hiểm tình quang nhìn Diệp Tiêu.

“Đương nhiên là thật sự”

Này nữ thật sự sinh quá khí sao? Nhìn Ái Toa dáng vẻ này, Diệp Tiêu không khỏi có điểm hoài nghi này hết thấy đều là tình quý kẻ, rốt cuộc tình phức tạp không phải một chút. Liền lừa dối Lanh Canh không thể kêu mã siêu tên thật, nếu không mã siêu sẽ biến mã loại chuyện này đều làm được ra tới. Nàng còn có cái gì tình kẻ không đến? Chẳng lẽ Không Minh trí tuệ đều bị tình hút đi qua sao?

“Hảo, ở chúng ta vào thành khi nghe nói Viên Thiệu muốn vào ngày mai tổ chức Ký Châu võ đấu đại hội, chỉ cần người vào tay đệ nhất danh, ta liền không tức giận, lấy không đến nói, vậy..... Hừ hừ!”

Xong đời, tình, người quá tội ác, liền Ái Toa đều lấy bệnh thượng người phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Dự thi, nhiệm vụ: Đệ nhất

“Nạp ni? Ký Châu võ đấu đại tái đệ nhất danh?” Diệp Tiêu nhất phiên bạch nhãn. Ái Toa ngơoi nói gờn đi, ta hiện tại là nhị giai lúc đầu, liền tính hơn nữa đạo thuật cùng thị huyết đặc tính. Tính toán đầu ra đây cũng mới nhị giai đỉnh. Trừ phi người hơn nữa lần trước ở trong sơn động lần đó ngoài ý muốn bạo tẩu { lần đầu tiên sao, thêm chút phúc lợi mà thôi. } nếu dùng tới hệ thống tăng mạnh bản ảo ảnh kiếm vũ cũng bất quá có thể kháng quá tam giai lúc đầu.. Nói nữa, khi đó võ đấu đại tái như vậy nhiều người, ảo ảnh kiếm vũ thắng tập công kích phạm vi như vậy đại. Đả đảo quần chúng nói phỏng chừng ta phải ở trong ngục giam quá xong nửa đời sau.

“Người có nghi vấn?” Ái Toa đứng lên, mày đẹp nhũn chặt.

Vô nghĩa, ta nghi vấn lớn đi. Bất quá những lời này cũng không thể nói nữa. “Nghi vấn đương nhiên không có, chỉ là Ái Toa người tham gia sao?” Diệp Tiêu xoa nhẹ hạ cái mũi, có chút ngượng ngùng, rốt cuộc những lời này có loại yếu thế cảm giác.

“Ta đương nhiên muốn tham gia a!” Vừa nghe thấy Diệp Tiêu nói, Ái Toa một bộ đương nhiên đáp.

Diệp Tiêu bỗng nhiên có loại muốn vụng cảm giác, Ái Toa muốn tham gia, như vậy phúc hắc thêm thích xem náo nhiệt tình hân là cũng ít không được. Lanh Canh cùng nữ siêu liền càng không cần phải nói, các nàng vốn dĩ chính là tham gia Ký Châu luận võ. Ai, có cái nào là nhược tay?

Buồn bực dưới, Diệp Tiêu cũng không chào hỏi, trực tiếp rời khỏi phòng. Liền sau lưng Ái Toa cổ nín cười bộ dáng cũng chưa nhìn đến.

“Âm Âm, người biết Ký Châu võ đấu đại hội sao?” Trở về phòng lúc sau, Diệp Tiêu cởi áo khoác, cũng mặc kệ không tắm rửa, lập tức nằm ở trên giường. Mà Âm Âm đã sớm ở Diệp Tiêu rời đi bàn ăn khi liền về tới phòng. Đến nỗi Diệp Tiêu điềm đồ ăn? Ở nàng trong mắt, không có Thanh Vũ đại nhân ở cơm không ăn cũng thế.

“Âm Âm biết, Thanh Vũ đại nhân muốn dự thi sao?” Âm Âm vừa nghe Diệp Tiêu hữu khí vô lực nói, lập tức từ một cái khác trên giường nhảy tới rồi Diệp Tiêu trên giường. Đại đại đôi mắt lập loè sùng bái quang mang, tự mình lâm bảm, “Thanh Vũ đại nhân dự thi nói, kia đệ nhất danh nhất định là đại nhân.”

“Âm Âm, người cũng chưa xem qua ta ra tay đi, như thế nào biết ta nhất định có thể thắng?” Tuy rằng biết Âm Âm đối chính mình có loại sùng bái mù quáng, có chút cùng loại với hòa ảnh trung Kimimaru, nhưng là hân cũng không như thế nào bài xích.

“Thanh Vũ đại nhân là lợi hại nhất!” Có lẽ nha đầu này căn bản chưa thấy qua cái gì cao thủ đi. Nghĩ đến điềm này, Diệp Tiêu cảm thấy đánh thức đánh thức nàng tương đối hảo.

“Thế giới như vậy đại, so với ta lợi hại người chính là một chút đều không ít a.” Nói tới đây, Diệp Tiêu bỗng nhiên nhớ tới ở đệ nhị bộ trung liền xuất hiện thần long, nghe hệ thống giới thiệu kia chính là lục giai tồn tại a! Hiện tại thời gian lại không phải thực sung túc, đến Lưu Bị tìm kiếm kết thúc nói, nhiều nhất không dư thừa hạ 3 tháng. Lúc sau liền sẽ xuất hiện thần long. Hệ thống nếu ban bố nhiệm vụ này, như vậy, thần long nên sẽ không giống nguyên tác trung như vậy, lưu lại một con long trào liền lóe người. Ít nhất sẽ cùng chính mình đánh một trận.

Âm Âm cái hiểu cái không gật gật đầu, bất quá trong mắt quang mang như cũ không có giảm bớt, xem ra những lời này một chút dùng đều không có, chỉ có thể chờ ngày mai làm Âm Âm hảo hảo xem xem Ái Toa đám người vũ lực. Đến nỗi chính mình có thể hay không thắng, vẫn là ngày mai rồi nói sau.

.....

Một đêm không nói chuyện, ngày hôm sau sáng sớm, Diệp Tiêu sớm rời giường. Mới vừa vừa ra khỏi cửa liền nhìn đến Ái Toa xử Thanh Long Yên Nguyệt Dao đứng ở cửa.

“Ái Toa, đại sáng sớm, người tới dọa người a.”

“Tôi hôm qua, người cùng ai ngủ?” Ái Toa thanh âm lãnh đạm vô cùng.

“Âm Âm a. Còn có thể có ai?” Diệp Tiêu có điềm kỳ quái, ngày hôm qua các nàng hẳn là đều đã gặp mặt a, như thế nào còn sẽ hỏi như vậy.

Vừa nghe Diệp Tiêu tựa hồ “Không biết sai ở đâu” ngữ khí, Ái Toa nhin xuống huy đao xúc động, đột nhiên quay người lại mang theo một trận thanh phong. “Như vậy tiểu nhân nữ hài người đều không biết xấu hổ xuống tay. Hôm nay ta sẽ không lưu thủ.”

Ta đi, Ái Toa đây là tướng cái gì a, Âm Âm ở phòng một cái khác trên giường ngủ hảo đi. Diệp Tiêu bỗng nhiên có loại muốn học máu xúc động, chính mình từ nhận thức nàng tới nay, nàng liền chưa cho chính mình sắc mặt tốt xem qua, sở hữu xung đột tất cả đều là hiểu lầm, ta rốt cuộc sai nơi nào?

Diệp Tiêu càng nghĩ càng hóa đại, nhìn đi xa Ái Toa, trong lòng ám hạ cái quyết định. Nam nhân nên chinh phục nữ nhân, nếu người đối ta như vậy nhìn không được, ta liền dùng vũ lực đánh bại người, nguyên bản tính toán tồn điểm tình lực. Bất quá hiện tại xem ra chỉ có thể trước đối dùng một lần tiêu hao vật phẩm đối phó các người.

“Thanh Vũ đại nhân, sớm như vậy đứng ở cửa làm cái gì đâu?” Lúc này, Âm Âm đột nhiên tỉnh lại, thấy chính mình Thanh Vũ đại nhân không ở trên giường, lập tức nhảy xuống giường chạy đến hán bên người.

“Âm Âm không cần lo lắng. Ta đi cho người điểm cơm sáng ăn. Đợi lát nữa chúng ta còn muốn đi báo danh Ký Châu luận võ đại tái, ta thề, lần này đệ nhất danh ta nhất định sẽ lấy được.” Cường xả ra một mặt mỉm cười, Diệp Tiêu xoa xoa Âm Âm xanh lá mạp sắc tóc ngắn.

“Âm Âm vẫn luôn đều tin tưởng Thanh Vũ đại nhân sẽ thắng.” Âm Âm trên mặt trời lên hưởng thụ mỉm cười, híp lại hai mắt để lộ ra thỏa mãn ý tứ. Đôi tay gấu gao bắt lấy hán ống tay áo.

“Ân.” Phát ra một tiếng giọng mũi sau, Diệp Tiêu mang theo Âm Âm xuống lầu ăn cơm đi.

Cơm sáng qua đi, bởi vì Ái Toa quan hệ, Diệp Tiêu cũng không có chờ các nàng, trực tiếp tới rồi luận võ tràng báo danh. Dựa theo hán nói tới nói, Ái Toa nếu đối chính mình không có gì sắc mặt tốt, như vậy ta vì cái gì muốn hiến ân cần. Dù sao nàng đều nói cũng muốn dự thi, gặp được các nàng là chuyện sớm hay muộn.

Bất quá vừa mới trình thân thỉnh giả thân thỉnh đơn sau, hệ thống một câu nhảy mất hạ gục hán

“Điều kiện thỏa mãn, đệ tử nhiệm vụ chi nhánh mở ra: Thu hoạch Ký Châu võ đấu đại hội đệ nhất danh yêu cầu: Cầm sử dụng đạo thuật

Khen thưởng ---1000 tinh lực...A cấp vật phẩm: Năng lượng đường về khí x1

Thứ năm nhiệm vụ chi nhánh: Ái Toa hôn yêu cầu: Tao niên, Ái Toa liên tiếp càn quấy, phần nộ đi, cường hôn đi.

Khen thưởng ---300 tinh lực....B cấp vật phẩm: Bạo tẩu không chế khí x1

Thứ sáu nhiệm vụ chi nhánh: Chinh phục Viên Thiệu yêu cầu: Viên Thiệu chinh phục = Ký Châu thu phục, vì trở thành loạn thế cường đại lĩnh chủ, nỗ lực lên. Khen thưởng --- hoàn toàn không chế Ký Châu.. Tinh lực 1200... Mở ra tín ngưỡng hình thức”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trận chiến mở màn

Thời gian cực nhanh, mọi người báo danh cũng kết thúc. Diệp Tiêu mang theo Âm Âm đứng ở dưới đài, bởi vì là người dự thi nguyên nhân, bọn họ nhưng thật ra đứng ở hàng đầu, xem ra là muốn cho người dự thi lên sân khấu nhanh lên đi.

Bất quá mới vừa vừa đứng định, một đạo mẫn hàm u oán ánh mắt liền đầu hướng về phía hán. Diệp Tiêu không cấm đánh cái rùng mình, theo ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy tình chính đôi tay cầm trong tay trường thương. U oán trong ánh mắt tựa hồ còn bao hàm phần hận. Chẳng những là nàng, liền Ái Toa cũng là như thế, bất quá Lanh Canh nhưng thật ra không thấy bóng dáng.

Ta lại như thế nào trên chộc này hai người? Bị xem cả người không được tự nhiên Diệp Tiêu vội vàng chuyển qua đầu, không hề xem các nàng.

“Đương!” Cùng với một tiếng thật lớn chiêng trống thanh, Ký Châu võ đấu đại hội rốt cuộc kéo ra mở màn. Lúc này, một cái mang theo kỳ quái đôi mắt nữ hài đi lên sân khấu. Tuy rằng nàng vô nghĩa rất nhiều, bất quá. Diệp Tiêu nhưng thật ra thực rồi rầm nàng bắt lấy đôi mắt bộ dáng. Rốt cuộc ở nguyên manga anime trung, chỉ có vài lần là có thể thấy rõ ràng nàng đôi mắt hạ khuôn mặt. Dư lại thời điểm đều là bị kia phó phản quang đôi mắt chặn. Diệp Tiêu còn rõ ràng nhớ rõ nàng tựa hồ là kêu Trần Lâm, tên nhưng thật ra khá tốt nghe.

Lúc sau đó là Viên Thiệu cùng tay nàng hạ nhan lương cùng hễ vắn lên sân khấu. Không thể không nói này ba người thật là cực phẩm, chủ nhân ở trên đài biểu diễn, có thuộc hạ dưới đài liều mạng “Kéo danh khí, cầu võ tay”.

“Cái này Viên Thiệu a!” Diệp Tiêu lắc lắc đầu, có chút cảm khái, ngồi ở trước máy tính xem còn hảo, chỉ là cảm thấy Viên Thiệu chỉ là ngốc ngốc. Hiện tại sống sờ sờ đứng ở chính mình trước mặt, ngược lại cảm thấy nàng có điểm ngu ngốc. “Thẹn với bốn thể tam công chi danh”.

Âm Âm nghe xong Diệp Tiêu cảm khái, cũng không khỏi nhìn về phía ở trên đài biểu hiện chính mình Viên Thiệu. Bất quá nhìn thoáng qua liền không có lại xem một cái xúc động. Ân, ân, vẫn là chính mình Thanh Vũ đại nhân tốt nhất xem.

Liền ở Diệp Tiêu cảm khái là lúc, Trần Lâm đã đánh gãy Viên Thiệu biểu diễn, trực tiếp tuyên bố thi đấu bắt đầu. Đây nhưng khi Viên Thiệu thẳng tron trắng mắt, nàng làm trận thi đấu này mục đích chỉ sợ vì khoe ra chính mình tài phú nhiều qua chiêu mộ danh tướng đi.

“Ký Châu luận võ đại hội trận đầu, Diệp Tiêu đánh với mộc linh” { nguyên tác trung hoà mã siêu đánh cái kia lấy thương (súng) nữ hài, ta cảm thấy nàng vũ lực hẳn là không tồi. Tên bị mù đánh. }

“Cái gì? Ta cứ nhiên là xung phong?” Diệp Tiêu cũng không biết chính mình hiện tại là hẳn là cười vẫn là buồn bực. Vốn đang muốn nhìn một chút người dự thi thực lực, không nghĩ tới trận đầu chính là chính mình. Bất quá còn hảo không phải đụng tới Ái Toa hoặc là tình.

“Thanh Vũ đại nhân.” Âm Âm đột nhiên kéo lại Diệp Tiêu tay áo, khuôn mặt nhỏ tràn ngập hưng phấn, “Muốn cố lên.”

“Ân.” Âm Âm nếu đổi chính mình như vậy có tin tưởng, chính mình cũng không thể làm nàng thất vọng. Ái Toa, người chờ, liền tính ta tiêu hết tinh lực cũng muốn đánh bại người.

Nói xong, Diệp Tiêu thả người nhảy. Bắn vào trong cơ thể nội lực, vững vàng đứng ở trên đài. Chờ đợi chính mình đối thủ lên đài.

Dưới đài người xem một trận kinh ngạc cảm thán, lúc sau mộc linh cũng xử trường thương đi rồi đi lên. Bất quá nàng không dựa theo Diệp Tiêu kia đường hoàng vào bàn, cũng không biết là bởi vì là thực lực không đủ vẫn là tưởng bảo tồn thực lực.

“Trắc quận Diệp Tiêu.” “Mộc linh”

Dựa theo quy định, báo thương danh hào sau, mộc linh hoạt bày ra cầm súng cơ sở tư thế. Vững chắc nhìn về phía Diệp Tiêu, nhìn như bình tĩnh phi phàm. Xem ra nàng cơ sở công vẫn là thực vững chắc. Chỉ cần không phải đụng tới quá cường người hẳn là còn có thể căng quá mấy vòng. Bất quá gặp phải ta, người chỉ có thể nuốt hận.

Diệp Tiêu ánh mắt một lẹ, từ bên hông rút ra nhuyễn kiếm. Thân hình vừa động, tại chỗ lưu lại cái tàn ảnh, trong tay nhuyễn kiếm hàn quang lập loè. Bất quá nhảy mất, thân kiếm đã đến mộc linh trước người.

Mộc linh nghiêng người trên mặt đất lăn một vòng, tránh thoát này nhất chiêu. Bất quá nàng tay trái đã rời đi thương (súng) thân, chỉ còn lại tay phải một mình cầm trường thương cuối cùng chỗ. Ở Diệp Tiêu nghĩ người một khắc, trường thương như bạc xà giống nhau vô động lên. Chỉ thấy ở không trung xẹt qua một đạo S, mũi thương thẳng đề Diệp Tiêu mặt bộ.

Nguy hiểm! Diệp Tiêu mạnh mẽ thay đổi kiếm thế, hung hăng đem kiếm chém vào thương (súng) thân. Khiến trường thương cũng thoát ly nguyên lai quỹ đạo. Hẳn cũng nhân cơ hội này, chạy nhanh triệt phía sau lui. Rồi đi nhất định khoảng cách sau, mới có điểm nghỉ mà sợ nhìn mất lại lần nữa bãi cơ sở cầm súng tư thế mộc linh.

Còn hảo ta trốn đến mau. Diệp Tiêu cảm thán muôn vàn, này mộc linh ở manga anime trung bị mã siêu ba lượng hạ liền đánh bại, vốn tưởng rằng bản lĩnh nhiều nhất ở nhất giai tả hữu. Hiện tại xem ra hẳn là cùng chính mình giống nhau là nhị giai giai đoạn trước. Hơn nữa nàng cơ sở công so với chính mình vững chắc. Vừa mới nếu không phải nàng sức lực không đủ nói, trường thương cũng sẽ không bị nhuyễn kiếm đẩy ra. Đổi thành Lanh Canh lực lượng tới, chết nhất định là chính mình.

Cân nhắc một lát, xem ra chỉ có từ nàng lực lượng phương diện này xuống tay. Đến nỗi dùng thị huyết đặc tính tăng cường thực lực, từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, lúc này mới tính thương là hẳn trận chiến mở màn, hơn nữa đối thủ vẫn là cùng hẳn ngang nhau thực lực. Liền tính dùng thị huyết sau bằng chứng cấp bậc thượng áp chế thắng lấy trận chiến đấu này, kia còn có cái gì trường thành? Cho nên không đến thời điểm máu chó, Diệp Tiêu vẫn là không chuẩn bị phòng thị huyết.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đầu chiến chi thắng T

“Mộc Linh tuyên thủ quả nhiên lợi hại, một cái giao thủ hiệp liền đem thế công hung mãnh Diệp Tiêu tuyên thủ bức trở về.” Trần Lâm Tẫn chính mình

chức, cấp dưới đài người xem giải thích.

“Ồn ào” khó trách các loại đánh võ thư thượng nói cao thủ giống nhau không ở người nhiều địa phương luận võ. Chính là như vậy thanh âm luôn là quấy rầy luận võ. Hừ lạnh một tiếng, Diệp Tiêu đem nội lực rót vào kiếm trung. Nhuyễn kiếm nháy mắt trở nên JianYing vô cùng. Cùng lúc đó, Diệp Tiêu lại lần nữa hướng tới Mộc Linh đột phá mà đi, chỉ thấy hần thân hình cao cao nhảy lên, trong tay nhuyễn kiếm đâm thẳng mà đi.

Mộc Linh trường thương (súng) một hoành, thương (súng) thân chống lại mũi kiếm.

Liên chờ người chiêu này! Diệp Tiêu trong lòng vui vẻ, nhuyễn kiếm tiếp theo lực theo thương (súng) thân từ mặt bên xẹt qua, chuôi kiếm hung hăng đánh ở nàng vết hầu dưới bộ vị. { coi trọng đồ công kích lộ tuyến } đồng thời, Diệp Tiêu trên vai trầm xuống. Nguyên lai là Mộc Linh thương (súng) thân cũng chùy ở đầu vai hần.

Đáng giận! Diệp Tiêu thầm mắng một câu, không ra tay trái bãi thành chương thế, ở chuôi kiếm đánh trúng chỗ bỏ thêm một chương. Mộc Linh ở chiêu thứ nhất liền không có phòng bị chỉ là thân thể bản năng công kích Diệp Tiêu bả vai, hiện tại đệ nhị chiêu bỗng nhiên xuất kích, vồ vào khí khổng phía trên. Mộc Linh khí huyết hoàn bất quá tới, thân thể cũng bị đánh bay đi ra ngoài. Mắt thấy liền phải lạc lên sân khấu ngoại, đột nhiên đem trường thương đâm vào trên mặt đất, mũi thương trên mặt đất xẹt qua một đạo thật dài dấu vết, cuối cùng Mộc Linh ở sân khấu bên cạnh chỗ ngừng lại.

Không hổ là thật sự võ đạo gia, Mộc Linh cơ sở vững chắc không phải một chút hai điểm. Không phải cầu thắng tâm quá cường nói, như vậy nàng chính là chịu đựng không được loại này rót ra sân khấu ngoại thua pháp. Bất quá nhìn xuống trong cơ thể khí huyết quay cuồng mạnh mẽ làm ra cái này hành động, chỉ sợ hiện tại thực lực đã giảm đi rồi.

Diệp Tiêu trong lòng mặc dù có chút cảm khái, nhưng là chiến đấu chính là chiến đấu, trận này quyết đấu hần là nhất định phải thắng lợi. Vận khí với chân bộ, Diệp Tiêu tăng mạnh chính mình di động tốc độ, còn chưa tới Mộc Linh trước mặt, trong tay nhuyễn kiếm đã từ thượng đi xuống một đạo chém thẳng vào. Mà Mộc Linh không hề cùng Diệp Tiêu đánh bừa, thân thể hướng bên trái nhảy dựng, trường thương theo tiếng xé gió dần mà mà đi, thứ hướng Diệp Tiêu chân bộ. Diệp Tiêu trốn tránh không kịp, cuống quýt thay đổi kiếm thế triều Mộc Linh trường thương (súng) chém tới.

Đòn nghiêm trọng dưới, Mộc Linh trường thương (súng) rời tay mà bay. Nàng muốn chạy đi nhặt lên vũ khí tái chiến, Diệp Tiêu kiếm đã đặt tại nàng trên cổ, “Ngưng ngừng, người thua.”

“Diệp Tiêu tuyên thủ cư nhiên ở mấy chiêu trong vòng liền đánh bại Mộc Linh tuyên thủ, chúc mừng hần.” Theo Trần Lâm một tiếng giải thích, dưới đài người xem hoan hô lên, bất quá phần lớn là nữ người xem.

Dời đi nhuyễn kiếm, Diệp Tiêu cũng không xem Mộc Linh cái gì phản ứng, trực tiếp đi xuống đài đi.

“Thanh vũ đại nhân thật là lợi hại, mấy chiêu liền đánh bại địch nhân.” Một hồi tới, Âm Âm vội vàng bắt được Diệp Tiêu tay áo, quá độ cảm khái.

“Lợi hại?” Diệp Tiêu trợn trắng mắt, chính mình còn tính lợi hại? Nếu không phải vừa mới mưu lợi một kích đem Mộc Linh đánh trọng thương, khiến nàng vốn dĩ liền tiểu nhân sức lực càng là nhược. Còn không biết thắng bại về ai đâu. “Âm Âm, người xem ta chân.”

“Ân?” Âm Âm kỳ quái hừ một tiếng, theo bản năng ngấm hướng về phía hần chân bộ, chỉ thấy một đạo dài chừng 2 centimet màu đỏ tươi miệng vết thương bố ở chân lỏa chỗ. “A! Là cái kia Mộc Linh thương sao? Khi nào?”

Trừ bỏ nàng còn có thể có ai? Diệp Tiêu có chút vô ngữ, bất quá trong lòng lại là thực buồn bực, đã trọng thương Mộc Linh cư nhiên còn có thể tại cuối cùng một khắc đem lưỡi lê hướng về phía chính mình chân. Tuy rằng đã dùng kiếm chém bay, nhưng là mũi thương vẫn là xẹt qua một đạo nhọt nhọt miệng vết thương. Thực lực vẫn là không đủ a.

“Ký chủ vượt cấp đánh bại nhị giai trung kỳ đối thủ, khen thưởng tinh lực 500.”

“Nạp nì? Nhị giai trung kỳ, không phải lúc đầu sao?” Diệp Tiêu có điểm tròn tròn mắt, Mộc Linh cư nhiên như vậy cường?

“Hệ thống trả lời yêu cầu tinh lực 10 điểm, hay không tiền trả?”

Thật là cái quỷ hút máu, Diệp Tiêu thầm mắng một câu, bất quá sự tình vẫn là muốn hiểu được. “Là”

“Hệ thống trả lời: 1. Mộc Linh thi đấu phía trước chịu quá lớn hình sơn tắc tập kích, chịu quá thương. 2. Ký chủ nội lực trải qua đạo thuật ‘cường hóa thuật’ ảnh hưởng, hướng tới vô thuộc tính chân khí phương hướng đi tới.”

Chân khí? Diệp Tiêu suy nghĩ một tiểu sẽ, đột nhiên nhớ tới ở bạch liên trong đình lần đầu tiên sử dụng quá cường hóa thuật, khi đó hệ thống giống như cũng đã nhắc nhở quá nội lực đang ở bị ảnh hưởng. Nghĩ đến đây, hần không khỏi có điểm may mắn, còn hảo phía trước dùng lối đi nhỏ thuật, làm nội lực dần dần mà biến thành chân khí. Nếu không liền buồn, trận thi đấu này hệ thống đều nói rõ, không chuẩn dùng đạo thuật.

“Hệ thống, trước đem ta trên chân thương cấp chữa khỏi.” Tuy rằng cũng không phải cái gì trọng thương, nhưng là cũng sẽ ảnh hưởng chính mình tiếp theo bộ chiến đấu, còn muốn đối mặt Ái Toa này đồ tam giai cao thủ, này đồ tiểu thương rất có khả năng liền quyết định chính mình hay không thủ thắng.

“Chữa khỏi yêu cầu tinh lực 50, hay không tiền trả?” “Là”

Chỉ thấy trên chân bỗng nhiên sáng lên một đạo bạch quang, miệng vết thương chậm rãi khép lại biến mất. Bất quá này nhưng làm Diệp Tiêu hoảng sợ, lập tức quay đầu đi xem Âm Âm. Còn hảo, Âm Âm cũng không có cái gì ngạc nhiên phản ứng, xem ra này nói quang cũng chỉ có chính mình mới có thể

nhìn đến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Viên Thiệu như xí không mang theo giấy?

Đấu loại chậm rãi tiến hành, cũng may mặt khác tuyển thủ cũng không phải quá cường, cũng không có đụng tới Ái Toa mấy người. Diệp Tiêu thắng vẫn là tương đối nhẹ nhàng, bất quá chính là điểm này, cho nên bọn họ cống hiến tinh lực đảo không phải rất nhiều, đều là 100 hoặc là 200, tổng tới tính, cũng được đến 700 điểm tinh lực. Mã Siêu lên sân khấu vài lần, bất quá tất cả đều là nháy mắt hạ gục đối thủ.

“Kế tiếp từ Trương Phi tuyển thủ đánh với vừa mới thắng lợi XXX, bởi vì Trương Phi tuyển thủ báo danh so vẫn, bỏ lỡ dự tuyển tái, chỉ có thể cùng XXX quyết định ai đem tiền vào vòng bán kết.”

Trương Phi? Lan Canh? Diệp Tiêu cả kinh, vốn dĩ không ở Ái Toa nơi nào nhìn đến Lan Canh, còn tưởng rằng nàng không dự thi. Xem ra sự thật đều không phải là như thế.

“Lan Canh, vì cái gì người lại ở chỗ này?” Theo thanh âm xem qua đi, chỉ thấy Ái Toa hai mắt mao hiểm lửa giận, cầm Thanh Long Yên Nguyệt Dao, một chân đã sải bước lên đài, tựa hồ là chuẩn bị kéo xuống Lan Canh. Tinh thần vậy tình hình, lập tức kéo lại Ái Toa, “Lan Canh ta không phải làm người ở nhà ngốc sao?”

“Ai hắc hắc, khách điểm quá nhầm chán.” Lan Canh ngượng ngùng mà sờ sờ đầu, tiếp tục nói: “Nói nữa, Âu Ni Tương cũng dự thi, Lan Canh đương nhiên cũng muốn dự thi.”

“Âu Ni Tương?” Ái Toa ni non một câu, đột nhiên quay đầu, hung hăng xéo liếc mắt một cái Diệp Tiêu. Bất quá nàng đảo cũng từ bỏ kéo xuống Lan Canh, chỉ là ôm Thanh Long Yên Nguyệt Dao, nhắm mắt lại. Nhìn như không có việc gì, bất quá còn ở pháp phòng bộ ngực còn tượng trưng cho chủ nhân lửa giận chưa tiêu.

“Lại trách ta?” Diệp Tiêu nháy mắt hết chỗ nói rồi, như thế nào xui xẻo sự tất cả tại ta trên người. Bất quá lúc này cũng không phải là so đo cái này thời điểm, Lan Canh còn ở mặt trên đài. Lan Canh là chính mình muội muội, không cho nàng cổ lên cũng không thể nào nói nổi, “Lan Canh, cố lên.”

“Ân hừ.” Lan Canh cười ứng hạ. Theo đồng la thanh lại một lần vang lên, Lan Canh thu hồi tới tươi cười, đánh đòn phủ đầu. Nắm ở trên tay trọng tám xà mâu trực tiếp đem đối thủ nháy mắt hạ gục.

Dưới đài Diệp Tiêu mồ hôi lạnh ứa ra. Lan Canh có phải hay không càng ngày càng bạo lực? Ta cùng nàng đánh nói, nàng có thể hay không cũng trực tiếp tới cái nháy mắt hạ gục. Đang nghĩ ngợi tới, nhẹ nhàng thắng lợi Lan Canh trực tiếp nháy xuống đài. Bất quá không phải hướng tới Ái Toa đi, mà là nháy tới Diệp Tiêu trong lòng ngực. Đây nhất cử động, lại là làm Ái Toa giận mất bán trắng đến.

Diệp Tiêu còn có thể nói cái gì đó? Lan Canh là chính mình muội muội, nhảy đến nơi này thực bình thường đi. Xoa xoa Lan Canh đầu tóc, Diệp Tiêu mỉm cười nói: “Lan Canh, người như thế nào có thể không thông qua đấu loại, trực tiếp tiến vào cùng tiền vào vòng bán kết người chiến đấu.”

“Ân? Lan Canh vốn dĩ không thể dự thi, bất quá đài đỉnh nữ nhân kia làm ta dự thi.” Lan Canh tay nhỏ chế trụ chính mình cằm, giải đáp nói.

“Nạp ni? Viên Thiệu? Nàng sẽ lòng tốt như vậy?” Nghe được là Viên Thiệu tự mình cho phép, Diệp Tiêu không khỏi tròn tròn mắt. Nàng tốt như vậy nói chuyện?

“Đúng vậy, nữ nhân kia thượng WC không mang theo giấy, là Lan Canh cho nàng. Sau đó khiến cho Lan Canh dự thi.” Lan Canh đương nhiên nói.

Viên Thiệu thượng WC không mang theo giấy... Cái này tin tức đủ kinh bạo.

.....

“Tiến vào vòng bán kết người được chọn đã ra tới, phân biệt là Tây Lương con ngựa hoang Mã Siêu tuyển thủ, nhỏ người khổng lồ Trương Phi tuyển thủ, tóc đen sơn tặc thảo phạt giả Quan Vũ, hoa điệp sứ giả Triệu Vân, bạo lực nhuyển kiếm Diệp Tiêu. Bởi vì nhân số vì 5 người, trải qua rút thăm, sẽ có một người luân không. Hiện tại thỉnh 5 vị lên đài.”

Hoa điệp sứ giả? Tinh người quả nhiên ác thú vị, nếu cho người cái mặt nạ, người hiện tại liền biến thân hoa điệp gương mặt giả đi. Còn có, ta cái kia bạo lực nhuyển kiếm là chuyện như thế nào a. Bạo lực ta thừa nhận, ở cùng người khác đánh với ta là bạo lực điểm. Bất quá, ‘mềm’ cái này tự có thể hay

không xóa. Nima, sẽ hiểu lắm.

“Âm Âm, ta trước lên rồi.” Để lại một câu, Diệp Tiêu trực tiếp đạp bộ lên đài. Vừa đến trên đài, lưỡng đạo u oán ánh mắt lại phóng lại đây. Biết là tình cùng Ái Toa. Diệp Tiêu cũng không dám quay đầu lại đi xem. Từ đài ở giữa cái rương trung rút ra một trương lúc sau lập tức lui lại mấy bước.

Mở ra tờ giấy, bên trên viết “Trận đầu” ba chữ.

“Xem ra chúng ta thật là có duyên đâu, Thanh Vũ.” Đột nhiên, tinh phúc hắc thanh âm từ bên tai vang lên. Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tinh trêu đùa nhìn hân. Cường nuốt nước miếng một cái, Diệp Tiêu có chút tri độn hỏi: “Tinh, nguoi, nguoi, sẽ không, chính là.....”

“Trận đầu nga, Thanh Vũ muốn ôn nhu điểm, đừng giống trong son động như vậy.”

Nima, lời này như thế nào như vậy ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Song Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Max đại xà cạo

“Lưu lại trận đầu đối chiến hai bên, thỉnh còn thừa tuyển thủ đi trước xuống đài chuẩn bị.”

Trần Lâm vừa nói xong lời này, tinh liền đem chính mình nghiền ngẫm ánh mắt thu trở về, ngược lại dùng u oán ánh mắt nhìn về phía chính mình. Dem Diệp Tiêu xem mao mao.

“Đồng!” Thi đấu bắt đầu. Bất quá tình cùng Diệp Tiêu đều không có động thủ.

“Cái nào, tinh, ta hảo tướng không có chọc nguoi.” Diệp Tiêu xoa xoa cái mũi, có chút né tránh tinh ánh mắt.

“Tiền com.”

“A?”

“Nguoi tối hôm qua không phó tiền com, ta ăn mắng làm sau muốn chạy.” Tinh sắc mặt chậm rãi đen lên, hiển nhiên oán niệm không cạn. “Chính là chừng quây kéo lại ta, nguoi biết hân nói cái gì sao?”

“Thỉnh trả tiền?” Diệp Tiêu thử tính hỏi.

“Nguoi biết liền hảo.” Tinh hừ lạnh, một tiếng, nhắc tới trong tay quái dị trường thương, hướng tới Diệp Tiêu tiến công mà đi. Bất quá sớm tại nàng ra tay phía trước Diệp Tiêu liền làm tốt chuẩn bị. Nhuyễn kiếm một chọn, lực đạo to lớn, tinh không thể không thối lui, đổi thành đâm thẳng. Máu đỏ tươi sắc đầu thương mang theo màu bạc quang mang như sóng đào đập ở thân kiếm phía trên, tức khắc đem Diệp Tiêu đánh đến liên tục bại lui.

Diệp Tiêu lại lần nữa giương mắt khi, tinh đã không ở phía trước. Đây là tam giai thực lực sao. Diệp Tiêu có chút run sợ, bỗng nhiên trên đầu tiếng gió gào thét.

Không xong. Diệp Tiêu vội vàng dùng ra con lừa lẫn lộn chiêu thức, tránh thoát này trí mạng một kích. Nếu đổi làm là lanh canh cùng ái toa nói, phỏng chừng sẽ ngạnh hân này một kích đi.

Trón đến mặc dù có điểm chật vật, nhưng vẫn là hữu hiệu. Diệp Tiêu hiện tại không dám thả lỏng tâm tình, lập tức cấp chính mình thêm vào thị huyết đặc tính. Máu đỏ tươi sắc huyết khí từ lòng bàn chân mạo đi lên, vờn quanh ở hân bên cạnh. Này phúc tình cảnh xem Triệu Văn nội tâm run lên, năm trường thương đôi tay nắm thật chặt, xem ra là đối xích đồng sơn lần đó điên cuồng có điểm nghĩ mà sợ.

Đánh đòn phủ đầu! Tinh nếu không chịu trước công kích nói, Diệp Tiêu cũng thừa dịp lúc này, vội vàng thò người ra mà thượng. Tay phải nhuyễn kiếm rút vào nửa chân khí sau, đối với tinh bổ tới.

Tinh cũng không hàm hồ, lăng không nhảy lùi lại. Trường thương lấy quét ngang ngàn quân chi thế quấy rầy Diệp Tiêu thế công. Bị bắt đắc dĩ dưới, chỉ có thể lui về phía sau tạm lánh.

Có lẽ là đối thực lực của chính mình tự tin, cũng có thể có thể là phát hiện Diệp Tiêu cũng không có giống trong son động lần đó giống nhau lợi hại. Tinh

không có thừa thắng xông lên, cho Diệp Tiêu hồi sức thời gian.

“Thường sơn Triệu Tử Long, quả nhiên không phải cái.” Sờ soạng trên đầu cũng không tồn tại mồ hôi, Diệp Tiêu đã quyết định ở đổi, ở ngay lúc này lại không đổi, phỏng chừng liền thật sự phải thua. “Hệ thống, đổi có thuộc tính công kích kỹ năng.”

“Thuộc tính công kích đề cử: Đại xà cạo.. Giới thiệu: Nơi phát ra với quyền hoàng thảo thể kinh, danh ý vì ‘ cạo đại xà ’. Đối phó tà ác lực lượng có đặc thù thêm vào. Đổi tính lực 400.”

Diệp Tiêu vội vàng lựa chọn đổi. Hệ thống bạch quang ở Diệp Tiêu trên người chột lóe, một loại mờ danh sao động ở Diệp Tiêu trong cơ thể sôi trào. { nhớ rõ nói qua, lần đầu tiên đổi sau có đặc thù thêm vào. Thực hoàng thực bạo lực nga }

“Á!” Chịu không nổi loại này sao động Diệp Tiêu, bỗng nhiên giờ lên tay phải, thành trào trạng đặt ở vai trái chỗ. Trên tay nhuyễn kiếm cũng rơi xuống trên mặt đất. Cam màu đỏ ngọn lửa ở lòng bàn tay không ngừng mà phun ra nuốt vào. Thiên địa linh khí không ngừng vờn quanh hân trên tay, như là bị hấp thụ lại đây giống nhau, thậm chí lấy có thể thấy được tốc độ không ngừng chuyển hóa vì cam màu đỏ năng lượng.

Tinh ngưng trọng nhìn về phía Diệp Tiêu, âm kêu một tiếng, tới, lại là cùng lần trước giống nhau tình huống sao? Cùng lúc đó nàng lập tức điều động trong cơ thể năng lượng, bám vào màu đỏ trường thương thượng.

“max đại xà cạo” điên cuồng hét lên một tiếng, Diệp Tiêu tay bỗng nhiên 45 độ hướng hữu phía dưới huy đi. Lòng bàn tay ngọn lửa giống như nổ mạnh giống nhau đột nhiên bành trướng mở ra, toàn bộ sân khấu đều che kín ngọn lửa, hình thành một con rắn đầu bộ đáng

Tinh lập cảm không ổn, thả người thượng nhảy, muốn tránh thoát chiêu này.

Từ không trung quan sát, toàn là biển lửa, căn bản tìm không thấy Diệp Tiêu tung tích. Mà mắt đi chống đỡ tinh cũng bay nhanh rơi xuống. Ở gần 10 centimet chỗ, tinh mây nhàn lại, hồng thương (súng) đột nhiên xuất kích, cùng mặt đất tương tiếp, phát ra “Keng” một tiếng đánh thạch chi âm sau, thân hình lại lần nữa cất cao.

Mất thấy tinh bởi vì tạm thời thoát ly biển lửa một khoảng cách mà lực hiện nhẹ nhàng. Nhưng vào lúc này, biển lửa trung Diệp Tiêu nắm lên trên mặt đất đã bị nung sắp biến thành nước thép nhuyễn kiếm, triều tinh ra sức ném đi. Chỉ thấy chước màu đỏ nhuyễn kiếm ở không trung mang theo một trận sóng nhiệt, thẳng đến tinh thân thể.

Theo bản năng, tinh dùng hồng thương (súng) đẩy ra kiếm. Bất quá ngay trong nháy mắt này, Diệp Tiêu đột nhiên nhắm phía không trung, ở tinh còn chưa tới cập thu hồi thương (súng) khi. Diệp Tiêu đem tay để ở bên hông, hét lớn một tiếng: “Tất sát kĩ · max thiên địa bá hoàng quyền”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Bại Tinh

Cùng với “Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn” khí thế, thiên địa bá hoàng quyền che kín bạch sắc quang mang, mãnh liệt quyền phong, đem trên mặt đất biển lửa lôi kéo lại đây, cùng với “Thiên địa bá hoàng quyền”

Hình thành ngọn lửa long cuốn, đánh về phía Tinh.

Áo nghĩa · Cửu Long truy Tinh! { luyện cơ trò chơi chưa từng chơi, áo nghĩa chính mình tưởng, chó trách }

Rỗng ngậm thanh khô, vang tận mây xanh, không trung bên trong mơ hồ có thể thấy được mấy cái kim Huangse cự long ở quay cuồng. Bỗng nhiên, cự long sao động lên, đồng loạt hướng tới Tinh trường thương phóng đi. Bất quá ngay lập tức, liền phụ thuộc ở Tinh trường thương quanh thân. Mấy trăm mét lớn lên cự long lúc này đã biến thành 3 mẽ tả hữu lớn nhỏ.

Tinh thực lực quả nhiên không giống bình thường, ở như thế thời khắc nguy hiểm. Tiếp theo thi triển áo nghĩa lực lượng cường hóa hạ, ngạnh sinh sinh đem trường thương xoay chuyển lên, cự long điên cuồng xoay quanh ở thương (súng) bên người thượng, mang theo một trận liệt phong, thứ hân mặt bộ sinh đau.

Áo nghĩa sao? Phải thua. Diệp Tiêu không khỏi cảm thán lúc này Tinh cường đại, nhìn như không đứng đắn nàng. Áo nghĩa cư nhiên như thế cường đại. Thiên địa dị tượng, vì cái gì gần tam giai Tinh là có thể hình thành.

Đáng giận! Dù cho là thua, ta cũng muốn thua có thể diện một chút. Diệp Tiêu kiên định chính mình bởi vì áo nghĩa có chút động dung ánh mắt, nắm tay

lại một lần nắm chặt. Thiên địa bá hoàng quyền thượng tác mang bạo trưởng một tiểu tiết. Quanh thân biến lửa dần dần thành hình, hình thành bốn điều chưa xong toàn thành hình hỏa xà. Nhìn kỹ, lại là đại xà cạo thu nhỏ lại bản.

“Thanh Vũ, xem của ngươi.” Tinh lúc này bỗng nhiên nhẹ giọng nỉ non một câu, bất quá chính trực khí thể điên trưởng Diệp Tiêu là không có khả năng chú ý tới.

Diệp Tiêu nghiêng diện mà đến. Sắc mặt nghiêm, trong lòng đột nhiên đổi hệ thống hô: “Hệ thống, giúp ta sử dụng quyền hoàng cao ni tư băng hà.”

“Băng hà { hệ thống sử dụng } dùng một lần giá cả: Tinh lực 50, hay không đổi?”

“Hỏi ít hơn hai câu ngươi sẽ chết a hệ thống. Chạy nhanh đổi.”

“Lựa chọn băng hà sử dụng vị trí.”

“Tinh sau lưng”

Tuy rằng ở trong đầu đối thoại nhìn như hoa rất nhiều thời gian, bất quá ở trong hiện thực thậm chí liền 0.1 giây đều không đến. Mà lúc này, Tinh trước mắt, Diệp Tiêu thân ảnh chỉ là bỗng nhiên biến mất không thấy. Tại đây ngay người công phu, sau lưng tiếng gió bỗng nhiên khản lên.

Còn không kịp quay đầu lại, Diệp Tiêu thiên địa bá hoàng quyền đã công kích đến nàng phía sau lưng. Không có phòng bị nàng chỉ có thể theo quyền kinh tạp hướng mặt đất, mà trên mặt đất hỏa xà đang chờ nàng đã đến.

“Oanh!!!!” Thực rõ ràng, Tinh đã đụng vào trên mặt đất. Ở hỏa xà tàn sát bừa bãi hạ căn bản nhìn không tới thân ảnh của nàng.

Nghe thế thanh oanh kích thanh, Diệp Tiêu cuối cùng thả lỏng hạ tâm tình, lần này tổng bùng nổ, hẳn là có thể đánh bại Tinh đi. Nàng phía sau lưng chính là không có bất luận cái gì phòng bị. Bởi vì Diệp Tiêu không có đối có thể không năng lực chiêu số, hẳn cũng rơi xuống xuống dưới. Bất quá cũng may, hỏa xà cũng không có công kích hẳn, thậm chí ở biến lửa trung, chính mình nửa chân khí đang ở chậm rãi bổ sung.

“Sơ suất quá, Thanh Vũ.” “Cái gì? Tinh, ngươi.....”

Biến lửa trung Tinh thanh âm đột đột nhiên vang lên. Thực sự dọa hấn giật mình, thanh âm tựa hồ có điểm suy yếu, nhưng là hiện tại Diệp Tiêu trong cơ thể nội lực chính là theo vừa mới bạo lực một hồi liên tục kỹ tiêu hao Tinh quang. Chỉ có biến lửa bổ sung như vậy một chút, hiện tại tùy tiện một cái nhất giai người đều có thể dễ dàng đánh bại Diệp Tiêu. Chỉ là Tinh tựa hồ đã không có lại công kích ý niệm.

“Nhớ kỹ, ngươi thiếu ta một đón mắng làm bữa tiệc lớn.” Rồi đi phía trước, Tinh nhanh chóng gần sát, miệng dựa vào Diệp Tiêu lỗ tai nhẹ giọng nói hạ những lời này. Sau đó nhảy ra bên ngoài, té ngã trên mặt đất. Ái Toa vội vàng qua đi nâng dậy nàng.

Diệp Tiêu sùng sốt, không khỏi một trận vô ngữ, cái này Tinh, như thế nào không dứt khoát kêu mắng làm sử giả. Lúc này đã trọng thương, cư nhiên đều còn không quên muốn mắng làm. Hiện tại tuy rằng xem như thắng lợi, Diệp Tiêu như cũ có điểm lo lắng Tinh. Tinh, sau khi kết thúc đi xem nàng thương thế.

“Vòng bán kết trận đầu kết thúc. Hiện tại từ trận thứ hai Trương Phi cùng Mã Siêu tuyển thủ đối chiến, luân không giả vì Quan Vũ.”

Theo Trần Lâm giọng nói rơi xuống, Lan Canh cùng Mã Siêu cũng bước lên luận võ đài. Bất quá hai người lên đài đều thực bình thường, cũng không có cùng Diệp Tiêu giống nhau quá phận khoe ra. Chọc dưới đài Diệp Tiêu cảm thấy xấu hổ.

“Âm Âm, giống như theo ta lên đài nhất kiêu ngạo?”

“Thanh Vũ đại nhân là soái nhất.”

Hảo đi, hỏi Âm Âm còn không bằng không hỏi. Cô nàng này hoàn toàn sùng bái thượng chính mình, tội lỗi tội lỗi.

Lan Canh cùng nàng tính cách giống nhau, tương đối xúc động. Đi lên liền đối với Mã Siêu phát động mãnh công, cường hấn lực lượng hoàn toàn phong tỏa Mã Siêu vuông công kích lộ tuyến. Muốn thủ thắng chỉ có thể thông qua kỹ xảo.

Quả nhiên, Mã Siêu cùng Lan Canh đánh bữa mấy chiêu, biết chính mình lực lượng không phải Lan Canh đối thủ, nhanh chóng quyết định dựa vào linh hoạt thân thủ, từ không trung phiến đến Lan Canh phía sau, trong tay chữ thập thương (súng) hoành vút ra đánh. Mắt thấy liền phải đánh vào Lan Canh bên hông. Lan Canh đột nhiên nghiêng người bay vọt, xà mâu xù trên mặt đất, thuận thế xoay nửa vòng, hai chân hung hăng đá vào Mã Siêu khuỷu tay. Mã Siêu ăn đau, tưởng lại vũ động chữ thập thương (súng) đã có chút mệt mỏi. Lan Canh thừa thắng xông lên, không đợi đứng vững thân mình, trong tay trượng tám xà mâu ở không trung liên chuyển mấy vòng, nặng nề mà đối với Mã Siêu chữ thập thương (súng) chùy đi. Xem ra là tưởng đánh rơi nàng vũ khí.

“Khai cái gì vui đùa. Ta Tây Lương nữ đăng chi nữ như thế nào sẽ bại bởi một cái tiểu nữ hài.” Mã Siêu ôm quát một tiếng, trên người lông lảnh khởi một đạo bạch quang. Nắm chữ thập thương (súng) tay nắm thật chặt, chỉ thấy chữ thập thương (súng) vừa thu lại đuổi ra, đối với Lan Canh điện xạ mà đi.

Ở không trung xẹt qua một cái màu trắng thất liên. Lan Canh không kịp trốn tránh. Chỉ có thể kéo qua xà mâu lợi dụng mũi nhọn bộ phận cùng Mã Siêu đối thứ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Xương 36: Áo nghĩa đoán rằng

Cho nên chỉ có thể mỗi ngày một chương sau khi trở về hồi phục bình thường đôi mới.

“Oanh!” Lanh Canh cùng Mã Siêu giao thủ trong nháy mắt, nhấc lên một cỗ khí lãng. Toàn bộ trên mặt đất gạch vốn dĩ liền bởi vì Diệp Tiêu chiến đấu mà phá hư thất thất bát bát, hiện tại càng là đầy trời bay múa. Dưới đài mọi người căn bản nhìn không thấy chiến đấu rốt cuộc là tình huống như thế nào.

“Lanh Canh!” Diệp Tiêu điên cuồng hét lên một câu, cũng không màng chính mình cùng tinh vừa mới chiến đấu xong còn có chút suy yếu thân thể, thà người nhảy đến trên đài.

“Từ từ, Thanh Vũ” Ái Toa đột nhiên thân thủ bắt được hắn, không cho hắn tiếp tục đi tới, nhìn trạng nếu điên cuồng Diệp Tiêu, Ái Toa cười khổ liên tục, “Thanh Vũ, chính ngươi nhìn xem đài hai sườn.”

“Nạp nì?” Diệp Tiêu sừng sốt, bất quá lập tức hiểu biết nàng ý tứ, cuống quýt đem ánh mắt đầu hướng về phía sân khấu hai sườn. Chỉ thấy Lanh Canh cùng Mã Siêu từng người nung vũ khí chống đỡ thân thể, về mặt mỗi mặt.

“Ngượng ngừng, xúc động.”

Diệp Tiêu đối với Ái Toa ngượng ngừng cười, lui về chính mình bước lên đài chân.

“Thật là, Lanh Canh vũ lực ngươi đều không tin sao?” Ái Toa cư nhiên không có sấn cơ hội này đã kích Diệp Tiêu, chỉ là đáng yêu đô đô miệng.

Ái Toa nghịch thiên. Dựa theo hai ngày này tình huống tới xem, ngữ khí không có phạm hướng liền không tồi. Hiện tại cư nhiên như vậy ôn nhu. Diệp Tiêu không thể tin được nuốt nước miếng một cái, ngây ngốc nhìn Ái Toa.

“Uy, không chuẩn như vậy nhìn ta!” Bị xem mặt đô Ái Toa, bỗng nhiên xoay người sang chỗ khác, hét to một tiếng.

Ta đầu óc hổng rồi, đây mới là Ái Toa, còn tưởng rằng nàng đổi tính. Quả nhiên muốn nàng vẫn luôn đối chính mình ôn nhu điểm so một mình đấu thần đề còn khó. Diệp Tiêu ở trong lòng chửi thầm. Ở nhìn thấy Ái Toa vẫn là đưa lưng về phía chính mình, một không xoay người nhị không rời đi, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút buồn bực.

Cảm giác có chút tê ngắt, Diệp Tiêu lập tức không nói hai lời trực tiếp chạy đến Lanh Canh nơi đó đi nâng nàng, dù sao đều ngã ra bên ngoài, hắn là không tính quấy rầy thi đấu đi. Bất quá

Ái Toa rồi lại là một hồi lửa giận tóc rối. Thẳng đến tinh về mặt ái muội tiến đến nàng bên tai nói nói mấy câu, Ái Toa mới ngượng ngừng rồi đi.

Một màn này, Diệp Tiêu nhưng thật ra không có nhìn đến, bởi vì lúc này, hắn đã ôm Lanh Canh trở lại Âm Âm đi nơi nào rồi. Nếu không chắc chắn hô to gặp quý.

.....

“Lanh Canh có phải hay không thực bốn, liền Mã Siêu đều đánh không thắng.” Lanh Canh nhìn qua thực uể oải, gất gao dựa vào Diệp Tiêu trong lòng ngực, đem lời kéo Diệp Tiêu tay áo Âm Âm xem rất là ăn vị, bất quá biết lúc này không phải oán giận thời điểm, Âm Âm chỉ là dùng u oán ánh mắt nhìn hai người.

“Mã Siêu vốn dĩ liền rất cường, nàng cuối cùng kia chiêu hắn là xem như sơ thăm áo nghĩa” nhớ tới Mã Siêu cuối cùng thời khắc chữ thập thương (súng) thượng sáng lên bạch quang, Diệp Tiêu thần sắc có chút ngưng trọng, hắn ở khi đó cảm giác được cùng tinh không sai biệt lắm hơi thở.

Mã Siêu nếu không phải ở cuối cùng thời điểm tựa hồ không nghĩ thương tổn Lanh Canh mà thu hồi lực đạo, chỉ sợ bay ra bên ngoài chỉ là Lanh Canh, mà không phải thể hoà. Tam giai lúc đầu Mã Siêu bất quá mới sơ thăm áo nghĩa, thậm chí liền một nửa uy lực đều phát huy không ra đều có như vậy uy lực. Nhìn dáng vẻ, Mã Siêu áo nghĩa hẳn là đơn thể công kích. Không giống tinh “Cửu Long truy tinh” là quần thể công kích. Nhưng là chính mình kia chiêu hỗn hợp kỹ lại tính cái gì? Dựa vào hệ thống mới vừa đổi mà có chút mệnh mỏng lực lượng đánh ra max thiên địa bá hoàng quyền hơn nửa max đại xạ cạo có tính không áo nghĩa phạm vi. Thiên địa bá hoàng quyền là ở biên lựa trung lâm thời đổi siêu cường đơn thể công kích, hao suất 450 tinh lực, so đại xạ cạo còn quý.

Hai chiêu hỗn hợp khi biến lửa không phải theo quyền phong hình thành bốn điều hòa xà sao? Có phải hay không cùng tinh Cửu Long truy tinh giống nhau? Hơn nữa chính tông thảo thể máu bốc cháy lên được xưng thái dương chi hỏa bất diệt xích viêm, đó là không có thể khiến cho thiên địa dị tượng, hoàn thành áo nghĩa? Nếu đổi thành thiên chiếu chi hỏa? Tam Muội Chân Hỏa? Hay là là cương thi thi viêm lại sẽ thế nào? Pháp tắc là khả năng không lớn, nhưng là tiên thuật trừ tính chung có tính không?

Đầu óc càng nghĩ càng loạn, Diệp Tiêu hung hăng hất hất đầu, cau mày.

“Âu Ni Tương làm sao vậy?” “Thanh Vũ đại nhân, Âm Âm hảo lo lắng người.”

Hai người thanh âm đột nhiên nhớ tới, đem Diệp Tiêu từ đoán rằng trung kéo lại. Cần thận hồi tưởng nhìn xem, ra vẻ suy đoán có chút quá phận, lại như vậy đây xuống chỉ sợ liền thành thánh đồ có thể bị chính mình xả xuất hiện đi, xem ra gần nhất là tưởng đề thâm thăng thực lực tưởng điên rồi, hơn nữa hiện tại trên người vốn dĩ chính là hệ thống cấp thực lực của chính mình, căn bản không có cơ sở, thiếu chút nữa bị tâm ma xâm lấn. Còn hảo Lanh Canh cùng Âm Âm cho dù đánh thức chính mình, bằng không chỉ sợ sẽ loạn dùng tính lực rơi vào ma chướng.

“Lanh Canh cảm ơn người.” Phá có loại sống sót sau tai nạn cảm giác Diệp Tiêu hung hăng xoa xoa Lanh Canh đầu tóc.

“Thanh Vũ đại nhân” Âm Âm kéo kéo Diệp Tiêu quần áo, sau đó cúi đầu.

Diệp Tiêu sững sờ, ngay sau đó liền phản ứng lại đây, cũng là xoa xoa nàng tóc, “Còn có Âm Âm, cảm ơn người.”

“Ân hử” Âm Âm sáng khoái ngâm một tiếng. Nghe được này một tiếng Diệp Tiêu xấu hổ không thôi, hảo hảo Âm Âm như thế nào đến chính mình nơi này biến thành cùng miêu, chẳng lẽ là chu thái bám vào người? “Thanh Vũ đại nhân nhất ôn nhu.”

.....

“Trải qua thương lượng, Trương Phi tuyển thủ cùng Mã Siêu tuyển thủ ngang tay, Viên Thiệu đại nhân quyết định tự mình triệu kiến, thỉnh nhị vị vào phủ.”

Trần Lâm bỗng nhiên nhảy ra tới, đối với mọi người lớn tiếng tuyên bố nói. Ngón tay còn chỉ hướng Viên Thiệu có thể so với cung điện phủ đệ.

Diệp Tiêu trong lòng ngực Lanh Canh nghi hoặc nhìn hắn.

“Lanh Canh đi thôi.” Luyện cơ trung Viên Thiệu có thể nói là nhất vô mưu. Muốn nói nàng sẽ thương tổn Lanh Canh? Hải tử tắm rửa ngủ đi.

“Uy, cái kia kêu Trương Phi, cùng ta cùng đi đi.” Đột nhiên trần ngập nguyên khí thanh âm vang lên, giương mắt nhìn lên. Nguyên lai là Mã Siêu, ánh mặt trời tươi cười hạ còn lộ ra hai bãi lượng khiết hàm răng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Phao thượng Ái Toa nếu không sài đao một nửa

Mã Siêu nhìn qua cũng không tệ lắm, tuy rằng trên mặt bị tổn thương, quần áo cũng có chút dơ, nhưng tổng thể tới nói tinh thần trạng thái không tồi. Xem nàng đối đãi Lanh Canh thái độ liền có thể thấy được.

“Người là cái kia Diệp Tiêu? Vừa mới xem người cùng Triệu Vân chiến đấu trường hợp, không nghĩ tới người mới nhị giai liền bước đầu lĩnh ngộ áo nghĩa” Mã Siêu ánh mắt ngó qua Diệp Tiêu, không khỏi lộ ra điểm hâm mộ, nàng từ năm trước tiến vào tam giai tới nay vẫn luôn không hiểu áo nghĩa, cũng liền ở cùng Lanh Canh đối chiến khi bốc cháy lên chiến đấu chi hỏa, mới thức tỉnh rồi áo nghĩa. Nhưng là nghĩ đến Diệp Tiêu nhị giai liền lĩnh ngộ, trong lòng không khỏi dâng lên một loại khâm phục.

“Mã Siêu, người nói ta lĩnh ngộ áo nghĩa?” Diệp Tiêu trừng lớn hai mắt có chút không thể tin được, không nghĩ tới lúc trước suy nghĩ vớ vẩn cư nhiên biến thành hiện thực.

Bất quá còn chưa chờ Mã Siêu làm ra trả lời, Viên Thiệu thân vệ đầu thơ đã tới thỉnh Lanh Canh cùng nàng. Ở Viên Thiệu địa bàn không cho mặt mũi ra vẻ không thể nào nói nổi, Diệp Tiêu chỉ có thể cố nén đoạt lấy Mã Siêu hỏi cái mình bạch xúc động làm đầu thơ mang đi các nàng.

Chẳng lẽ chỉ có thể hỏi hệ thống? Hoặc là hỏi Ái Toa? Tinh? Ai ai, phiền toái đã chết, xong việc lại tưởng đi.

“Thi đấu tiếp tục, bởi vì Trương Phi tuyển thủ cùng Mã Siêu tuyển thủ cộng đồng bị thua, hiện tại trận chiến đấu này sẽ là trận chung kết.” Trần Lâm giọng

lên cao trong tay “Không rõ vật thể” một bộ kích động vô cùng bộ đáng.

“Hiện tại cho mời tóc đen sơn tặc thảo phạt giả Quan Vũ cùng bạo lực nhuyển kiếm Diệp Tiêu”

Ta đi, người có thể hay không xóa cái kia “Mềm” tự. Diệp Tiêu đình một bộ bắt đắ dĩ biểu tình chậm rãi đi lên đài, chưa từng có nhiều phong cách. Bắt quá sớm tại lên đài trước khiến cho hệ thống dùng 50 tinh lực hồi phục chính mình nội lực.

“Ký chủ chú ý, có người dẫn đường ký chủ kích phát đem mười nhiệm vụ, cường chế hoàn thành. Nhiệm vụ nội dung: 10 phút thu phục Ái Toa. Nhiệm vụ khen thưởng: Tự nhiên chi lực ‘ hòa ’ chuyển hóa, tinh lực:2000 điểm, thất bại trừng phạt: Sải đao một nửa” (người cho rằng ta sẽ nói cho người là tình dẫn đường sao?)

Người mười a, cái gì kêu sải đao một nửa, kia ngoạn ý người chém một nửa cùng đã không có có khác nhau sao? Diệp Tiêu trong lòng âm thầm chửi thầm. Bất quá thi đấu vẫn là muốn so, hắn chỉ có thể căng da đầu thượng, nhớ tới lại muốn lấy đệ nhất danh, lại muốn phao thượng Ái Toa. Hắn liền rồi rầm vạn phần, Ái Toa đối chính mình nào có cái gì sắc mặt tốt.

“Cái kia Ái Toa, hôm nay thời tiết không tồi.” Mắt thấy Ái Toa cũng đã đứng ở trên đài, Diệp Tiêu mở ra “Đem mười” đại môn. Chỉ là cái này đề tài.

Ái Toa không gì phản ứng, chỉ là nhàn nhạt nhìn Diệp Tiêu. Làm cho người nào đó xấu hổ vạn phần, nhưng thật ra dưới đài tình, làm quái đánh giá hạ thời tiết.

“Hệ thống, có biện pháp nào không thu phục Ái Toa?” Thật sự không có bất luận cái gì biện pháp, Diệp Tiêu chỉ có thể xin giúp đỡ hệ thống, nếu không 10 phút một qua đi, như vậy phải cùng trương làm giống nhau.

“Tùy cơ liên tiếp xin giúp đỡ, yêu cầu tinh lực 500, hay không tiền trả?”

“Ta đi, ngay sau đó a! Người có thể liên đến ai?”

“Sở hữu thể giới thịnh tình thương nhân vật.”

“Thịnh tình thương?” Diệp Tiêu ánh mắt sáng lên, hệ thống lần này hẳn là đáng tin cậy đi. Hơn nữa không có lựa chọn đường sống. “Xác định tiền trả”

“Hệ thống xứng đôi trung, xin đợi đi”

Dựa, phải đợi bao lâu a!

“Uống!!!” Một tiếng hét to bùng tình đắm chìm ở hệ thống trung Diệp Tiêu.

Chỉ thấy một phen đại đao hướng hắn bổ tới, lạnh lẽo quang mang chiếu hắn đôi mắt mị lên. Bất quá thân thủ nhưng không chậm, vội vàng cúi đầu trốn rồi qua đi.

“Ái Toa, người muốn ta mệnh a!” Diệp Tiêu phản nộ nói.

Việc này tới hung hiểm. Nếu chính mình không có đúng lúc né tránh, chỉ sợ thật sẽ bị Ái Toa nhất đao lưỡng đoạn. Diệp Tiêu tràn ngập lửa giận nhìn chăm chăm Ái Toa. Cũng mặc kệ hệ thống xứng đôi, lập tức rút ra bên hông nhuyển kiếm hướng tới Ái Toa phóng đi.

“Cái này ngu ngốc.” Ái Toa than nhẹ một tiếng, trong tay Yển Nguyệt đao đối với nhuyển kiếm hướng về phía trước chọn, tới cái thẳng long thức muốn đánh bay nó. Diệp Tiêu hô khẩu chân động, bất quá vẫn cứ không buông tay, mượn lực nhảy tới bầu trời.

Cơ hội tốt! Diệp Tiêu hô hấp một xúc, thị huyết trạng thái lập tức mở ra. Có lẽ ở người khác trong mắt, không trung Diệp Tiêu đã mất đi cơ hội phản kích. Nhưng là.....

“Áo Ảnh Kiếm Vũ” Diệp Tiêu quát lạnh một tiếng, trong cơ thể nửa chân khí điên cuồng điều động. Thân kiếm phía trên, hồng bạch ánh sáng giao tương lập lòe.

“Là kia chiêu!” Ái Toa nheo mắt. Trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Đao liền phách, trong hư không xuất hiện mấy đạo đao khí hướng về Diệp Tiêu bay đi.

Cùng Áo Ảnh Kiếm Vũ so đao khí? Diệp Tiêu không khỏi cảm thấy buồn cười. Xuống tay nhưng không chậm, kiếm khí loạn xạ, Ái Toa đao khí bất quá nháy mắt đã bị đánh tan.

Lúc này cuối cùng một đạo kiếm khí bá lâm mà xuống. Ái Toa tuy rằng vì tam giai hậu kỳ cao thủ, nhưng là vẫn cứ không dám dễ dàng đối đãi. Muốn dùng ra áo nghĩa phá chiêu, bất quá đã không kịp. Chỉ có thể ngạnh kháng.

Quá ngây thơ rồi Ái Toa! Diệp Tiêu trong mắt hàn quang chợt lóe mà qua. Tay phải run lên, đem kiếm vút lên, mũi kiếm nhắm ngay Ái Toa.

“Thiên địa bá hoàng quyền” lại là một tiếng hét to, Diệp Tiêu tay phải sáng lên làm cho người ta sợ hãi bạch quang, hung hăng đánh về phía kiếm tay đem, muốn làm kiếm mang theo thiên địa bá hoàng quyền uy lực thứ hướng Ái Toa.

Bất quá lúc này, một thanh âm dọa hấn tinh thần run lên, thiên địa bá hoàng quyền quyền kinh lập tức tiêu tán.

“Ta rất hiếu kì ngươi là như thế nào liên hệ đến ta a lại gia thần niệm, nhân loại.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Ái Toa khác thường

Nạp ni? A Lại Gia? Hệ thống ngươi cũng quá đem lực đi, cho ta trực tiếp liên hệ cái thần.

“Nhân loại, ngươi không tính toán trả lời ta vấn đề sao?” A Lại Gia trong thanh âm có chút không kiên nhẫn.

“Cái kia.....” Lộ ra hệ thống có thể hay không bị mạt sát? Tính vẫn là không mạo hiểm. “Ngươi giúp ta thu phục một sự kiện, ta liền nói cho ngươi.”

“Nga!”

Uy! Nga là chuyện như thế nào? Ngươi liền dễ dàng như vậy tin tưởng người khác sao? Diệp Tiêu nhìn không được phun tào tiểu sễ, bất quá đã có cơ hội hoàn thành nhiệm vụ, vẫn là không cần so đo. Trực tiếp tìm nàng hỗ trợ, dù sao nhiệm vụ sau khi kết thúc liền tách ra liền tiếp. “A Lại Gia, ta phía dưới cái này nữ hài như thế nào công lược.”

Nói xong, Diệp Tiêu có chút chờ mong được xưng là nhân loại ý chí nàng đến trả lời. Mà lúc này hắn đã từ không trung hạ xuống. Vì phòng ngừa Ái Toa quấy rầy hắn hỏi ý “Công lược”. Diệp Tiêu vội vàng rời xa. Dem Ái Toa làm cho sừng sốt.

“Không biết.”

“Đây là ngươi trả lời sao!”

“Là” A Lại Gia thanh âm hơi mang trêu đùa.

Muội, hệ thống này chính kia vừa ra. Ra ai không tốt, cố tình tới cái thần.

Diệp Tiêu bất đắc dĩ thở dài, nhìn cách đó không xa Ái Toa, hắn đột nhiên có loại đối mặt sai đạo ảo giác.

“Hôn nàng” thỉnh linh mà, A Lại Gia thanh âm vang lên.

“Nạp ni? Hôn Ái Toa? Nàng sẽ chém ta.”

“Nga”

Lại là nga! A Lại Gia ngươi là tới đòi mạng đi. Diệp Tiêu cảm giận nghĩ đến. Liền tiếp tục cùng nàng đối thoại tin tưởng đều không có. So sánh với so, còn không bằng cho ta tới cái Gaia. Tuy rằng ngốc ngốc, nhưng tốt xấu sẽ không trực tiếp kêu ta hôn nàng.

“Gaia tỷ tỷ.....” A Lại Gia tạm dừng tiểu sễ, tiếp tục nói, “Sẽ làm ngươi trực tiếp thượng nàng.”

Nghe đến đó, Diệp Tiêu trứng đau, tựa hồ nhìn đến hai cái mặc Gothic thức loli trang loli. Một cái không biểu tình, nhàn nhạt nói “Hôn nàng”. Một cái khác kích động vạn phần nói “Nghe tỷ tỷ, thượng nàng.”

Hào đi ta tà ác.

“Tuy rằng không biết ngươi vì cái gì có thể liên hệ đến ta. Nhưng là một khi đã như vậy, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một sự kiện, ta liền giúp ngươi.” A Lại Gia thanh âm ngưng trọng lên.

“Hành. Nhanh lên, nhớ kỹ, ở 9 phút nội thu phục.” Từ nhiệm vụ tuyên bố tới nay, đã qua 1 phút. Tuy rằng vừa mới cùng Ái Toa giao thủ bất quá số tức thời gian, nhưng là mỗi giây đều là quan hệ đến hắn tương lai hạnh phúc. Không phải do một khắc chậm trễ.

“Có thể. Chỉ cần một giây” A Lại Gia lập tức hưng phấn lên, đột nhiên ngữ khí một điều. “Bất quá, ngươi phỏng chừng mau bị chém!”

Nạp nì? Diệp Tiêu sừng sốt, kinh A Lại Gia vừa nói nhảy mắt nhớ tới hiện tại đồng thời còn cùng Ái Toa chiến đấu. Lúc này, Ái Toa Yển Nguyệt đao đã mang theo phá không tập lại đây.

Đáng chết! A Lại Gia sẽ không không đáng tin cậy đi! Diệp Tiêu hơi hơi có chút lo lắng, thân hình liền lóc. Cũng may Ái Toa tựa hồ cũng không có dùng toàn lực, Diệp Tiêu tốc độ vẫn là miễn cưỡng có thể tránh thoát.

Bất quá hấn cũng không chịu nổi, Ái Toa công kích sao lại là đơn giản như vậy, mãnh liệt trận gió quất hấn mặt sinh đau.

Đáng chết! A Lại Gia rốt cuộc dựa không dựa vào trụ a, này chỉ phúc hắc lolì! Mắt thấy Ái Toa công tốc càng lúc càng nhanh, Diệp Tiêu thậm chí có mấy lần thiếu chút nữa bị đánh bay. Lại như vậy đi xuống, sớm hay muộn muốn thua. Nếu là đôi, tuy rằng có thể thắng nàng, bất quá cái kia “Sài đao một nửa” quá có lực sát thương. Hấn cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở A Lại Gia trên người.

Bỗng nhiên, Ái Toa động tác cứng lại, trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Đao “Quang đang” một tiếng rơi trên mặt đất.

Diệp Tiêu có chút nghi hoặc, theo bản năng mà thu hồi chính mình công kích. Nhìn chăm chăm Ái Toa, nhìn đáng vẻ là A Lại Gia làm cho quỷ.

Một lát sau, trước mắt Ái Toa đã hồi phục tinh thần, chậm rãi bước nên bước đến gần. Khóe mắt ần ần mang chút nước mắt. Mỗi đi trước một bước, Ái Toa trong mắt nhu tình liền thâm thặng một phần.

Không biết vì sao, Diệp Tiêu nhìn như vậy Ái Toa luôn có loại da đầu tê dại cảm giác. “A Lại Gia, ngươi rốt cuộc làm cái gì?”

“Hệ thống nhắc nhở: Ký chủ cùng A Lại Gia giao lưu thời gian vì hai phút, thời gian đã qua.”

“Dựa, đã sớm biết ngươi không đáng tin cậy. Hệ thống chạy nhanh lại liên tiếp A Lại Gia”

“Liên tiếp thần đề yêu cầu tính lực 100000, tính lực không đủ.”

Này tính chuyện gì a! Diệp Tiêu thầm mắng một câu, mắt thấy Ái Toa đôi mắt phiếm hồng đã đi tới. Diệp Tiêu có loại lập tức lóc người xúc động.

“Thanh vũ ~” tiếp cận Ái Toa đột nhiên nhào tới, treo ở Diệp Tiêu trên người. Nước mắt giống như suối phun giống nhau. “Ngươi cái này ngu ngốc!” (đừng nói không hợp lý, quá hai chương A Lại Gia tự mình giải thích.)

“Cái kia..... Ái Toa ngươi làm sao vậy?” Hiện tại hệ thống dựa không thượng. A Lại Gia cũng liên hệ không đến, chỉ có thể chính mình hỏi Ái Toa, hy vọng sẽ không lại chọc nàng phát hỏa.

Cẩn cẩn hồng nhuận môi, ngân nha khẽ mở, Ái Toa hai mắt đầm lệ trắng lăm thiên một chút, “Vì cái gì ngươi như vậy để ý ta. Lại không nói cho ta biết.”

Ta để ý ngươi? Cái này đích xác. Nhưng là để ý là treo ở ngoài miệng nói vậy sao? Liên tính ta nói ngươi cũng không tin đi Diệp Tiêu bỗng nhiên có loại trướng đau cảm giác.

“Thanh vũ, ngươi thật sự sẽ.....” Ái Toa nói đến này, mặt đỏ hồng, “Như vậy sẽ bởi vì ta không đáp ứng ngươi mà làm thái giám sao?”

Cái này sự tình đại điều, nima, nào lộ đại thần bị bạo JuHua a, thế nhưng đem lửa giận thiên tới rồi ta trên người, A Lại Gia rốt cuộc ở làm thần mã. Vì cái gì xả đến thái giám.

Bất quá lúc này cũng không phải cái gì hỏi đáp thời gian. “Ái Toa, chúng ta trước rời đi hảo không?”

Nhìn dưới đài sở hữu há hốc mồm người. Diệp Tiêu kéo kéo khóe miệng. Ái Toa cũng từ Diệp Tiêu trong lòng ngực nhìn lại, sắc mặt càng hồng. Diệp Tiêu thậm chí hoài nghi Ái Toa có phải hay không trúng xuân dược. Sắc mặt ửng đỏ, cảm tình cực độ dị thường. Trừ bỏ không có gì YuWang, cùng trung xuân dược có cái gì khác nhau.

“Ta nhận thua.” Ái Toa cố nén bị mọi người nhìn thẹn thùng tâm tình đối với Trần Lâm tuyên bố này một kết quả. Vừa nói xong, chạy nhanh lôi kéo Diệp Tiêu chạy xuống luận võ đài.

Hảo sao, ta như thế nào như vậy bị động....

Cách đó không xa nơi nào đó góc tường, hai chỉ hắc y lolì đang ở nói lặng lẽ lời nói.

“A Lại Gia, chúng ta trực tiếp chân thân xuống, cái kia đồ vật làm sao bây giờ.”

“Gaia tỷ tỷ, người kia sẽ giúp chúng ta giải quyết. Hiện tại đi tìm hấn.”

“Sao sao. A Lại Gia phiền toái nhất, phân thân tới là đến nơi.”

“Hấn vừa mới cư nhiên trực tiếp rời khỏi thần niệm giao lưu, ta muốn đích thân giáo huấn hấn một hồi” mỗ chỉ hắc y lolì tựa hồ oán niệm không cạn.

“Kia A Lại Gia đi thôi, tỷ tỷ ngủ đi.”

“Ta không biết ở người ngu khi ta sẽ đối với người làm cái gì”

“A Lại Gia chán ghét, tỷ tỷ bởi người chính là.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Mã Siêu nhập đội, loli chặn đường

“Ái Toa, cũng không biết người ra tay nhanh như vậy, vừa mới cùng người nói khi còn thẹn thùng đâu!” Một chút tới, Tinh có thể so với quý mị ‘ phiêu ’ lại đây, trên mặt còn mang theo một loại quái dị cười. Dịch du ánh mắt ở hai người gian không ngừng bắn phá.

“Uy, Tinh, người đừng nói nữa.” Ái Toa bưng kín Tinh miệng, nhớ tới ở Diệp Tiêu quan tâm Lanh Canh khi Tinh đối chính mình nói “Lời nói” liền mặt đỏ không thôi. Cái này Tinh cư nhiên nói ta coi trọng Thanh Vũ, bất quá ta giống như thật sự..... Khi nào đâu?

Ái Toa còn đang ngăn người, Tinh đã có thể chịu không nổi, nghẹn đỏ mặt kéo xuống tay nàng. “Uy, Ái Toa người muốn giết người diệt khẩu a”

“Tinh, người vẫn là đừng nói nữa.” Diệp Tiêu có chút lo lắng nhìn Ái Toa, thật sợ nàng nhẹn không được thẹn thùng cấp Tinh một chút.

Nghe vậy, Tinh tròn trắng mắt, bất quá đảo cũng không nói chuyện.

“Âu Ni Tương chạy mau a!” Đột nhiên, luận võ tràng phía sau, Lanh Canh mang theo Mã Siêu đột nhiên chạy tới. Ngoài miệng hô to nói.

“Lanh Canh, làm sao vậy?” Diệp Tiêu có chút kỳ quái, Lanh Canh bất quá là cùng Mã Siêu đi tranh Viên Thiệu nơi đó. Như thế nào biến thành này phó tình cảnh.

“Âu Ni Tương, đội lát nữa cùng người giải thích. Trước đào mệnh đi!” Lanh Canh lúc này đã tới rồi Diệp Tiêu trước mặt, có vẻ có chút sốt ruột. Liền phía sau Mã Siêu cũng là về mặt sốt ruột, thậm chí ôm đồm quá Diệp Tiêu tay triều đám người ngoại tể đi.

“Mã Siêu, từ từ Lanh Canh. Ái Toa, Triệu Vân đi mau nha!” Lanh Canh vừa thấy Mã Siêu mang theo Diệp Tiêu trốn chạy, vội vàng hét lên, mặt sau nửa câu lại là đối Ái Toa đám người nói.

Ái Toa, Tinh mờ mịt cho nhau nhìn nhìn. Bất quá nếu ba người đều chạy, các nàng cũng không lý do lưu lại. Chỉ có thể theo cùng nhau rồi đi, Ái Toa đột nhiên nhớ tới Diệp Tiêu bên người Âm Âm. Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Âm Âm chính ngậm nước mắt nhìn Diệp Tiêu rồi đi phương hướng.

Thở dài, Ái Toa đối với Âm Âm vươn tay phải, ý bảo nàng giữ chặt. Âm Âm mờ mịt nhìn Ái Toa, theo bản năng kéo lấy tay. Ái Toa cũng không lãng phí thời gian. Bước chân căng thẳng, hướng Mã Siêu đuổi theo.

Một đường chạy như điên, thậm chí đều chạy ra Ký Châu.

“Các người muốn đi nào a, Lanh Canh như thế nào sẽ đột nhiên như thế nào hoảng loạn.” Dọc theo đường đi, Diệp Tiêu càng nghĩ càng không đúng, liền tính xem nguyên tác, Lanh Canh cùng Mã Siêu cũng không có như thế nào hoảng loạn. Cho nên Diệp Tiêu ở ngoài thành rừng cây chỗ kéo lại Mã Siêu.

“Cái này.....” Mã Siêu tựa hồ có điểm ngưng ngừng, tay phải gãi gãi đầu.

“Đều là Mã Siêu sai” Lanh Canh mấy người đã chạy đi lên. Vừa thấy đến Mã Siêu đang nói việc này, vội vàng xen mồm nói.

“Uy, Trương Phi, nếu không phải người lộn xộn giá cấm nên thiêu cung điện, chúng ta sao có thể chạy ra tới” nghe được Lanh Canh ở nói vậy, Mã Siêu lập tức đánh gãy nàng. Một đôi mắt chứa đầy khinh bỉ.

“Ta, ta.....” Lúc này, Lanh Canh tựa hồ không lời nào để nói, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng nói, “Đều là cái kia Viên Thiệu, không có việc gì tám rủa, làm hại Lanh Canh không có việc gì làm, chỉ có thể nơi nơi nhìn xem. Sau đó, sau đó liền.....” Nói Lanh Canh về mặt không phần.

Nghe thế, Diệp Tiêu cuối cùng minh bạch sự tình nguyên do. Nói trắng ra là chính là Lanh Canh loạn bính, làm cho đào mệnh.

“Lanh Canh, tựa hồ đều là người sai đi.” Diệp Tiêu còn chưa nói cái gì, Ái Toa lại đã mở miệng.

“Ái Toa ghét nhất, Âu Ni Tương cũng chưa nói Lanh Canh, Ái Toa liền nói Lanh Canh không đúng.” Lanh Canh bất mãn oán giận nói.

“Thanh Vũ đại nhân.” Sợ hãi thanh âm vang lên, Diệp Tiêu lúc này mới nhớ tới thiếu chút nữa đem Âm Âm cấp đã quên.

“Âm Âm nguoi không sao chứ!”

“Âm Âm không có việc gì.” Nhìn đến chính mình Thanh Vũ đại nhân cuối cùng phản ứng chính mình. Âm Âm mỉm cười biểu tình trung đề lộ ra chút hạnh phúc thần sắc.

“Vây là tốt rồi.” Diệp Tiêu cười nói. “Nói trở về, nếu Lanh Canh cùng Mã Siêu đắc tội Viên Thiệu, chúng ta đây cũng chỉ có tiếp tục đi trước.”

“Cũng chỉ hảo như vậy. Bất quá không có làm Thanh Vũ đi lấy đệ nhất danh tiền thưởng, thật là đáng tiếc. Lộ phí đều không đủ, chúng ta như thế nào làm mắng làm tu hành?” Tinh bóp cằm, làm bộ hiền giả sầu lo.

Mắng làm tu hành hẳn là chỉ có nguoi một người muốn làm đi. Diệp Tiêu thật sự nhện không được phun tào. Vừa mới tại ý thức trung nhận được hệ thống thông tri công lược Ái Toa cùng Ký Châu võ đấu đại tái đệ nhất danh nhiệm vụ hoàn thành tin tức. Cho nên đối với kế tiếp hành trình, Diệp Tiêu ngược lại có chút nhẹ nhàng. Rốt cuộc như vậy đại khối “Tâm bệnh” bị giải quyết.

“Một khi đã như vậy, chúng ta tiếp tục làm đi đường tu hành đi”

“Là mắng làm tu hành.” Tinh bất mãn nói.

Không ai lý nguoi! Diệp Tiêu trong lòng âm thầm nói, bất quá nhớ tới Mã Siêu cái này “Ngoại nhân”. Hắn liền nhìn chăm chăm hướng về phía nàng. Ý bảo hồi nàng nàng quyết định.

Mã Siêu tựa hồ xem đã hiểu Diệp Tiêu ánh mắt, bải bải chữ thập thương (súng), vẻ mặt không sao cả nói “Ta tự Tây Lương tới, chính là vì tu hành. Lại nói ta vũ lực nhưng không kém.” Nói, Mã Siêu khoa tay múa chân hai hạ.

“Ta đã biết. Mã Siêu, hoan nghênh nguoi gia nhập.” Diệp Tiêu vươn tay, muốn cùng Mã Siêu bắt tay.

Mã Siêu tính cách vốn dĩ liền mở ra. Không nói hai lời, lập tức đem tay đáp đi lên.

Nhu nhược không có xương. Đây là Diệp Tiêu lúc này duy nhất cảm thụ. Không nghĩ tới Mã Siêu cả ngày luyện võ, trên tay tự nhiên như vậy mềm mại. Diệp Tiêu thậm chí có chút luyến tiếc buông ra.

Bất quá hẳn không buông ra nhưng không đại biểu Ái Toa chịu đựng. Nàng lập tức xả trở về Diệp Tiêu tay, trong ánh mắt lộ ra chút bất mãn “Thanh Vũ, nguoi vừa mới nghĩ đến cái gì đâu?”

“Không có” Diệp Tiêu lập tức phủ quyết. Nói giỡn, Ái Toa hiện tại rốt cuộc cái gì trạng huống đều làm không rõ. Tự nhiên không thể lại làm nàng ra cái gì sai.

Hừ! Ái Toa hừ lạnh một tiếng, biểu tình giống như trước đây. Chẳng qua tay lại ôm chặt Diệp Tiêu cánh tay.

“Hừ!!!” Đột nhiên một con tiễn vũ ở mọi người trước mắt bay tứ tung mà qua. Tốc độ mau liền thực lực mạnh nhất Ái Toa cùng Tinh cũng chưa phản ứng lại đây.

“Là ai?” Người tới không có ý tốt, Diệp Tiêu tránh ra Ái Toa tay, trạm trước một bước.

“Ngu ngốc tỷ tỷ, đều làm nguoi dừng loạn xạ”

“A Lại Gia như thế nào có thể nói như vậy tỷ tỷ.”

Nghe thế hai cái thuần túy loli thanh. Diệp Tiêu rối rắm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hai chỉ thần loli cũng tới?

“A Lại Gia!” Diệp Tiêu kêu sợ hãi một tiếng, ngơ ngác mà nhìn về phía từ trong rừng chậm rãi đi ra hai chỉ hắc y loli.

“Thanh Vũ, ngươi nhận thức các nàng?” Ái Toa vừa nghe Diệp Tiêu tiếng kêu, kỳ quái hỏi.

“Khụ khụ, không quen biết.” Diệp Tiêu xoa xoa cái mũi, có chút xấu hổ, bất quá trong lòng lại có điểm kỳ quái, vì cái gì A Lại Gia sẽ xuất hiện, kia bên người nàng chính là?

“Âu ni tương không nghĩ nhận A Lại Gia sao?” A Lại Gia kéo ra trên đầu hắc mũ. Điềm đạm đáng yêu nhìn Diệp Tiêu. Trên đầu xinh đẹp tóc đen công bố ở trên lưng.

Ni muội a, ai là người Âu ni tương a! Chuyện tới hiện giờ, Diệp Tiêu có thể làm sao bây giờ? A Lại Gia là thần, tuy rằng không biết là cái gì cấp bậc. Nhưng nghĩ đến nhảy mất hạ gục chính mình là đủ rồi. “A Lại Gia, ngươi tới nơi này làm gì?”

“Ngà? Thừa nhận nhận thức ta sao?” A Lại Gia nghe thấy Diệp Tiêu vấn đề đầu tiên là biểu hiện ra ngạc nhiên thần sắc, sau đó cười nói “Tự nhiên là tới tìm ngươi. Nhìn xem ngươi có phải hay không thiếu ta cái gì.”

Xong rồi, A Lại Gia tựa hồ theo dõi ta. Trời đất chứng giám, hoàn toàn là hệ thống quái người “Điện thoại”. Làm gì nhắc lên ta. Bất quá lời này ở trong lòng nói nói còn chưa tính, ở hiện tại Diệp Tiêu là không có khả năng nói như vậy.

“A Lại Gia, có chuyện gì chúng ta qua đi nói tốt không?” Diệp Tiêu chỉ chỉ cách đó không xa một cây đại thụ.

A Lại Gia cũng không nói lời nào, trực tiếp dùng hành động cho thấy. Mang theo bên cạnh hắc y loli cùng đi qua.

Nhìn ly Ái Toa các nàng hơi chút xa điểm, lập tức đối A Lại Gia ‘nã pháo’ nói: “A Lại Gia, ngươi như thế nào sẽ đến nơi này?”

“Ngà?” A Lại Gia khom khom lưng, nghiêng con mắt nhìn Diệp Tiêu, “Đương nhiên đuổi theo ngươi ý niệm lại đây.”

“Bất quá, ngươi cũng không thể nói không giữ lời.” Nói A Lại Gia sắc mặt bỗng nhiên trầm xuống dưới, Diệp Tiêu thậm chí cảm thấy có cổ hắc khí xông ra.

Lúc này bên cạnh loli lôi kéo nàng, do dự nói.

“A Lại Gia, này không phải ngươi biểu tình.”

“Ngu ngốc Gaia, ta ở dọa hấn, không cần cùng hấn nói.”

Gaia? Diệp Tiêu chấn động, nói thật ra, nhân loại ý chí cùng địa cầu ý chí chỉ gian, hấn cảm thấy địa cầu ý chí càng thêm thân. Vừa mới còn tưởng rằng bên người này chỉ loli là cái gì thuộc thần linh tính.

“A Lại Gia, lời nói của ta nhất định sẽ làm được. Ngươi có cái gì yêu cầu đề đi.” Nói, Diệp Tiêu vẻ mặt không để bụng.

“Ngươi hiện tại đề cao thực lực của ngươi là được, đến nỗi kia sự kiện?” A Lại Gia dùng một chút tiếp tục nói “Chờ thực lực của ngươi cũng đủ ta sẽ nói cho ngươi. Nếu ngươi có thể liên hệ đến ta thần niệm. Đã nói lên ngươi có không tầm thường chỗ.”

Ta có thể có cái gì không tầm thường? Diệp Tiêu tròn trắng mắt. Trừ bỏ hệ thống cửa hàng, ta cùng người khác không khác nhau. Muốn ta có thể giúp một người thần? Sớm đâu.

“Nếu ngươi nói như vậy, chờ ta đề cao thực lực sau ngươi lại đến tìm ta. Lại hỏi.” Diệp Tiêu nói xong, bước chân một mật, chuẩn bị khai lưu. Dù sao A Lại Gia yêu cầu không vội mà hoàn thành. Bất quá A Lại Gia lại không bằng hấn nguyện, tay nhỏ đột nhiên kéo lại Diệp Tiêu tay.

“Từ từ, ta cùng Gaia muốn cùng ngươi ở bên nhau.”

“Nạp ni? Hai chỉ loli đi theo ta.” Diệp Tiêu xả hạ khoe miệng, không biết nên nói chút cái gì. Ở xuyên qua trước nhiều lần là cái trạch nam. Hiện tại quanh thân mỹ nữ càng ngày càng nhiều. Loli đã có hai chỉ, lại đến hai chỉ, vẫn là thần loli. Muốn hay không người qua.

“Ngươi dám nói ta là loli.” Gaia nhảy mất bùng nổ, kéo xuống hắc mũ, màu bạc tóc theo gió phát phới. Trùng mắt đại đại hai mắt cảnh cáo nói: “Ta là ngự tỷ, là ngự tỷ.”

Ngự tỷ? Ngươi chấp niệm không cạn a.

“Gaia tỷ tỷ.” A Lại Gia thân thủ ngăn cản bùng nổ Gaia, tiếp tục đối Diệp Tiêu nói “Ta không đi theo ngươi nói, cái kia Ái Toa liền sẽ từ ảo cảnh trung tỉnh lại nga!”

“Cái gì ảo cảnh?” Diệp Tiêu sững sốt, có chút sờ không được đầu óc.

“Ta đem nàng trong lòng đối với ngươi thích vô hạn phóng đại, thuận tiện ở ảo cảnh trung cho ngươi lập cái kiếp trước.” Nói, A Lại Gia nghiêng ngẫm nhìn Diệp Tiêu, tựa hồ đang đợi hấn phản ứng.

“Cái gì kiếp trước?” Quả nhiên, Diệp Tiêu vội vàng hỏi, lúc trước ở luận võ khi nghe Ái Toa nói cái gì thái giám khi còn có chút kỳ quái, hiện tại xem ra, nguyên nhân chính là cái này.

“Không có gì a. Chỉ là nói người kiếp trước ái nàng sâu đậm, không chiếm được nàng ái liền đi làm thái giám.”

Nima. Đây là cái gì vô nghĩa kiếp trước a. A Lại Gia người cái này tà ác loli. Suy nghĩ một lát, Diệp Tiêu rốt cuộc thỏa hiệp.

“A Lại Gia, người có thể đi theo ta. Bất quá đến giải trừ Ái Toa ảo cảnh.” Nói những lời này khi, Diệp Tiêu sắc mặt đứng đắn vô cùng. Dựa loại này phương pháp được đến tình yêu hân thật đúng là không bằng không cần.

A Lại Gia kỳ quái nhìn về phía Diệp Tiêu, bất quá vẫn là gật đầu xem như đồng ý.

Thư khẩu khí, Diệp Tiêu mang theo hai thần loli đi trở về.

“Thanh Vũ, rốt cuộc sao lại thế này?” Một hồi tới, tình liền vấn đề nói.

“Cái kia..... A Lại Gia là, là” còn không có tưởng hảo hai loli thân phận, Diệp Tiêu nói chuyện có chút ấp úng.

“Đại gia hảo, ta là A Lại Gia, đây là Gaia, ta là nàng tỷ tỷ. Đồng thời chúng ta cũng là Âu ni tương muội muội.” A Lại Gia như thế nói.

Bất quá Gaia đã có thể không làm, “A Lại Gia nói bừa, Gaia mới là tỷ tỷ. Còn có..... Ngô ngô” còn chưa nói xong, A Lại Gia lập tức bưng kín nàng miệng, phòng ngừa nàng đem sở hữu sự đều để lộ ra tới.

“Diệp Tiêu, người rốt cuộc có mấy cái muội muội, Lanh Canh là một cái, Âm Âm cũng là cái, hiện tại lại tới hai cái.” Hảo đi, nhìn qua Ái Toa đã bị giải trừ ảo cảnh. Đối chính mình như cũ như vậy không thích.

“Âm Âm cũng là Thanh Vũ đại nhân muội muội sao?” Âm Âm bỗng nhiên ngắt lời nói, trong ánh mắt còn để lộ ra một loại khát vọng.

“Cái nào..... Đúng không.”

“Ân hừ.” Âm Âm nhảy bẻ lên Diệp Tiêu cánh tay, lộ ra thỏa mãn tươi cười.

Nhưng vào lúc này, rừng cây hai bên các truyền đến một thanh âm.

“Hoa Lâm đại nhân, phía trước có động tĩnh.”

“Đầu thơ, đám kia phóng hỏa tặc liền ở phía trước.”

Hảo sao, đều đã tới.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Lần đầu biến thân Đọa Thiên Sứ T

Chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, hai thần loli vấn đề cũng chưa thu phục, lại tới một cái đuôi giết, một cái coi trọng Ái Toa, tuy rằng không biết Hoa Lâm cùng Ái Toa có hay không chạm mặt quá, nhưng dựa theo Hoa Lâm tính cách không lý do không thích Ái Toa.

Nghĩ vậy Diệp Tiêu trong lòng liền một trận bức bối. Nói trắng ra còn không phải là thực lực không đủ sao? Thực lực đủ cường còn sẽ bị A Lại Gia nửa uy hiếp sao? Sẽ bị Viên Thiệu đuổi giết sao?

“Quả nhiên là các người, heo heo từ chúng ta thương.”. Trong rừng một chỗ, Viên Thiệu người đã xuất hiện. Mang theo 10 tới cái binh lính. Vừa nhìn thấy Diệp Tiêu mấy người, sắc mặt lập tức thay đổi, tay nhỏ vung lên, trực tiếp vọt đi lên.

Ta mặc kệ, trực tiếp thương. Quân hân thứ gì. Diệp Tiêu bức bối trong lòng hiện lên này ti ý niệm. Thị huyết đặc tính tự nhiên mở ra. Đạo thuật cường hóa thuật cũng thêm vào với thân. Đôi mắt đỏ lên. Phi khổng chế bạo tẩu!!!

“Hôm nay khiến cho ta hảo hảo xem xem người có cái gì bản lĩnh.” Diệp Tiêu hồng con mắt quát. Thân hình chợt lóe, tới rồi đầu thơ trước mặt, trọng

chân đưa ra, đem đầu thơ trực tiếp đá văng ra, không có nửa phần do dự Diệp Tiêu lại lần nữa nhảy vào đám người, bên hông nhuyển kiếm cũng không rút ra, chỉ dùng nắm tay chém giết.

Tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, Viên Thiệu binh sĩ ngã xuống đất không dậy nổi. Liền heo heo từ cùng đầu thơ khoe miệng đều có chút mọp huyết.

Không có mục tiêu Diệp Tiêu đem ánh mắt đầu hướng không biết khi nào xuất hiện Hoa Lâm đoàn người.

“A Lại Gia, ta muốn thượng.” Gaia về mặt hưng phấn, nhìn Diệp Tiêu, bỗng nhiên xoa xoa tay.

“Tỷ tỷ ngươi muốn làm gì?”

“Hắn đánh như vậy hưng phấn, ta cũng muốn đánh.”

“Gaia tỷ tỷ, đừng náo loạn. Diệp Tiêu bắt quá là ý thức không rõ mà thôi. Dù sao hắn cũng muốn giúp chúng ta làm cái kia sự. Liền giúp hắn tăng lên điểm thực lực đi.” A Lại Gia nhân nhạ biểu tình hạ nhìn không ra có có ý tứ gì. Chỉ là đuổi ra tay, một viên như ngọc giống nhau đan dược trống rỗng xuất hiện ở Diệp Tiêu vị nứt trên môi. Nồng đậm được hương không những không lệnh người làm nôn, ngược lại là có loại tinh thần cảm giác.

Diệp Tiêu không khỏi phân trần mà nuốt vào đan dược cận tồn ý chí không đủ để duy trì hắn lại không chế chính mình, mà “Cường hôn Ái Toa” nhiệm vụ này lại không dễ yên thành, bạo tẩu không chế khí cũng không bắt được.

Đan dược vào miệng là tan, trên người thịt dần dần mà bóc ra lên. Thị huyết cùng đạo thuật tự nhiên rút đi, hồi phục thành bình thường trạng thái.

Trong suốt mà lại tuyết trắng da thịt như lúc ban đầu sinh trẻ con giống nhau, nhanh chóng che kín toàn bộ thân thể. Cùng lúc đó, Diệp Tiêu chỉ cảm thấy đan điền chỗ dâng lên một cỗ kỳ dị nhiệt lưu. Bay nhanh mà ở trong cơ thể vận chuyển, trải qua kinh mạch cũng bắt đầu không ngừng mà mở rộng.

Chỉ chớp lát sau, nhiệt lưu không hề lấy phía trước kia thông thả tốc độ len lỏi, thế nhưng như là thoát cương con ngựa hoang, nhanh chóng lao nhanh.

Tựa hồ đã đến cực hạn, nhiệt lưu tốc độ trở nên chậm lại. Bất quá thể tích lại so với trước kia lớn không ngừng 10 lần.

Áp súc, áp súc, lại áp súc...

Khí trạng nhiệt lưu cũng dần dần mà chuyển biến vì trạng thái dịch.

Một giọt... Hai giọt... Tam tích

Chờ hoàn toàn chuyển biến vì trạng thái dịch khí, một mặt màu trắng quang mang từ chất lỏng trung bắt đầu tán phóng, bất quá một hồi khắp “Con sông” đều biến thành màu trắng.

Mà lúc này Diệp Tiêu bên ngoài thân cũng bị bạch quang sở bao phủ, qua tốt một chút thời điểm, mới thu hồi Diệp Tiêu trong cơ thể. Mà hắn trên người nguyên bản những cái đó tiểu thương, hoàn toàn biến mất không thấy. Tân sinh da thịt giống như mới vừa mở ra nụ hoa nhi giống nhau, cả người lộ ra một cỗ thanh xuân hơi thở, vô cùng mịn màng nộn mặt, làm người luôn có loại xông lên đi cắn một ngụm xúc động. (ừ, người nương hóa? Diệp Tiêu: Mới không phải, ta chính là muốn bác ái, đối, chính là bác ái)

“Ha!” Hưng phấn cảm giác tràn ngập Diệp Tiêu nội tâm! Chỉ thấy hắn mở ra cặp kia trong suốt như như ngọc đôi tay, đầy mặt ý cười. Tam giai giai đoạn trước, đây là hắn hiện tại cùng bậc. Cuối cùng biết tình ngạnh hám chính mình kia chiêu nguy áo nghĩa còn có thể chống đỡ lâu như vậy, nguyên lai tam giai là như vậy cường đại.

Nhìn bốn phía có chút ngáy ngốc mọi người, Diệp Tiêu không khỏi một trận cười thầm nghĩ chính mình đã có 5105 điểm tinh lực. Khiến cho các người càng thêm chấn động đi.

“Hệ thống, mở ra huyết mạch giao diện, ta muốn đổi, trực tiếp sàng chọn thích hợp ta thả tiền trả khỏi huyết mạch!”

“NO.1651 hai cánh thiên thần sa đọa huyết mạch (sơ cấp) ngọn nguồn: Bị thiên thần sa đọa Lucifer sáng chế tạo mà đến, có được hủy thiên diệt địa lực lượng. Đồng thời cũng là quang minh lực lượng duy nhất khắc tinh nhu cầu: Tinh lực:3200 hồn tinh: 0

NO.1659 hai cánh tự do thiên sứ huyết mạch (sơ cấp) ngọn nguồn: Nãi thiên thần sa đọa Lucifer không vào Ma giới phía trước huyết mạch - tự do thiên sứ. Thân ở quang minh phe phái. Chủ tu phòng ngự, công kích yếu kém. Đối nhu cầu: Tinh lực:3200 hồn tinh:0

.....

NO.1894 sơ cấp nửa long nhân huyết mạch ngọn nguồn: Thượng cổ thần thú cửu trảo kim long cùng đều là thượng cổ thần thú Mặc Kỳ Lân tranh đoạt hồng hoang bá chủ là lúc, trong lúc vô tình một giọt chân long huyết rơi vào thể gian dòng suối trung, bị người dùng để uống, sau đó bắt đầu dị hoá, hình thành nửa long nhân nhất tộc. Đối nhu cầu: Tinh lực:2800 hồn tinh:0

NO.1899 cự răng người sói huyết mạch ngọn nguồn: Hồng hoang mãnh thú Khiếu Nguyệt Thiên Lang cùng cự răng đốm báo tạp giao hậu duệ, nhưng này chân chính huyết mạch lực lượng sớm bị năm tháng tiêu ma rút, khiến cho cự răng người sói thực lực đại suy giảm. Đối nhu cầu: Tinh lực:2000 hồn tinh:0”

Lặng lạng mà nhìn các loại huyết mạch Diệp Tiêu hơi suy tư, trong lòng đã đi xuống quyết định.

“Tuy rằng này vài loại huyết mạch nhìn qua đều là đứng ở ngưu A cùng ngưu B chi gian tồn tại, nhưng là lực công kích phương diện lấy thiên thần sa đọa vi tôn, không một vì Ma giới mạnh nhất vài loại huyết mạch a! Ngộ liền tuyển nó, phòng ngự phương diện về sau rồi nói sau! Hơn nữa hiện tại chủ yếu là cấp mọi người một cái chân động. Biến thành quái vật liền không hảo.”

“Hệ thống, lập tức cho ta đổi hai cánh thiên thần sa đọa huyết mạch.” Diệp Tiêu mới vừa vừa nói xong, một cái đen đặc sắc quang đoàn bao bọc lấy Diệp Tiêu. Chậm rãi mang theo hắn lên tới giữa không trung. Mà quang đoàn trong vòng Diệp Tiêu lại phát sinh kinh người biến hóa.

Nguyên bản chẳng qua tề nhĩ thoải mái thanh tân tóc ngắn nhảy mắt kéo trường, cho đến bên hông bộ phận. Thật dài tóc mái che khuất hán non nửa tiết đôi mắt. Sau lưng tóc dài tắc tựa hồ chịu vô hình lực lượng dẫn đường giống nhau, lấy phát tán thức hướng bốn phía nổi lơ lửng.

Án đường chỗ, một cái nhàn nhạt màu tím hoa văn bắt đầu hiện lên. Có vẻ thần bí mà lại huyền ảo. Nửa híp hai mắt dần dần mà mở to mở ra, một mặt màu tím quang huy từ con ngươi chỗ sâu trong phát ra, tuần tiếu ngũ quan ở màu đen quang mang chiếu rọi xuống, bày biện ra khác thường hơi thở.

Màn khăn đôi môi gợi lên một tia tràn ngập tà ý tươi cười. Kiên quyết mũi cùng hai mắt tôn nhau lên thành huy, tà trên trán để lại một bó màu ngân bạch tóc dài, thẳng tắp mà “Rủ xuống”. Dần dần mà đầy đầu tóc đen trở nên tuyết bạc. Thậm chí liền trên người mọc mọc bố y cũng biến thành màu đen đẹp đẽ quý giá áo gió.

Mà thon dài thân mình biểu hiện ra một cỗ vô cùng ưu nhã ý vị, lệnh người si mê không thôi. Sau lưng phụ một đôi thật lớn màu đen cánh. Nhu thuận lông chim lại dị thường mà lóe kim loại ánh sáng. Hai chi cánh lấy nửa khúc chi thể, đem Diệp Tiêu hoàn mỹ thân hình càng là phụ trợ ra một loại quân lâm thiên hạ khí phách. Cả người giống như là Sáng Thủy Thần hoàn mỹ nhất kiệt tác, không một không cho người thật sâu mà bị hấp dẫn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, màu đen quang đoàn dần dần dung với Diệp Tiêu trong cơ thể, hóa thành một đạo nhất thuần tịnh hắc ám lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Đùa giỡn Hoa Lâm

“Quân lâm!” Trần ngập khí phách lãnh đạm thanh âm từ Diệp Tiêu trong miệng truyền ra. Như tiếng sấm giống nhau ở mọi người bên tai vang lên.

“Cái này là chuyện như thế nào, A Lại Gia?” Gaia nhìn giữa không trung Diệp Tiêu, vẻ mặt tò mò hỏi.

“Không biết, thuốc viên không có thiên thần sa đọa tinh huyết a.” A Lại Gia cũng có chút làm không rõ trạng huống. “Tuy rằng không biết sao lại thế này? Nhưng là ta biết hắn ở trang 13”

Không trung Diệp Tiêu cũng nặc kệ hai loli có cái gì nghi hoặc, cánh chim chân động, đã lao xuống đến trên mặt đất. Bỗng vào cánh đem chân cách mặt đất 5 cm tả hữu. Lạnh băng màu bạc hai tròng mắt đảo qua đầu thơ đám người. Ấn ấn hiện lên một tia không đành lòng, không nghĩ tới chính mình cư nhiên lại một lần mất khống chế, còn đánh đoạt muội tử. Tội lỗi tội lỗi.

Không đợi Diệp Tiêu nói chuyện, Gaia bay lại đây, dùng sức lôi kéo Diệp Tiêu cánh tả. “Nói, ngươi là như thế nào biến thân. A Lại Gia nói ngươi nguyên bản trong cơ thể không có thiên thần sa đọa huyết mạch”

Trúng đau, ta có thể nói cho ngươi chân chính nguyên nhân sao? Diệp Tiêu nhất phen bạch nhãn, xả phía sau lui, chạy nhanh thoát ly Gaia “Ma quỷ”.

“Kỳ thật là sự phò của ta cho ta.”

Tuy rằng Diệp Tiêu là bại bại, nhưng A Lại Gia cùng Gaia lại là sừng sốt, xem kia biểu tình hẳn là nhận đồng Diệp Tiêu giải thích. Nếu không Diệp Tiêu vì cái gì như vậy thần bí? A Lại Gia bỗng nhiên có loại mở ra Diệp Tiêu xem cái đến tột cùng cảm giác.

Vạn hạnh vạn hạnh. Diệp Tiêu sợ Gaia hai người lại tiếp tục truy vấn sự phò vấn đề, vội vàng đem Gaia nói lấp kín. “Gaia, ngươi trước cùng A Lại Gia ở bên nhau, ta xử lý xong việc tình lại nói.”

Gaia nhăn lại cái mũi, còn đả phản bác, Diệp Tiêu đã hướng A Lại Gia sử cái ánh mắt.

A Lại Gia tự nhiên minh bạch Diệp Tiêu ý tứ, tuy rằng đối Diệp Tiêu cũng là có chút tò mò, nhưng vẫn là rất là nhanh chóng lui trở lại Gaia, sau đó nói cái gì lặng lẽ lời nói. Diệp Tiêu lúc này cũng không rảnh quan các nàng, còn có một cái cục diện rồi rầm rờ hắn thu thập đầu.

“Nhan lương, hề văn các ngươi trở về nói cho Viên Thiệu, ta muội muội lạnh canh sự ta quá chút thời điểm đi giải quyết, hiện tại các ngươi đi trước đi.” Cao thủ liền phải có phạm. Diệp Tiêu bắt chước trong TV cao thủ động tác, ngôn ngữ. Chợt vừa thấy thật đúng là giống như vậy hồi sự.

Đầu thơ cùng heo heo từ vồn đi liền xem ở Diệp Tiêu “Thần tích” giống nhau biến thân có điểm sợ hãi, hiện tại Diệp Tiêu như vậy vừa nói, nào có không đi đạo lý. Vội vàng xoay người chạy về đi. Đem Diệp Tiêu xem một trận vô ngữ, chính mình có như vậy khủng bố sao?

Nếu Viên Thiệu nơi đó sự giải quyết, như vậy Hoa Lâm đối ái toa thích tự nhiên muốn cùng nhau đánh mất. Ở hán xem ra, ái toa đã sớm thuộc về hậu cung một viên.

“Tào Tháo, ngươi tới nơi này có chuyện gì sao?” Diệp Tiêu hí mắt, đánh giá chân thật bản Hoa Lâm. Rất có nữ vương khí chất một loli.

Tuy rằng phía trước bị Diệp Tiêu biến thân hoảng sợ, bất quá Tào Tháo chính là so Viên Thiệu một đám người kiến thức việc đời. Trên thế giới quái dị chủng tộc vẫn phải có, ở nàng xem ra, Diệp Tiêu chính là trong đó một viên thôi. “Đến xem đã xảy ra sự tình gì mà thôi.”

Nói Hoa Lâm quán buông tay, tỏ vẻ không hề ác ý, “Bất quá nếu gặp được ái toa, ta đảo tưởng cùng nàng tâm sự.”

Này loli thật không sợ chết. Không thấy ta hiện tại khí thế đã hoàn toàn vượt qua 3 giai sao? Diệp Tiêu có chút bội phục nàng đối ái toa chấp niệm.

“Tào Tháo chịu chết đi!” Không đợi hán tiếp tục nói chuyện. Mã Siêu cầm chủy thủ thương (súng) bay vọt đứng lên, thẳng đến Hoa Lâm công tới. Tang phụ cừu hận bị lạc nàng tinh thần, chỉ nghĩ báo thù.

“Ngư ngọc” Diệp Tiêu thảm mắng một tiếng, hai cánh rung lên, ở không trung ôm lấy Mã Siêu. “Mã Siêu bình tĩnh một chút.”

“Buông ta ra” Mã Siêu phẫn nộ quát.

“Phụ thân ngươi không phải nàng giết.” Nhìn thấy Mã Siêu có chút ướt át khóe mắt, Diệp Tiêu rút cuộc nhịn không được nói ra sự thật.

Dù sao sớm hay muộn cũng sẽ biết, hiện tại nói cũng hão.

Trong lòng ngực Mã Siêu động tác cứng lại, máy móc mà chuyển qua

Đầu, đối thượng Diệp Tiêu chân thành hai mắt liền biết hán không có nói sai. Nhưng trong lòng lại không thể tiếp thu. Nước mắt xuôi phun giống nhau chảy xuống dưới.

Diệp Tiêu thở dài, chậm rãi cùng Mã Siêu rót xuống đến trên mặt đất, đối với Hoa Lâm kia phương nói, “Nha đầu, không chuẩn bị nói cho nàng sự thật sao?”

Hoa Lâm ngây người một chút, bất quá ngay sau đó nhắm mắt lại, lạnh lùng nói, “Người chính là ta giết.”

Hoa Lâm cũng lưng đeo rất nhiều đi. Bất quá hiện tại liền từ ta tới đánh vỡ. Diệp Tiêu khóe miệng ngậm một tia cười xấu xa, đột nhiên một cái thả người, hung hăng bắt được đối diện nghiêng người đứng diệp Hoa Lâm, cười mắng: “Hảo người cái cô gái nhỏ, cũng dám lừa gạt người Thanh Vũ ca ca, xem ta không đánh đến ngươi mông nở hoa.”

Đôi tay kiềm Hoa Lâm hành nộn tay nhỏ, cách một mũi khoảng cách, nghe thiếu nữ độc đáo u hương, trước ngực đình một đôi bang bang loạn nhảy tiểu bạch thỏ, lập tức, Diệp Tiêu liền cảm giác say.

Không biết có phải hay không huyết mạch vấn đề, hiện tại hán tổng cảm thấy chính mình đối nữ tính có chút mặc danh xúc động, muốn chiếm làm của riêng.

Bị Diệp Tiêu bắt, Hoa Lâm bắt đầu luống cuống, nhị giai thực lực căn bản không đủ để tránh tới trời buộc, “Mau thả ta ra.”

“Hoa Lâm đại nhân” Xuân Lan mấy người vừa thấy cảnh này, nháy mắt rối loạn. Sôi nổi rút ra vũ khí nhắm ngay Diệp Tiêu. Rất có một bộ đồng quy vu tận bộ dáng.

“Xuân Lan, các ngươi đừng cử động.” Hoa Lâm bỗng nhiên mở miệng. Diệp Tiêu có chút kỳ quái, nhìn phía Hoa Lâm. Cùng lúc đó Hoa Lâm cũng nhìn về phía hán.

Bốn mắt nhìn nhau, Hoa Lâm sóng mắt giữa dòng chuyển ra tới nhộn nhạo thu thủy, làm đến hán đắm chìm không thôi, cảm thụ được trước người khối này hơi hơi nóng lên nóng bỏng thân thể, Diệp Tiêu có loại muốn đem chỉ xoa tiến trong thân thể cảm giác.

Gương mặt ửng đỏ, Hoa Lâm chuyển qua đầu không đi xem Diệp Tiêu. “Ngươi còn không buông ra ta.”

Lược hiện hờn dỗi ngữ khí, đem Diệp Tiêu kích thích cả người run lên. Thủ hạ ý thức lỏng rồi rồi ra. Hoa Lâm nhân cơ hội này thoát khỏi Diệp Tiêu khống chế. Bất quá ánh mắt có chút mơ hồ, không dám nhìn hướng Diệp Tiêu. Nghĩ vừa mới cư nhiên có chút mê say Diệp Tiêu nửa ôm trạng thái, sắc mặt lại là đỏ lên.

Sao lại thế này? Hoa Lâm ở trong lòng hỏi chính mình, không chỉ là nàng, Diệp Tiêu cũng có cái này nghi vấn.

Vì cái gì Hoa Lâm cái dạng này? Vì cái gì chính mình tính cách trở nên có chút nhẹ chơn. Chẳng lẽ lại là A Lại Gia?

Nghĩ, Diệp Tiêu đem ánh mắt đầu hướng về phía A Lại Gia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Hoa si Âm Âm

“Không cần xem ta, lại không phải ta làm” A Lại Gia vừa thấy Diệp Tiêu ánh mắt liền biết hắn suy nghĩ cái gì, lập tức phủ định.

Diệp Tiêu ngượng ngùng quay đầu đi.

“Xuân Lan Thu Lan, chúng ta đi.” Hoa Lâm hồi phục thần sắc sau, trực tiếp xoay người lên ngựa, tiếp đón thủ hạ muốn đi. Tựa hồ đối vừa mới sự tình hoàn toàn không nhớ rõ.

“Từ từ!” Hoa Lâm muốn chạy, nhưng là Diệp Tiêu cũng không thể dễ dàng như vậy phóng nàng rời đi, rốt cuộc Mã Siêu sự vẫn là từ nàng tự mình tới giải thích tương đối hảo. “Nói cho Mã Siêu chân tướng.”

Hoa Lâm nhàn nhạt nhìn Mã Siêu, “Mã đẳng té ngựa mà chết.” Nói xong, Hoa Lâm lời nói lại chỉ hướng về phía Diệp Tiêu. “Tên của ngươi, tên thật.”

Tên thật vốn dĩ chính là chính mình biên. Huống hồ Diệp Tiêu cũng không để bụng, vì thế trực tiếp nói cho nàng “Thanh Vũ”.

“Tào Tháo ngươi thật quá đáng.” Bất quá Ái Toa lại lửa giận liên tục, xử Thanh Long Yên Nguyệt Dao chậm rãi đi rồi tiến lên. Ngực khí lãnh dọa người. “Lần đầu tiên gặp mặt, cư nhiên liền hỏi Thanh Vũ tên thật. Không thể tha thứ.”

“Ái Toa không có việc gì.”

“Thanh Vũ!! Ngươi đích thực danh nói vậy ngươi cũng có trách nhiệm.”

Diệp Tiêu mày nhãn lại, này Ái Toa cũng quá mức đi, chính mình nói cho ai tên thật còn muốn nàng đồng ý?

Đang muốn nói chuyện, trong đầu vang lên A Lại Gia thanh âm, “Đối đãi nữ tính không cần thô lỗ nga. Ái Toa chẳng qua là thích ngươi thôi. Tuy rằng ta giải trừ ảo cảnh, nhưng vẫn là có chút hiệu quả. Hơn nữa nàng vốn dĩ liền thích ngươi. Bất quá không biết như thế nào thổ lộ thôi.”

Ái Toa thích ta? Diệp Tiêu hô hấp cứng lại. Có chút không thể tin được. Bất quá nhớ tới Ái Toa mỗi lần cùng chính mình không thuận tựa hồ đều cùng nữ nhân có quan hệ. Trong lòng có chút tin.

“Ái Toa, ngươi trước tiên lui hạ.” Ngực khí ôn nhu liền Diệp Tiêu chính mình cũng không dám tưởng tượng. Càng không cần phải nói là Ái Toa.

Chỉ thấy nàng mặt đẹp đỏ bừng, hừ lạnh một tiếng lui trở về. Nhưng là trên mặt đỏ ửng, lại là bán đứng nàng, hiển nhiên Ái Toa cũng không phải thập phần phản cảm Diệp Tiêu ôn nhu lời nói.

Cái này làm cho Diệp Tiêu ở trong lòng quá độ cảm khái, sớm biết rằng ta liền ôn nhu điểm.

Bất quá Hoa Lâm còn ở nơi này, Diệp Tiêu cũng không hảo lại phát ôn nhu bài. “Ái Toa sự ta đối với ngươi xin lỗi.”

“Ái Toa? Ngươi cũng kêu nàng tên thật? Nàng lỗ mãng ta không ngại, bất quá làm trao đổi ta nói cho ngươi ta đích thực danh ‘ Hoa Lâm ’.”

Nói thực tự nhiên, không có một tia người khác trao đổi tên thật thẹn thùng. Bất quá bên tai màu đỏ, bán đứng nàng nội tâm vẫn là có chút thấp thỏm. Lần đầu tiên cùng nam nhân trao đổi tên thật, Hoa Lâm cố nén thẹn thùng làm ra một bộ vương giả khí phách.

“Hoa Lâm, ta về sau liền như vậy xưng hô ngươi.” Người nào đó càng là sẽ không ngượng ngùng. “Bất quá xưng vương không thích hợp ngươi.”

Tào Tháo là nổi danh bá chủ, nhưng là ở chỗ này cũng bất quá là cái tiểu nữ sinh thôi. Muốn nàng lưng đeo thiên hạ. Diệp Tiêu thật đúng là luyến tiếc.

“Ân.” Hoa Lâm nhẹ giọng đáp ứng, bất quá ánh mắt gian lại để lộ ra một mặt không thêm để ý. “Ta đi rồi, Thanh Vũ.”

Nói, Hoa Lâm mang theo chúng quân rồi đi, chỉ là mỡ chỉ miêu nhĩ loli đối Diệp Tiêu liên tiếp bắn ra phần nộ quang mang.

“Mã Siêu, phụ thân ngươi sự!” Hoa Lâm nếu đã đi rồi, bất quá nàng vẫn là không có làm ra cái gì giải thích. Diệp Tiêu chỉ phải tự thân xuất mã.

“Không cần, ta suy nghĩ cẩn thận, ở ngươi cùng Tào Tháo đối thoại khi, nàng cũng không có bất luận cái gì áy náy.” Mã Siêu tinh thần tựa hồ không lớn đổi. Giữa mọi mặt thân hình rồi đi Diệp Tiêu tầm mắt.

Vẫn là phải về Tây Lương sao? Tính dù sao cũng không phải không cơ hội tái kiến.

Vốn đang có chút lo lắng, bất quá nhớ tới nguyên tác cùng Mã Siêu cái kia tính cách, Diệp Tiêu cũng liền không hề tưởng tượng.

“Đi thôi, chúng ta.” Lưu lại những lời này, Diệp Tiêu dẫn đầu đi trước. Trừ bỏ có chút giận đối Gaia chậm trễ điểm thời gian. Còn lại chừ nữ chưa nói cái gì trực tiếp đuổi kịp.

Xuyên qua rừng cây, một cái uốn lượn đường nhỏ xuất hiện ở trước mắt. Ở giữa, Diệp Tiêu cũng dọn ra bản thân kia chưa tồn tại sự phó cấp đại gia giải thích thiên thần sa đọa việc. Thỏa mãn chúng nữ tò mò. Đương nhiên, hắn cũng hoa 100 tinh lực đem ở nhiệm vụ “Ký Châu võ đấu đại tái” được đến năng lượng đường về khí dung hợp tiến thân thể của mình. Năng lượng đường về khí hiệu quả là giảm bớt năng lượng 90% tiêu hao, nói cách khác chính là tương đương có được 10 lần chân khí.

Tự nhiên chi lực “Hỏa” đảo cũng bị hệ thống chuyển hóa xong. Hiện tại Diệp Tiêu trong cơ thể nửa chân khí hoàn toàn chuyển hóa vì hỏa thuộc tính chân khí.

Bước đầu phòng chừng, Diệp Tiêu cảm thấy chính mình hiện tại chân khí lượng tuy rằng ở 3 giai lúc đầu, nhưng là thật đánh lên tới tuyệt đối có 3 giai hậu kỳ thực lực. Hơn nữa thị huyết, cường hóa thuật. Liên tính là luyện cũng chỉ có thể nuốt hận. Đến nỗi thiên thần sa đọa biến thân liền càng không cần phải nói, bình thường dưới tình huống đều có 4 giai trung kỳ thực lực. Mã lực toàn bộ khai hỏa, tuyệt đối tới rồi 4 giai hậu kỳ. Nhưng là áo nghĩa lại không có lĩnh ngộ.

Ái Toa dọc theo đường đi chưa phát một lời. Ánh mắt lại liên tiếp liếc về phía Diệp Tiêu. Xương ca mà Lanh Canh cùng Âm Âm một người bắt được Diệp Tiêu một bàn tay. Thần loli cũng không biết ở vội chút cái gì, một hồi đàm luận, một hồi lấy ra điểm đồ vật mân mê. Mà tình biểu tình rất là buồn bực, dọc theo đường đi toái toái thì thầm “Thanh Vũ là biến thái, có cánh. Mang ta phi nói còn không phải là thật là bay múa mắng làm sứ giả?”

Trong lúc vô tình nghe được Diệp Tiêu rất là trứng đau, lúc này mới nhớ tới quên thu hồi cánh. Bất quá tinh mẫn làm oán niệm như cũ là như vậy cường đại.

Dừng lại thu hồi cánh sau, trên người màu đen áo gió cùng tóc dài lại không thay đổi trở về. Làm Diệp Tiêu một trận kinh ngạc cảm thán, về sau liền quần áo đều không cần mua, biến cái thân liền thu phục.

“Thanh Vũ đại nhân.....” Lúc này Âm Âm lên tiếng, sợ hãi ánh mắt biểu lộ lo lắng sắc thái.

Cùng Lanh Canh đáng yêu so sánh với, Âm Âm đối chính mình ngượng ngùng, đối người khác kiên cường còn có hiểu chuyện rất là làm Diệp Tiêu hưởng thụ.

Ngồi xổm xuống thân thể, Diệp Tiêu xoa Âm Âm đầu tóc nói, “Âm Âm có việc gì thế?”

“Thanh Vũ đại nhân lưu tóc dài hảo hảo xem.” Cô gái nhỏ có chút si mê, ngơ ngác mà nhìn về phía Diệp Tiêu.

Âm Âm biến hóa sĩ? Không xem chính mình biến thân, liền xem chính mình soái.

“Thanh Vũ đại nhân, Âm Âm thật là ngươi muội muội sao? Thật sự có thể kêu ngươi..... Ca ca?” Một hồi nói xong, Âm Âm đại khí không suyễn, chỉ là khuôn mặt nhỏ có chút đỏ bừng.

Âm Âm nguyên lai suy nghĩ cái này a. Cảm giác có chút buồn cười, Diệp Tiêu trực tiếp đáp ứng rồi nàng.

Được đến Diệp Tiêu cho phép, Âm Âm trên mặt mang theo điểm hưng phấn cùng ngượng ngùng, thúi lực sắc tóc ngắn, như là một cái làm sai sự tiểu hài tử, thật cẩn thận tiến đến lâm thiên trước mặt, nhẹ giọng nói, “Ca ca.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Song Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tinh trình thám: Thúy muốn cho không

“Uy! Diệp Tiêu, các người như thế nào đều không đợi ta.” Ở Diệp Tiêu hưởng thụ nhà mình “Muội muội” thẹn thùng kêu chính mình ca ca khi, Mã Siêu nhân chưa tới thanh tới trước. Lớn tiếng tiếng gào làm Diệp Tiêu một trận trứng đau.

“Mã Siêu, người không phải hẳn là trở về nói cho Tây Lương bá tánh chân tướng sao?” Bởi vì biết nguyên cốt truyện, Diệp Tiêu đối với nàng lại chạy đi lên cảm thấy thấp phần kỳ quái.

Bất quá Mã Siêu lại ánh mắt có chút né tránh lảng tránh Diệp Tiêu vấn đề. “Ta muốn lữ hành làm tu luyện a.”

Nàng rút cuộc đã hiểu ta ý tứ không có, Diệp Tiêu vô ngữ nhìn không biết như thế nào lâm vào tiểu nữ sinh dùng chân họa vòng trạng thái Mã Siêu.

“Cái này không phải trọng điểm, mấu chốt là người. Không cần giải thích sao? Tây Lương bá tánh tiếp tục hiểu lầm làm sao bây giờ?” Nói xong, Diệp Tiêu bỗng nhiên có loại trừu chính mình cảm giác, có mỹ nữ muốn đi theo chính mình, vì cái gì muốn cho nàng rời đi? Dù sao cốt truyện đều thay đổi. Kia Mã Siêu có trở về hay không cũng không cái gọi là, Tây Lương người hận liền hận đi. Nói nữa, Tây Lương người nếu có thể xúc phạm tới Hoa Lâm nói đã sớm thượng.

Nghĩ vậy, Diệp Tiêu vội vàng mở miệng nói: “Mã Siêu, người kỳ thật cũng không cần hiện tại trở về, dù sao chúng ta cũng sẽ đi ngang qua Tây Lương.”

Có phải hay không thật sự sẽ đi ngang qua Tây Lương hẳn không biết, nhưng là nếu là làm trước mắt mỹ nữ cho rằng chính mình không thích nàng đi theo liền không hảo.

“Nột! Không có việc gì, chờ tới rồi trong trấn ta liền viết phong thư là đến nơi.” Mã Siêu như thế nói, xinh đẹp cây cọ phát theo gió gục xuống ở nàng trên má.

“Bất quá.” Mã Siêu ngữ khí vừa chuyển, “Diệp Tiêu có thể kêu ta tên thật ‘ thúy ’ sao?”

“Nạp ni?” Diệp Tiêu có chút tưởng không rõ, hôm nay là tên thật trao đổi ngày sao? Như thế nào Hoa Lâm cùng thúy đều phải cho ta tên thật.

“Người đừng hiểu lầm, chỉ là bởi vì. Bởi vì chúng ta về sau là đồng bọn, đối chính là như vậy.” Không biết có phải hay không thẹn thùng, Mã Siêu ngữ khí có chút run rẩy, đôi mắt cũng không dám nhìn về phía Diệp Tiêu, thậm chí trên mặt rặng mây đỏ trải rộng.

Quả nhiên là dụ hoặc động lòng người, bất quá lúc này cũng không phải là thưởng thức thời điểm, Diệp Tiêu xoa xoa cái mũi, sau đó nói: “Một khi đã như vậy, như vậy xin mời người cũng xưng hô ta đích thực danh ‘ Thanh Vũ ’ đi.”

“Lanh Canh cũng có thể xưng hô Mã Siêu đích thực danh sao?” Nhìn đến Diệp Tiêu hai người ở trao đổi tên thật, Lanh Canh nghĩ đến chính mình cũng coi như là Mã Siêu ngày sau đồng bọn, vì thế có chút không chịu nổi tính tình.

“Lanh Canh, không chuẩn hồ nháo.” Ái Toa vừa nghe Lanh Canh nói ra này hoàn toàn không có lý yêu cầu, lập tức gọi lại nàng.

Bất quá cũng may Mã Siêu vốn dĩ tính cách chính là yêu thích giao hữu, đối với Lanh Canh loại tính cách này nhưng thật ra thực nhận đồng. “Lanh Canh đương nhiên có thể, tất cả mọi người đều có thể. Dù sao ngày sau đều là đồng bọn.”

Nàng này tính cách là tốt là xấu? Nhìn Mã Siêu kia phó bộ dáng, Diệp Tiêu trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc, còn hảo vô luận là nguyên tác vẫn là hiện tại, nàng đụng tới mà đều không phải chút người tà ác. Nếu bị với cát đụng tới nói? Diệp Tiêu không dám tưởng cái này hậu quả.

“Ai ai! Ta đều thấy nga!” Không biết khi nào, Tinh chậm rãi dịch lại đây, trên mặt cười xấu xa chọc đến Diệp Tiêu trong lòng mao mao.

“Người thấy cái gì?”

“Tập ngực a. Ở người ngăn lại nàng thời điểm ôm chính là nàng ngực nga!”

Nạp ni? Diệp Tiêu buồn bực tưởng học máu, “Uy, Tinh, người cả ngày đang xem chút thứ gì a.”

“Xem người a, cái kia Mã Siêu phòng chừng chính là bởi vì người tập ngực mới lưu lại.” Nói, Tinh làm ra một bộ ta thực hiểu biết bộ dáng, còn vượn tay phải ngón trỏ một bên bả một bên nói, “Thúy theo ta xem ra, là mặt ngoài hào phóng, nhưng là nội tâm thực truyền thống. Thay lời khác tới nói, nàng muốn đi theo người.”

Bị Tinh một phen trình thám kinh đến Diệp Tiêu mặt vô biểu tình, bỗng nhiên, đem tay phải nắm thành quyền hung hăng mà đập vào nàng trên đầu.

“A! Làm gì.” Tinh có chút bất mãn, ôm trên đầu lược hiện sưng khởi miệng vết thương về mặt ủy khuất.

“Không có gì, chỉ là kêu người đừng nói bừa mà thôi, cái này. Đừng nói cho Ái Toa.”

So sánh với Tinh bất mãn, Diệp Tiêu trong lòng lại có chút hỗn loạn, nói là đối thúy không gì ý tưởng đó là không có khả năng. Bất quá loại này tựa cho không hành vì làm hẳn có chút xoa tay không kịp. Ái Toa vấn đề còn không có hoàn toàn giải quyết, chỉ là ổn định. Hiện tại lại tới một cái, Ái Toa có thể hay không nói điên? Chính là bởi vì cái này, Diệp Tiêu mới không nghĩ làm Tinh nơi nơi tuyên truyền.

“Đúng rồi, phía trước thị trấn cách nơi này chính là rất xa, như thế nào qua đi?” Đối với Diệp Tiêu cùng Tinh đối thoại mấy người đều không có chú ý. Cho nên sinh động thúy lập tức đem đề tài dời về phía lữ đồ. Bất quá nói những lời này thời điểm, đôi mắt lại nhìn về phía Diệp Tiêu, hiển nhiên nàng kỳ thật ở trung cầu Diệp Tiêu ý tứ.

“Có thể như thế nào đi? Đi bài.” Đối thúy ánh mắt hẳn tự nhiên thấy được, chỉ là không biết như thế nào giải quyết hẳn dứt khoát không nhìn về phía thúy.

Không biết có phải hay không Diệp Tiêu biến thân chấn động ở mấy người, các nàng cũng không phát biểu ý kiến gì, hoàn toàn đi theo Diệp Tiêu.

Dọc theo đường đi, Diệp Tiêu nhưng thật ra dọn ra “Sur phó” đối mấy người xả chính mình biến thân nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Song Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Loli Đồng Trác

Thời gian lạnh lẽo lộ khi chậm rãi đi qua đã mấy ngày đi qua. Lúc này, Diệp Tiêu đám người đang ở xuyên qua một ngọn núi. Xem bản đồ địa hình, đối diện chân núi chỗ có một cái thôn, vừa lúc tới nghỉ chân một chút.

“Thật quá đáng, các ngươi cư nhiên gạt ta. Không phải nói muốn mang ta đi nơi đó sao?” Lúc này, một cái tràn ngập phần nộ thanh Thúy thanh âm truyền đến.

“Tiểu nha đầu, giao ra trên người tiền tài lúc sau chúng ta liền đưa ngươi đi.” Một cái đáng khinh thanh âm theo sau vang lên.

“Bất quá là đưa ngươi đi thiên đường, làm ngươi sáng đến thiên đường. Ha ha” lại là một cái khác thanh âm, vừa nói xong, mấy người liền cười ha ha lên.

Cái này quen thuộc đối thoại? Là Đồng Trác? Diệp Tiêu giật mình. Hơi có chút kinh hãi, nhiều thế này thiên, cuối cùng gặp được cốt truyện nhân vật.

Tuy rằng lúc này có gặp được Đồng Trác vui sướng, nhưng là này mấy cái sơn tặc đối với đáng yêu Đồng Trác không hảo tâm tư lại là hẳn sở không thể chịu đựng.

“Loạn thế trung nhân cơ hội tác loạn sơn tặc a, cư nhiên dám ở rõ như ban ngày hạ dục hành phi lễ việc, khiến cho các ngươi tới tể ta Thanh Long Yên Nguyệt Dao đi.” Không đợi Diệp Tiêu đi ra phía trước, Ái Toa đã dắt đao vọt tới mấy người trước mặt. Gaia cùng Lanh Canh bởi vì hảo chơi cũng đi theo cùng chạy qua đi.

“Ta còn tưởng rằng là ai? Nguyên lai lại là mấy cái cô bé, ha ha. Chờ đại gia tới cho các ngươi thoải mái thoải mái.”

Sơn tặc thô tục lời nói nháy mắt điểm chạy Diệp Tiêu lửa giận. Viêm chú pháp quyết một niệm, 3 danh sơn tặc bốn phía trống rỗng xuất hiện 5 đoàn ngọn lửa, ở bọn họ kinh hãi trong tiếng hung hăng tạp đi xuống. Mấy người vốn dĩ ngay cả nhất giai cũng chưa đến, nơi đó có thể chống đỡ được từ Diệp Tiêu phát ra đạo thuật. Liền một giây cũng chưa đến, mọi người ngay cả xương cốt bột phần đều không dư thừa hạ.

Một màn này đem mấy người xem ngốc ngốc, kinh ngạc ánh mắt xem Diệp Tiêu hơi chút có điểm ngưng ngượng. Đương nhiên, Gaia cùng a lại gia lại có chút bất mãn, công bố Diệp Tiêu dùng phạm lửa đốt không sạch sẽ, ít nhất phải dùng hồng liên nghiệp hỏa hung hăng đều bỏng cháy các nàng linh hồn.

Đại tỷ, cái này ta thật đúng là sẽ không, hảo đi.

“Tiểu muội muội, ngươi như thế nào lại ở chỗ này xuất hiện?” Không để ý tới mấy người phản ứng, Diệp Tiêu lập tức đi tới Đồng Trác trước mặt. Tuy rằng đã sớm biết cốt truyện, nhưng vẫn là không hảo nói thẳng ra tới.

“Bọn họ vài người nói muốn mang ta đi gần nhất sơn thôn nhìn xem, ta liền cùng bọn họ đi rồi, không nghĩ tới bọn họ.....” Nói đến sau lại, tiểu Đồng Trác mặt tức giận đến có chút đỏ lên. Hiển nhiên đối với nàng lãnh thổ xuất hiện này đó sơn tặc hơn nữa ý đồ đối nàng gây rối cảm thấy phần nộ.

“Phòng người chi tâm không thể vô sao, đúng rồi, ta gọi là Diệp Tiêu, vừa mới muốn cứu ngươi đại tỷ tỷ là Quan Vũ, bên kia đáng yêu rằng nanh nữ hài kêu Trương Phi, xanh lá mị đầu tóc ngoan ngoãn nữ hài gọi là trần cung, nhìn qua nhất vô lương chính là Triệu Vân.....”

“Cái gì gọi là vô lương sao..... Ta chỉ là phúc hắc, ta chính là xuyên qua ở mắng làm chi gian mỹ lệ vô giả.” Nghe được Diệp Tiêu đối chính mình giới thiệu, Tinh bất mãn đánh gãy, chỉ là câu nói kia nghe mọi người đầy đầu hắc tuyến. Bất quá cũng đúng là như thế, dư lại Mã Siêu chính mình giới thiệu.

“Ha y, ta gọi là Mã Siêu, tự mạnh khôi. Thịnh nhiều chỉ giáo.”

“Ta là đồng. Đồng đồng” vài người trừ bỏ Gaia cùng a lại gia ngoại đều giới thiệu, Đồng Trác cũng không hảo không nói, chỉ là bởi vì là vì hành, cho nên vẫn là dùng giả danh.

“Cùng Lanh Canh giống nhau, là cái tên rất hay.” Lanh Canh vui vẻ kêu lên, đối với “Đồng đồng” như vậy trọng tự, Lanh Canh nhưng chưa từng nghe qua nhiều ít.

“Đúng không?” Đồng Trác cười gượng hai tiếng.

“Đúng rồi, đồng đồng, ngươi đi gần nhất thôn làm gì?” Thật vất vả giới thiệu xong, Diệp Tiêu lập tức vấn đề. Hiện tại hấn hận không thể chạy nhanh nhìn thấy luyện.

“Là cái dạng này, bởi vì nghe nói gần nhất xuất hiện quái vật, cho nên mới lại đây nhìn xem.” Nói đến chính sự, đồng đồng chính chính sắc mặt, lông mày hơi hơi có chút bất bình, thoát nhìn vì chuyện này hao phí không ít tâm tư.

Bất quá chính là này phó phí công lo lắng bộ đáng làm Diệp Tiêu trong lòng có chút cảm thán, Đồng Trác còn như vậy tiểu liền phải lưng đeo này đó.

“Quái vật?” Ái Toa, Lanh Canh còn có Âm Âm kinh thanh kêu lên. Thân thể không tự giác vọng Diệp Tiêu nhích lại gần. Ái Toa đầy đặn hai vú gắt gao dán ở Diệp Tiêu cánh tay thượng. Non mềm xúc cảm chọc đến Diệp Tiêu tim đập nhanh hơn, ánh mắt cũng có chút không lớn tự nhiên. Ái Toa tựa hồ còn không có phát hiện cái gì dị thường, dán thân thể càng thêm ôm chặt.

“Đồng đồng, một khi đã như vậy chúng ta bồi ngươi cùng đi nhìn xem đi.” Tuy rằng thực hưởng thụ này phân mỹ diệu cảm thụ, bất quá Diệp Tiêu cũng là chuyển biến tốt liền thu, chạy nhanh nói, chỉ là cánh tay lại ở rút ra khi hung hăng mà xát Ái Toa bộ ngực. Nháo Ái Toa mặt đỏ giống tích xuất huyết tới giống nhau.

“Ân.” Đồng Trác cười đáp ứng rồi, vừa mới nhìn Diệp Tiêu đạo thuật sau, biết hấn rất mạnh, cũng là hy vọng có thể bảo hộ chính mình. Đương nhiên nếu là những người khác nói, Đồng Trác khả năng còn không nghĩ người khác cuốn tiền chuyện này, nhưng là đối với cứu chính mình Diệp Tiêu vẫn là hảo cảm mười phần.

Ngon núi này cũng không phải rất cao, đi xuống tới sau liền nhìn đến một tòa yên tĩnh thôn trang.

“Ái Toa, Tinh, Thúy, các ngươi đi thôn dân nơi đó nhìn xem có thể hay không mua chút lương khô lại đây” ở thôn trang khẩu, Diệp Tiêu từ bên hông gỡ xuống Lanh Canh gia gia dư lại sở hữu tiền cho Ái Toa. Đã nhiều ngày mấy người đều là ở núi rừng nghỉ tay tức, lương thực đã sớm ăn sạch, nếu không phải ở trong sông bắt điểm cá ăn, phỏng chừng Diệp Tiêu phải trực tiếp từ hệ thống dùng dư lại 2000 nhiều sao lực mua đồ ăn. Đến nỗi a lại gia cùng Gaia còn lại là tại hạ sơn trước liền nói là phải cho Diệp Tiêu chuẩn bị điểm đồ vật hoàn hồn giới. Xem ra Diệp Tiêu kia giả dối hư ảo “Sự phó” làm hai người coi trọng. Có thể nhảy mất cho người ta thiên thần sa đoạ huyết mạch cùng trợ giúp một phạm nhân xâm lấn một người cao cấp thần thần thức. Đây là người thường? Không hề nghi ngờ, a lại gia đối Diệp Tiêu coi trọng trình độ trở nên càng thêm cao, tự nhiên vì muốn hấn trưởng thành đi làm chuẩn bị.

“Lanh Canh, Âm Âm còn có đồng đồng cùng ta đi hỏi thôn trưởng cụ thể tình huống.”

Phân phối xong nhiệm vụ, Ái Toa tuy rằng trong lòng có tưởng cùng Diệp Tiêu ở bên nhau xúc động, nhưng vẫn là nhịn xuống, nói một câu “Chạy nhanh” liền đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Ăn mặc hồ da luyện

Ta nói phúc lợi có thể hiểu sao? Phi vip tốt nhất chạy nhanh thêm đàn, lại quá một đoạn thời gian liền.... Cái kia. Không hy vọng các ngươi nhìn không tới ta thư.

“Âu Ni Trương, ngươi mau xem” Lanh Canh, bỗng nhiên la lên một tiếng chỉ vào phía trước.

Theo Lanh Canh ngón tay, Diệp Tiêu thấy được một khối cự thạch chắn một cái cư dân cửa. Nói là cự thạch cũng coi như uyển chuyển, này tảng đá so manga anime còn đại. Thậm chí để được với một tòa phòng ở. Nhìn này tảng đá, Diệp Tiêu cuối cùng đã biết Ái Toa các nàng như vậy cường đều sẽ nói

này tảng đá không phải người có thể di chuyển. Manga anime hoàn toàn thu nhỏ lại hóa a.

“Quả nhiên là quái vật làm.” Đồng đồng đem tay ngâm ở cằm, vòng quanh cục đá đi rồi vài bước. Kia phó nghiêm túc lại đáng yêu bộ dáng làm Diệp Tiêu hận không thể ôm vào trong lòng ngực hung hăng “Chà đập”.

“Không sai, chúng ta thôn cũng không biết vì cái gì tới cái quái vật.” Đột nhiên, phía sau truyền đến một cái môi một thanh âm, quay đầu nhìn lại, là cái thất tuần lão nhân, hẳn là chính là thôn trưởng đi.

“Xin hỏi người là thôn trưởng sao?” Đồng Trác hỏi ra Diệp Tiêu vấn đề.

“Lão hừ đúng là.” Thanh âm có chút khàn khàn.

“Thanh Vũ ca ca, lão gia gia nhìn qua bị quái vật tra tấn rất mệt, nếu không giúp giúp hần?” Âm Âm nhìn môi một thôn trưởng, nhin không được mở miệng nó .

“Âu Ni Tương đáp ứng người, thôn trưởng, có thể đem quái vật xuất hiện cụ thể vị trí nói cho ta biết sao?” Nửa câu đầu là vì an Âm Âm tâm, mặt sau chính là cùng thôn trưởng nói. Nếu là tới giải quyết luyện sự tình, kia cũng liền không cần lại cùng nguyên tác trung như vậy cùng thôn trưởng xả như vậy một đồng lớn.

“Từ từ, Diệp Tiêu ca ca, người không tính toán hỏi một chút quái vật sự tình sao?” Nhìn Diệp Tiêu tựa hồ muốn trực tiếp tìm quái vật, Đồng Trác lập tức ngăn cản nói, “Như vậy lỗ mắ đi.....”

“Đồng đồng, không cần lo lắng, ta sẽ không có việc gì. Người còn chưa tin ta vũ lực?” Diệp Tiêu ngồi xổm xuống thân thể, nhẹ nhàng sờ sờ vì chính mình lo lắng Đồng Trác tóc.

“Chính là.....” Đồng Trác còn muốn nói chút cái gì. Chính là đã sớm chờ người tới giải quyết quái vật thôn trưởng đánh gãy nạng. “Quái vật liền ở phía trước kia tòa miếu trung, nó muốn ta có thể cho nạng cung ứng đồ ăn, không thể đúng lúc nói, liền sẽ đem cục đá đổ ở cửa.”

Nói, thôn trưởng có chút buồn khổ, nhìn nhìn cục đá, lại nhìn nhìn Diệp Tiêu, thật sự thực hoài nghi Diệp Tiêu rốt cuộc có thể hay không đã đảo quái vật.

Biết thôn trưởng hoài nghi chính mình, bất quá đây cũng là nhân chi thường tình, Diệp Tiêu chỉ là trợn trắng mắt, sau đó chậm rãi đi tới cự thạch trước mặt. Vận khí với tay, hòa thuộc tính chân khí tùy theo điều động.

“Ha!” Hét lớn một tiếng, Diệp Tiêu nắm tay sáng lên một trận hồng quang, cùng với Diệp Tiêu nắm tay dừng ở trên tảng đá. Nhanh chóng bỏ đây cục đá, chính tảng đá lập lòe hồng quang.

“Oanh” theo một tiếng tiếng nổ mạnh, cự thạch đột nhiên bạo liệt mở ra, đầy trời bụi mù, bất quá cũng không có bất luận cái gì đá vụn khỏi bay ra. Trái lại chỉ, chỉ có phát phổi bụi.

“Hảo, thật là lợi hại.” Đồng Trác lẩm bẩm nói, hiển nhiên bị Diệp Tiêu cấp dọa tới rồi.

“Âu Ni Tương lợi hại nhất.” Nghe được Đồng Trác kinh ngạc, Lanh Canh tự hào nói, không có gì có thể so sánh chính mình ca ca bị người sùng bái càng lệnh nạng cao hứng.

Chậm rãi thu hồi quyền kinh, Diệp Tiêu cũng vì chính mình lực phá hoại âm thầm lú lười. Hẳn biết chính mình có thể đánh nát cục đá, nhưng là không nghĩ tới hơn nữa hòa thuộc tính sau lợi hại như vậy. Tự nhiên chỉ hóa vừa mới đã hoàn toàn xâm nhập hòn đá chính thể. Có thể nói, trên tảng đá hòa nguyên tố cũng không so thổ nguyên tố thiếu.

“Tráng sĩ đã có như thế vũ lực, ta cũng liền an tâm rồi.” Thôn trưởng trên mặt tràn ngập hưng phấn, cười đến cùng đóa cúc hoa dường như. Sợ tới mức Diệp Tiêu vội vàng mang theo tam nữ vọng sơn miếu chạy tới.

Thật vất vả tới rồi thôn trưởng theo như lời thần miếu, lúc này đã tiếp cận chạng vạng, sắc trời cũng dần dần tối sầm xuống dưới. Bất quá cũng nguyên nhân chính là vì như thế, Lanh Canh cùng Âm Âm vốn là đối loại này quý mị chi vật có chút sợ hãi, cho nên lôi kéo Diệp Tiêu tay chưa từng có từng quá. Đồng Trác nhưng thật ra biểu hiện thực trấn định, bất quá có chút run lên bả vai chường hiển chủ nhân sợ hãi.

Thấy vậy, Diệp Tiêu có tâm đi giữ chặt Đồng Trác tay cho nạng điểm an ủi, nhưng bắt đắc dĩ Lanh Canh hai người đã chiếm cứ hai tay của hần.

Đi vào trong miếu, ảm đạm quang sắc đem nơi này làm nổi bật không bỏ dị thường. Lanh Canh liền không cần phải nói, đồng đồng cũng chậm rãi đem thân thể nhích lại gần.

Hào đi, luyện, người “Uy phong” thật là dọa sát tiểu hài tử.

Thời gian chậm rãi lưu quá, Âm Âm đã nhàm chán nằm ở Diệp Tiêu trong lòng ngực ngáp. Đồng đồng cùng Lanh Canh ngồi ngay ngắn ở bên người không ngừng nhìn quét bốn phía, sợ có cái quý gì vật đột nhiên xông ra.

“Có người tới.” Diệp Tiêu lỗ tai vừa động, biết được luyện đang ở tiếp cận, vì thế lập tức mở miệng nhắc nhở.

“Là quái vật sao?” Lanh Canh vừa nghe lập tức nhảy dựng lên, gắt gao tích cốp trong tay xà mâu, còn thị uy mà múa may hai hạ.

“Không, Lanh Canh. Các người ở tại chỗ này, ta đi ra ngoài nhìn xem.”

“Chính là, Âu Ni Tương,” Lanh Canh còn tưởng nói cái gì, Âm Âm liền ngăn cản nàng.

“Thanh Vũ ca ca phải làm chính sự, người không cần quấy rầy.”

“Trần Cung! Lanh Canh so người phía trước trở thành Âu Ni Tương muối muối, tính ra Lanh Canh là tỷ tỷ người, người không tư cách quản ta.” Nghe được Âm Âm đều can chính mình, tức muốn học máu hạ, Lanh Canh lớn tiếng nói.

“Âm Âm chỉ thừa nhận Thanh Vũ ca ca là Âu Ni Tương, người cùng ta không quan hệ.” Âm Âm ôn nhu giới hạn trong Diệp Tiêu, đối với nàng người chính là tương đương bài xích, cho dù là ca ca một cái khác muối muối cũng giống nhau.

“Người,”

“Hào, Lanh Canh Âm Âm, các người không cần sao.” Diệp Tiêu không nghĩ tới lúc này hai người liền náo loạn lên, bắt quá các nàng đều là vì chính mình suy xét, Diệp Tiêu cũng không hảo thiên vị ai. “Còn thừa nhận ta là các người ca ca nói liền ở bên trong cho ta đợi.”

Lưu lại những lời này, Diệp Tiêu không nói hai lời trực tiếp ra thần miếu. Lanh Canh vươn tay, nhìn rồi đi Diệp Tiêu, buồn bực bĩu môi, nhìn bên cạnh Âm Âm, khinh thường mà “Hừ” một tiếng. Sau đó tìm cái địa phương ngồi xếp bằng phát lên hờn dỗi.

Đi ra thần miếu, nhìn ở trong tối đậm sắc trời hạ lộ ra hồ da áo gió luyến, Diệp Tiêu gọi lên trong miệng, như là đối người quen chào hỏi giống nhau “Đội thật lâu đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Ôm tiểu Đồng Trác T

Luyến nâng lên chân ở hồ da mũ trung đầu, trong bóng đêm, màu đỏ tím đôi mắt lập loè nghi hoặc quang mang.

“Người đi thôn trang muốn đồ ăn là vì cái gì?” Nếu Luyến đã xuất hiện, Diệp Tiêu cũng liền không hề nóng nảy, chậm rì rì mà cùng nàng nói đến lời nói.

Bất quá Luyến tựa hồ không thể nào cảm kích, cảm lấy phương thiên hạ kích liền triều Diệp Tiêu công tới, mang theo mãnh liệt trận gió thổi Diệp Tiêu thật dài sợi tóc khắp nơi tung bay.

Thật là, Luyến hiện tại cũng quá có cảnh giác đi. Thầm than một hơi, Diệp Tiêu từ bên hông rút ra nhuyễn kiếm chặn Luyến công kích. Chỉ là thân là tam quốc đệ nhất võ tướng Luyến sức lực lại đại dọa người, trực tiếp đem Diệp Tiêu đánh sau hoạt mấy mét.

Lắc lắc có chút tê dại tay phải, Diệp Tiêu nhìn lại một lần xông lên Luyến, trực tiếp cấp chính mình bổ thêm cường hóa thuật cùng thị huyết. Bởi vì tự nhiên chi hóa chính là chú trọng lực phá hoại, Diệp Tiêu cũng liền thu trở về. Chỉ dùng chuyển hóa xong chân khí cùng Luyến đánh giá.

Tuy rằng bất biến thân bổ thêm sở hữu trạng thái sau Diệp Tiêu chân khí cường độ bất quá là tam giai hậu kỳ, nhưng dựa vào so Luyến nội lực cao một tầng thứ chân khí, đao cũng đánh lực lượng ngang nhau.

Liên tục không ngừng “Leng keng leng keng” tiếng đánh, biểu hiện hai người giao thủ tốc độ cực nhanh.

Hào cường lực lượng, toàn lực giải phóng Lanh Canh chỉ sợ đều không có nàng đại đi, nếu Luyến áo nghĩa là cường hóa lực lượng hình nói. Có thể xưng được với là cùng giai vô địch đi. Diệp Tiêu trong lòng không khỏi tán thưởng Luyến cường đại. Bất quá thủ hạ nhưng không chậm, thiên địa bá hoàng quyền dùng sức kỹ xảo bị hấn xảo diệu dùng ở trên thân kiếm, tuy rằng là lần đầu sử dụng, bất quá theo chậm rãi quen thuộc, Diệp Tiêu càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, thậm chí lực đạo ẩn ẩn vượt qua Luyến.

Càng đánh càng hưng phấn, Diệp Tiêu cuối cùng cảm nhận được cùng loại đồng cấp chiến đấu cái loại này trường thành đều cảm giác, hấn vốn dĩ cơ sở liền kém, hiện tại có Luyến như vậy cái cùng hiện tại trạng thái không sai biệt lắm lực lượng bồi luyện, kia kinh nghiệm chiến đấu là xoát xoát nhìn lên trưởng.

“Đánh không lại người.” Luyến bỗng nhiên nhảy ra vòng chiến, lạnh nhạt ngữ khí từ mũ phía dưới truyền ra tới.

‘bồi luyện’ đều không đánh, Diệp Tiêu lại có thể thế nào. Dứt khoát thu hồi nhuyển kiếm, đối với Luyến nói, “Cũng thế cũng thế, bắt quá ngại vì cái gì muốn cùng thôn dân muốn như vậy nhiều lương thực, các thôn dân sẽ gánh vác không được.”

“Bồi vì.....” Luyến đang muốn trả lời, một đám lớn nhỏ không đồng nhất chó sủa kêu chạy tới. Phóng nhãn nhìn lại ít nhất có hai mươi chỉ. Sói nổi đối với Diệp Tiêu tê nha khốe miệng, một con hoàng bạch đan xen tiểu cầu vào lúc này nhảy tới Luyến trong lòng ngực. Vươn đầu lưỡi ở Luyến tay trái tâm nhẹ nhàng mà liếm láp.

“Đại gia, không cần xúc động.” Luyến nhìn chung quanh lộ ra hung ác tướng mạo cầu, lập tức nói. Sau đó đem trên đầu hổ da mũ kéo xuống dưới.

“Chính là bồi vì chúng nó. Bồi vì không có người muốn chúng nó, Luyến cảm thấy thực đáng thương, cho nên cùng chúng nó làm bằng hữu.” Rất khó đến, Luyến cư nhiên nói nhiều như vậy lời nói. Nói, nàng còn phục hạ thân tử, đem tay phải phương thiên họa kích đặt ở trên mặt đất, sau đó sờ sờ bên cạnh cầu. Một mặt ôn nhu ý cười hiện lên ở nàng trên mặt.

Diệp Tiêu nhún vai, kế tiếp vòng qua bồi vì Luyến nói mà không hề cưỡng bạo cầu đi hướng nàng.

“Luyến, thực mạo muội xưng hô ngại đích thực danh.”

“Luyến không thêm đề ý”

“Ha ha, vậy là tốt rồi, bắt quá ta hy vọng ngại có thể cùng ta trở về thôn một chuyến, rốt cuộc ngại đối thôn dân yêu cầu nhiều như vậy, đi xin lỗi một chút đi.” Nói xong, Diệp Tiêu nhìn chằm chằm Luyến màu đỏ tím đôi mắt, nhìn xem có hay không cái gì không muốn ý tứ. Cũng may cũng không có làm hấn thất vọng.

“Luyến có thể xin lỗi, chính là chúng nó.....” Nói, Luyến cúi đầu có chút uể oải tiếp tục trình bày, “Luyến cũng từng thử đi công tác, chính là đều không thành công, cho nên.....”

“Luyến, chúng nó liền giao cho ta được chứ?” Diệp Tiêu ngồi xổm xuống cùng Luyến cùng độ cao. Vươn tay đáp ở nàng trên vai. Ở Luyến đáp ứng sau Diệp Tiêu cùng nàng cùng nhau đứng lên đi hướng trong thần miếu, bên trong còn có mấy cái vì chính mình lo lắng muội từ đâu.

“Âu ni tương!” Vừa thấy đến Diệp Tiêu tiến vào, Lanh Canh một cái phi phác, vào hấn trong lòng ngực. Cái này làm cho Diệp Tiêu cảm thấy ngạc nhiên, Lanh Canh “Tinh chuẩn” thật không sai ha!

“Là, là quái vật!” Lúc này, bên cạnh truyền đến Âm Âm sợ hãi thanh âm, theo nàng ánh mắt triều sau xem, nguyên lai Luyến ở tiến vào trước lại đem mũ kéo lên.

Buồn cười xoa xoa Âm Âm hành sắc tóc ngắn, Diệp Tiêu lập tức đi đến Luyến trước người, sau đó giúp nàng bỏ đi mũ.

“Âm Âm, Luyến không phải quái vật nga!”

.....

Khuyên can mãi mới đem Luyến sự tình nói cho tam loli nghe, Diệp Tiêu mới phát hiện sắc trời đã hoàn toàn trầm xuống dưới. Cũng may thần miếu ly thôn trang bắt quá mới 2 mà tả hữu khoảng cách, Diệp Tiêu cũng không lo lắng, nhiều nhất đợi lát nữa trở về, dù sao không xa. Đến nỗi hấn bệnh quáng gà vấn đề, sớm liền hỏi qua A Lại Gia, lúc ấy A Lại Gia chính là mang theo về mặt khinh bỉ biểu tình nói cho hấn, đem chân khí vận khí đến trông mắt bộ vị là có thể giải quyết. Cái này làm cho Diệp Tiêu xấu hổ không thôi.

“Nói như vậy Lữ Bố tiểu thư chỉ là vì tình yêu mới có thể làm như vậy lâu!” Biết được sự tình ngọn nguồn Đồng Trác, cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, nói chuyện ngữ khí cũng lược hiện nhẹ nhàng.

“Luyến thực xin lỗi thôn dân.”

“Hào hạp, đừng truy cứu cái gì. Chạy nhanh hỏi thôn đi, đại buổi tối, ta nhưng không nghĩ uy muối.” Vừa nói xong, Diệp Tiêu trực tiếp bế lên chính sắc Đồng Trác đi ra ngoài.

“Diệp Tiêu ca ca, không thể.” Đồng Trác có điểm thẹn thùng kiềm khản trương, màu đỏ xấu hổ mặt trong bóng đêm nhìn không ra tới.

“Cái gì không thể? Đồng đồng suy nghĩ cái gì đâu? Vừa mới đường núi bị ta cùng Luyến đánh lung tung rối loạn, ngại không biết võ công, ta sợ ngại sẽ té ngã.” Diệp Tiêu tin khẩu nói bậy nói, dù sao đồng đồng cũng không biết thật giả, Luyến lại không phải thích nói bậy người, nói nữa, liền phải cùng đồng đồng tách ra, không chứa chút phúc lợi sao lại có thể.

“Ngạc!” Diệp Tiêu nói như vậy đường hoàng, đồng đồng cũng không hảo cự tuyệt, chỉ là đem đầu thật sâu chôn ở người nào đó trong lòng ngực làm nổi lên đà điệu.

Bắt quá cùng ra tới Âm Âm thiếu có chút bất mãn, Thanh Vũ ca ca thật là, Âm Âm cũng sẽ không. Như thế nào không ôm ta...

Chương 48: Tiểu Vĩnh tìm tới, sự kiện giải quyết T

“Nạp ni? Ngươi nói quái vật chính là cái này đáng yêu nữ hài tử?” Trờ lại thôn khó tránh khỏi bị chúng nữ một trận oán trách, đem các nàng chỉ khai, chính mình chạy tới giải quyết sự tình. Đối này, Diệp Tiêu chỉ là cười cười. Bất quá đương hấn cùng mấy người giải thích Luyến thời điểm, thúy liên không chịu nổi, trực tiếp từ ghế trên đứng lên, chỉ vào Luyến, vẻ mặt không tin.

“Đúng vậy, Luyến cũng là vì tiểu cầu sao!” Diệp Tiêu xoa xoa đầu, đại buổi tối không ngủ được, thật là vậy.

“Lữ Bố tiểu thư thực sự có này phiên vũ lực?” Tinh cũng có chút không thể tin được, nhìn còn ở trên đùa trong lòng ngực tiểu cầu Luyến, như thế nào cũng không thể tưởng tượng hấn cư nhiên cùng Diệp Tiêu đánh cái ngang tay. Diệp Tiêu sau khi biến thân uy thế nàng là biết đến, lúc ấy nàng liền phản kháng ý niệm đều không có, hiện tại rồi lại xuất hiện một cái không quen biết nữ nhân lại như vậy biến thái. Nói thật, ngay cả luôn luôn thích không đứng đắn tinh cũng vô pháp thuyết phục chính mình.

Kỳ thật cũng là nàng hiểu lầm, cùng Luyến đánh thời điểm, Diệp Tiêu hoàn toàn không dùng toàn lực, dùng tới biến thân nói, liền tính Luyến ảo nghĩa cường đại nữa cũng chỉ có thể bị gãy.

“Các vị tráng sĩ liền không cần tranh chấp, nếu Lữ Bố là vì bị vứt bỏ tiểu cầu mà làm ra chuyện như vậy, lão hủ cũng sẽ không trách tội.” Thôn trưởng bởi vì sự tình bị giải quyết, cho nên rất lớn độ tha thứ Luyến.

“Thực xin lỗi!” Người bị hại đều nói chuyện, Luyến cũng không hảo tiếp tục trầm mặc, sau khi nói xong liền cúi đầu.

“Luyến, không có việc gì, hiện tại đã buổi tối, nếu nguyện ý nói liền đi nghỉ ngơi hạ đi.” Không biết vì cái gì, Diệp Tiêu đối Luyến ngữ khí luôn là như vậy mềm nhẹ, có thể là không đành lòng đánh vỡ trước mặt cái này nữ hài bình tĩnh đi.

Luyến nhẹ giọng ứng hạ, sau đó theo thôn trưởng đi vừa mới đăng ra tới phòng.

“Thanh vũ, Lữ Bố thực lực rốt cuộc thế nào? Nàng cho ta áp lực căn bản không có người đại.” Luyến vừa ly khai, ái toa liền nghiêm túc hỏi, liền Diệp Tiêu kêu Lữ Bố tên thật cũng không ngại.

“Nói như thế nào đâu, Luyến rất mạnh, một mình đấu các người ba cái hấn là không sai biệt lắm, nếu hơn nữa lạnh cạnh nói, cũng bất quá là ngang tay.” Diệp Tiêu nghĩ nghĩ nói. Nhìn đến ái toa kia lược hiện mất mát biểu tình lại chạy nhanh bổ sung nói: “Luyến thực lực so các người cao một bậc, ái toa nếu hảo hảo tu luyện nói, hấn là có thể đánh bại nàng.

Không biết có phải hay không Diệp Tiêu những lời này thật sự hữu dụng, ái toa trong mắt mất mát chậm rãi chuyển hóa vì chiến ý, ngay cả tinh cùng thúy cũng là giống nhau. Nhìn đến này phó bộ dáng, Diệp Tiêu nói cái ngủ ngon sau liền lưu lại các nàng chính mình trầm tư đi.

Ngày hôm sau, Diệp Tiêu vừa mới lên liền nhìn đến tiền viện nơi nơi đều là cầu, bảy nữ đều ở cầu đàn trung trên đùa, bên ngoài còn có một ít thôn dân cười xem này phiên tình cảnh.

Nữ nhân quả nhiên đều thích đáng yêu đồ vật a. Diệp Tiêu cảm thán một câu, đang muốn đi qua đi bởi chúng nữ cùng nhau, lúc này, liền tiếp tiếng vó ngựa truyền đến.

“Nguyệt, ngươi như thế nào chạy đến nơi đây tới.” Theo tiếng vó ngựa, một cái nôn nóng thanh âm truyền tới. Theo thanh âm nhìn lại, là một người ngự tỷ vị mười phần biết tính nữ.

“Tiểu Vĩnh” Đồng Trác kinh hi một kêu, lập tức nhào vào người tới ôm ấp.

“Nguyệt, lần sau không cần chạy loạn, nếu không sẽ không như vậy buông tha ngươi.” Nói, giả hủ bày ra nghiêm túc bộ dáng, ý đồ dọa sợ Đồng Trác. Chính là Đồng Trác căn bản không mua trưởng, một cái đáng yêu mất lập lánh đi xuống, giả hủ lập tức bại hạ trận đi.

“Các người hảo, ta kêu giả hủ, tự văn cùng. Vị này chính là ta chủ công Đồng Trác đại nhân.” Cùng Đồng Trác tới cái gặp lại sau, giả hủ buông xuống Nguyệt, đi tới nơi này duy nhất nam nhân —— Diệp Tiêu trước người.

Còn chưa chờ Diệp Tiêu làm ra bất luận cái gì phản ứng, ái toa cùng thúy đã la hoảng lên.

“Chủ công?”

“Đúng vậy.” Biết bởi vì Đồng Trác tuổi còn nhỏ đại gia có chút không thể tin được, giả hủ cũng không thêm đề ý, chỉ là đơn thuần cười.

“Hào, Đồng Trác, người đã là nơi này thái thú, người có thể hay không giúp ta cùng Luyến xử lý hạ này đàn cầu.” Đồng đồng chính là Đồng Trác chuyển này Diệp Tiêu đã sớm biết, cho nên cũng không có gì phản ứng, chỉ là cười xem Đồng Trác.

“Diệp Tiêu ca ca kêu Nguyệt đích thực danh đi.”

“Từ từ, Nguyệt, người đích thực danh như thế nào có thể.....” Giả hủ còn tưởng khuyên can, Nguyệt trực tiếp xua tay nói.

“Tiểu Vĩnh, nếu là Diệp Tiêu ca ca nói là có thể.” Nguyệt tươi cười thật là tràn ngập ôn nhu.

Nghĩ nghĩ sau, giả hủ cuối cùng vẫn là thờ dài, theo nàng.

“Diệp Tiêu ca ca, Nguyệt hy vọng mang đi này đó cầu cầu, ta cam đoan nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố chúng nó” nói xong, Nguyệt mắt lấp lánh thể công lại một lần triển khai.

“A, chịu không nổi” Diệp Tiêu hô to một câu, bất chấp tất cả, trực tiếp bế lên Nguyệt, “Lấy Nguyệt đáng yêu, ta tin tưởng là có thể.”

“Uy, thanh vũ nhân gia Luyến cũng chưa đồng ý đâu! Còn có, nàng có thể hay không ái cùng cái này có quan hệ sao?” Nhìn Diệp Tiêu đối Nguyệt kia phó bộ dáng, đã nhìn vài thiên ái toa cuối cùng bão nổi. Trong tay Thanh Long Yên Nguyệt Dao hung hăng đánh trên mặt đất.

“Luyến không thêm đề ý, thanh vũ quyết định..... Liên hảo. Nguyệt cũng đích xác đáng yêu.” Nhìn đến ái toa tựa hồ lại có bạo tẩu đều khuynh hướng, Luyến đứng ra, ôn nhu nói.

Bất quá cho dù có Luyến ngăn chặn ái toa bão nổi cơ hội, nhưng là giả hủ nhưng không có như vậy nhiều bản khoản, hung tợn nói:

“Uy, buông Nguyệt, đáng giận, cư nhiên ăn Nguyệt đậu hủ.”

“Tiểu Vĩnh, không có việc gì, nếu là Diệp Tiêu ca ca nói.” Không biết vì cái gì, tuy rằng bị Diệp Tiêu ôm vào trong ngực có chút thẹn thùng, Nguyệt vẫn như cũ ngăn trở giả hủ “Giải vây”. Có khả năng là bởi vì tối hôm qua ở trên núi ôm ấp làm Nguyệt thói quen.

“Áp ứng, Nguyệt nhất ngoan.” Được đến Nguyệt đồng ý, Diệp Tiêu càng thêm không kiêng nể gì, hung hăng mà xoa Nguyệt đầu tóc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Mạn Vô Song* Song Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.